

รายงานการวิจัย

การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อการศึกษาฐานรูปแบบการขนส่ง การกระจายตัว และการลงเกาของลูกปูม้าที่ปล่อยจากธนาคารปูม้าในพื้นที่จังหวัดตรัง

Development of Numerical Modeling to Study the Transport Pattern,
Distribution and Settlement of Crab Larvae from the Blue Crab Bank,
Trang Province

กัตตินาฎ ศกุลสวัสดิพันธ์

Kattinat Sagulsawasdipan

ชาญยุทธ สุดทองคง

Chanyut Sudtongkong

วิกิจ พินรับ

Wikit Phinrub

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย

งบประมาณกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ประจำปี พ.ศ. 2565

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย งบประมาณกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประจำปี 2565 เป็นงานวิจัย การประยุกต์ใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ร่วมกับการทดลองในห้องปฏิบัติการและการออกแบบ เพื่อพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปุ๋ม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ และการจำลอง การขันส่งตัวอ่อนของลูกปุ๋ม้าในระยะซูเอีย (Zoea) และระยะเมกาโลปา (Megalopa) ก่อนการลงเกา คาดว่าการพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่ออธิบายรูปแบบการเคลื่อนที่ การกระจาย และทำนายพื้นที่ลงเกาของปุ่ม้าวัยอ่อนที่ปล่อยจากธนาคารปุ่ม้าชุมชนชายฝั่ง เพื่อหาแนวทางในการ เพิ่มอัตราการทดสอบของทรัพยากรปุ่ม้าในธรรมชาติ ให้เกิดความอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดตรังต่อไป

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่ได้ให้การสนับสนุนทุนในการทำวิจัยนี้ ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ทั้งความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับการศึกษา ตลอดจนสถานที่ทำการศึกษา ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ ที่ให้การช่วยเหลืออำนวยความสะดวกด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยันท์ สาระมูล ที่ปรึกษาโครงการ และนายนิคม อ่อนสี นิสิตระดับปริญญาเอก ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับความร่วมมือในการทำวิจัย การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมืออุปกรณ์ ร่วมทั้งข้อเสนอแนะ ในการจัดทำเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์ และงานวิจัยในครั้งนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาがらกคน ระดับปริญญาเอก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอขอบคุณธนาคารปุ่ม้ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ศูนย์เรียนรู้ธนาคารปุ่ม้าบ้าน หาดทรายทอง 1 (เกาะสุกร) นายธนิสร หุ้นเตียง สำหรับการอื้อเพื่อสถานที่ทำการศึกษาและอำนวยความสะดวก ความสะดวกด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณธนาคารปุ่ม้าและเกษตรกรชุมชนชายฝั่งจังหวัดตรัง สำหรับการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษา

ขอขอบคุณผู้ร่วมวิจัย นายนฤทธิ์ กล่อมพงษ์ และนายชนะ จันทร์ฉั่ว ที่อุทิศกำลังกาย และกำลังใจช่วยในการวิจัยครั้งนี้ลุล่วงได้ด้วยดี ตลอดจนครอบครัวและผองเพื่อนที่ให้ความห่วงใย เป็นกำลังใจให้เสมอมา ประโยชน์อันได้ที่เกิดจากการวิจัยนี้ย่อมเป็นผลมาจากการกรุณาของท่าน และหน่วยงาน ผู้วิจัยจึงคร่ำขอบพระคุณมา ณ โอกาส นี้

กิตตินาฏ สกุลสวัสดิพันธ์ และคณะ
กุมภาพันธ์ 2566

การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อการศึกษาฐานรูปแบบการขันส่ง การกระจายตัวและการลงเกาของลูกปูม้าที่ปล่อยจากธนาคารปูม้าในพื้นที่จังหวัดตรัง

กัตตินาฎ ศกุลสวัสดิพันธ์¹ ชาญยุทธ สุดทองคง¹ วิกิจ ผินรับ²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตุประสงค์เพื่อประยุกต์ใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์มาอธิบายพฤติกรรมเคลื่อนที่ในมวลน้ำ การกระจายตัวของลูกปู *P. pelagicus* ในช่วงระยะซูเอีย (Zoea) และขอบเขตการลงเกาของปูม้าวัยอ่อนในระยะเมกาโลปา (Megalopa) ที่ปล่อยจากธนาคารปูม้า เพื่อจำลองหาพิกัดตำแหน่ง ช่วงเวลา และขอบเขตจุดที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติของปูม้าวัยอ่อนที่เหมาะสมทำให้มีอัตราการรอดตายเพิ่มขึ้นภายใต้เงื่อนไขของความสัมพันธ์กับระบบนิเวศที่สำคัญต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อน เช่น แนวหญ้าทะเล แนวป่ารังน้ำตื้น รวมถึงระบบนิเวศอื่น ๆ ที่ลูกปูม้าสามารถใช้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งหลบศัตรูหรือผู้ล่า จากตำแหน่งที่ปล่อยของลูกปูม้าที่มีความเป็นไปได้ในทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเพิ่มอัตราการทดสอบของทรัพยากรปูม้าในธรรมชาติให้สูงขึ้นและมีความอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดตรัง อีกทั้งมีการศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อน ในห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาแบบจำลองแบบทางคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ของลูกปูม้า การศึกษาข้างต้นสามารถนำการเข้าด้วยกันเพื่อการศึกษาฐานรูปแบบการเคลื่อนที่ การกระจาย พื้นที่ลงเกาของปูม้าวัยอ่อนที่ปล่อยจากธนาคารปูม้าชุมชนชายฝั่ง ผลการศึกษาเบื้องต้น คาดว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมในการปล่อย คือช่วงน้ำลঁในขณะน้ำเกิด ความลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร เนื่องจากกระแสน้ำและอิทธิพลของลมจะสามารถพัดพาลูกปูกลับมาลงเกาะในบริเวณระบบนิเวศที่มีผลต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อน เช่น แนวหญ้าทะเล เขตป่ารังน้ำตื้น และป่าชายเลน ได้ตลอดเกือบทั้งปี อีกทั้งยังแสดงแนวโน้มให้เห็นว่าลูกปูมีโอกาสกลับมาในแนวหญ้าทะเลมากที่สุด ในช่วงเวลางานจากลมมรสุม ขณะเดียวกันคาดว่าในช่วงมรสุมตะวันออกลูกปูถูกพัดพาลงไปทางทิศใต้ ของพื้นที่ศึกษาและคาดว่าบริเวณนี้จะพบลูกปูหนาแน่น และมีการกระจายตัวในบริเวณแนวหญ้าทะเลเกาะมุขและเกาะลิบง เป็นต้น ส่วนช่วงลมมรสุมตะวันตกอิทธิพลของลมและคลื่นส่งผลให้ลูกปูถูกพัดพาเข้าหาบริเวณชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ และคาดว่าลูกปูที่ลงเกาในพื้นที่แนวหญ้าทะเลมีปริมาณน้อยในช่วงนี้

คำสำคัญ: แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ปูม้า ธนาคารปูม้า

¹ อาจารย์ สาขาวิทยาศาสตร์ทางทะเลและสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

² อาจารย์ สาขาวิชาเคมีสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ประมง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Development of Numerical Modeling to Study the Transport Pattern, Distribution and Settlement of Crab Larvae from the Blue Crab Bank, Trang Province

Kattinat Sagulsawasdipan¹ Chanyut Sudtongkong¹ Wikit Phinrub²

Abstract

The numerical modeling in this study was applied to describe the transport pattern and larvae dispersal of *P. pelagicus* in Zoea stage and also to scope the settlement of blue swimming crab Megalopa from blue crab bank site in Trang province. Researchers applied the mathematical model to simulate appropriating positioning area and golden time of blue crab larvae reintroduction to natural habitats. The habitats in the study were seagrass area, shallowed-coral reef, other area with safety shield zone. Those were potential to increase the blue crab larvae survival rate with blue crab sustainability recruitment for Trang province. Moreover, this study investigated the variance of swimming motion of the blue crab larvae in the laboratory and this aimed to develop the mathematical model relating to blue crab swimming motion detect. Those can be integrated the study of transport pattern, dispersal, and settlement of the blue crab from the blue crab bank community in Trang. The model predicted that the suitable time with high survival rate to dispersal the larvae for the natural ecosystem was during ebb tide with over 1 meter depth. Since, water current and monsoon wind can drive the larvae to the seagrass area, shallowed-coral reef, and mangrove forest. In addition, the model showed that the blue crab larvae highly tended to be back to the seagrass area during off-monsoon season. Meanwhile, the larvae were transferred to the south of study area by east monsoon and this area tended to have the greatest blue crab larvae population especially at seagrass zone in Mook and Libong island. On the other hands, the wind and tide from the west monsoon effected to the blue crab larvae transported to the coast. Therefore, the model also predicted that there was little blue swimming crab settlement at the seagrass area in those islands.

Keyword: Numerical Modeling , Blue Swimming Crab, Blue Crab Bank

¹ Department of Marine Science and Environment, Faculty of Science and Fisheries Technology, Rajamangala University of technology Srivijaya, Trang.

² Department of Aquaculture and Fishery Products Branch. Faculty of Science and Fisheries Technology, Rajamangala University of technology Srivijaya, Trang.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ที่มาและความสำคัญของปูม้า.....	1
2. ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
3. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	16
4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	16
บทที่ 2 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	17
1. การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์.....	17
2. การศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อน	18
<i>P. Pelagicus</i> ในห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์.....
3. การจำลองการไหลเวียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง โดยใช้แบบจำลองอุทกพลศาสตร์.....	23
4. การจำลองการกระจายตัวของปูม้าวัยอ่อน <i>P. Pelagicus</i>	28
บทที่ 3 ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล.....	30
1. พื้นที่ศึกษา.....	30
2. ผลการศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อน	31
<i>P. Pelagicus</i> ในห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์.....
3. ผลการจำลองการไหลเวียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง โดยใช้แบบจำลองอุทกพลศาสตร์.....	59

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4. ผลการจำลองการไฟล์เรียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง โดยใช้แบบจำลองอุทกพลาสต์ จากอิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลง และลมมรสุม.....	67
5. ผลการจำลองการกระจายตัวของปูวัยอ่อน <i>P. pelagicus</i>	80
บทที่ 4 สรุปผลการวิจัย.....	89
1. สรุปผลการศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้าวัยอ่อน <i>P. Palagius</i> ในห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์.....	89
2. สรุปผลการจำลองการไฟล์เรียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง โดยใช้แบบจำลองอุทกพลาสต์.....	91
ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม.....	95

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ช่วงเวลาที่ใช้ในการเจริญเติบโตของปูม้า.....	29
ตารางที่ 2 : ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูรุยะ Zoea 1.....	32
ตารางที่ 3 : ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูรุยะ Zoea 2.....	35
ตารางที่ 4 : ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูรุยะ Zoea 3.....	38
ตารางที่ 5 : ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูรุยะ Zoea 4.....	41
ตารางที่ 6 : ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูรุยะ Zoea Megalopa.....	44
ตารางที่ 7 : พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูรุยะ Zoea 1 กรณีที่ 1.....	46
ตารางที่ 8 : พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูรุยะ Zoea 2 กรณีที่ 1.....	48
ตารางที่ 9 : พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูรุยะ Zoea 3 กรณีที่ 1.....	49
ตารางที่ 10 : พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูรุยะ Zoea 4 กรณีที่ 1.....	50
ตารางที่ 11 : พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูรุยะ Zoea 1 กรณีที่ 2.....	52
ตารางที่ 12 : พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูรุยะ Zoea 2 กรณีที่ 2.....	53
ตารางที่ 13 : พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูรุยะ Zoea 3 กรณีที่ 2.....	54
ตารางที่ 14 : พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูรุยะ Zoea 4 กรณีที่ 2.....	55
ตารางที่ 15 : การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวราบของลูกปูรุยะ Zoea 1 - 4 และ ระยะ Megalopa.....	56
ตารางที่ 16 : ค่าอาร์โนนิก (Harmonic constants) ของน้ำขี้น้ำလາງ.....	62
ตารางที่ 17 : ช่วงระยะเวลาในการจำลองการกระจายอนุภาคด้วยแบบจำลอง Delf - Part (particle tracking).....	80

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 :	wangjorชีวิตของปูม้า.....	8
ภาพที่ 2 :	การกระจายของตัวอ่อนในทะเลและการตั้งถิ่นฐาน.....	10
ภาพที่ 3 :	การกระจายการศึกษาตามแบบจำลอง (A) แบบจำลองอุทกพลศาสตร์และ (B) แบบจำลองที่ใช้ติดตามอนุภาค.....	11
ภาพที่ 4 :	กราฟแสดงผิวน้ำที่เกิดจากกราฟแสดง ลม และกระแสความร้อนที่เกิดขึ้นในระยะ ยาว (พ.ศ.2528 - 2546) (a) เดือนธันวาคมถึงเฉลี่ยเดือนกุมภาพันธ์ (NE Monsoon) และ(b) เดือนมิถุนายนถึงกันยายน (SW Monsoon) จากผล การจำลอง HAMSOM ความเร็วหน่วยเป็น cm/s.....	13
ภาพที่ 5 :	รูปแบบการหมุนเวียนของพื้นผิวอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามันในช่วง (ก) ลม มรสุม NE และ (ข) ลมมรสุม SW ทำขึ้นหลังจาก Varkey et al. (1996).....	13
ภาพที่ 6 :	SSS จากแบบจำลอง HAMSOM ระหว่าง (a) ลมมรสุม NE (b) ลมมรสุม SW...	14
ภาพที่ 7 :	SST ตาม HAMSOM ใน (a) กุมภาพันธ์ (b) สิงหาคม 1996.....	15
ภาพที่ 8 :	ภาพตัดขวางความเคิ่นในเดือนเมษายน พ.ศ. 2504 ในช่องแคบมะละกา ที่ระดับความลึก 0-120 เมตร จากผลแบบจำลอง HAMSOM.....	15
ภาพที่ 9 :	รูปตัดขวางของอุณหภูมิน้ำในเดือนเมษายน พ.ศ. 2504 ในช่องแคบมะละกา ที่ระดับความลึก 0 ถึง 120 เมตร จากผลแบบจำลอง HAMSOM.....	16
ภาพที่ 10 :	พื้นที่ศึกษาจังหวัดตรัง.....	17
ภาพที่ 11 :	แผนที่ตำแหน่งธนาคารปูม้าในพื้นที่จังหวัดตรัง.....	18
ภาพที่ 12 :	แม่ปูม้าไข่ที่จับได้จากแหล่งอาศัยตามธรรมชาติ สำหรับการเพาะตัวอ่อนระยะ Zoea 1 - 4 และ Magalopa เพื่อศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่าย น้ำของปูม้าวัยอ่อนในห้องปฏิบัติการ.....	19
ภาพที่ 13 :	อ่างเพาะเลี้ยงลูกปูม้าให้เข้าสู่ระยะตัวอ่อนต่าง ๆ ซึ่งเชื่อมต่อระบบเติม ออกซิเจนเพื่อสร้างเงื่อนไขในการเจริญเติบโตของลูกปูม้า.....	20
ภาพที่ 14 :	แผนผังของการตั้งค่าระบบบันทึกวิดีโอในตู้ปลา.....	20
ภาพที่ 15 :	การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูในกลางคืน โดยมีเงื่อนไข ควบคุมที่ต่างกัน 2 เงื่อนไข.....	21

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 16 : การว่ายน้ำในแนวตั้งของตัวอ่อนปูม้า (ก่อนทำการทดลองทุกครั้ง 10 - 15 นาที และต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสง หลังจากนั้นทำการเปิดไฟเป็นระยะเวลา 5-10 นาที ทำการสังเกตการเคลื่อนที่ของลูกปูในช่วงระยะเวลา 4 นาที ทำการบันทึกเวลาและตำแหน่งความลึกของลูกปูจำนวน 10 ตัว).....	22
ภาพที่ 17 : การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวราบของลูกปู โดยมีเงื่อนไขควบคุม ความเร็วของกระแสน้ำที่ต่างกัน 5 ระดับ คือ ความเร็วกระแสน้ำ 1, 2, 3, 4 และ 5 เซนติเมตรต่อวินาที.....	23
ภาพที่ 18 : สื้นแนวชายฝั่งเตรียมด้วยโปรแกรม GEODAS-NG.....	23
ภาพที่ 19 : จำลองการสร้างกริดแบบ Regular Grid in Cartesian Coordinate.....	24
ภาพที่ 20 : แผนที่แสดงระดับความสูง ทั่วโลก จากแหล่งข้อมูล GEBCO.....	25
ภาพที่ 21 : แผนที่เดินเรือจากการมองอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ จัดเรียงและวางแผนที่ครอบคลุมพื้นที่ศึกษา.....	25
ภาพที่ 22 : ความลึกน้ำทะเลแบบควบคู่แผนที่ GEBCO กับ แผนที่เดินเรือการมองอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ โดยนำเข้าแผนที่ความลึก GEBCO และ แผนที่เดินเรือ จากการมองอุทกศาสตร์ทัพเรือแสดงผลด้วยโปรแกรม QUICKIN.....	27
ภาพที่ 23 : การจำลองการสร้างเงื่อนไขขอบเขต (Boundary Condition) เพื่อหาค่า ไฮาร์โมนิก (Harmonic Constants) ของน้ำขึ้นน้ำลงบริเวณขอบเขต เปิดในแบบจำลอง.....	28
ภาพที่ 24 : พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (upward) ของลูกปูม้า <i>P. Pelagicus</i> ระยะ Zoea 1.....	33
ภาพที่ 25 : พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (downward) ของลูกปูม้า <i>P. pelagicus</i> ระยะ Zoea 1.....	33
ภาพที่ 26 : พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (sideway) ของลูกปูม้า <i>P. pelagicus</i> ระยะ Zoea 1.....	33
ภาพที่ 27 : พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (upward) ของลูกปูม้า <i>P. pelagicus</i> ระยะ Zoea 2.....	36

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 28 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (downward) ของลูกปูม้า <i>P. pelagicus</i> ระยะ Zoea 2.....	36
ภาพที่ 29 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (sideway) ของลูกปูม้า <i>P. pelagicus</i> ระยะ Zoea 2.....	36
ภาพที่ 30 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (upward) ของลูกปูม้า <i>P. Pelagicus</i> ระยะ Zoea 3.....	39
ภาพที่ 31 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (downward) ของลูกปูม้า <i>P. pelagicus</i> ระยะ Zoea 3.....	39
ภาพที่ 32 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (sideway) ของลูกปูม้า <i>P. pelagicus</i> ระยะ Zoea 3.....	39
ภาพที่ 33 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (upward) ของลูกปูม้า <i>P. Pelagicus</i> ระยะ Zoea 4.....	42
ภาพที่ 34 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (downward) ของลูกปูม้า <i>P. pelagicus</i> ระยะ Zoea 4.....	42
ภาพที่ 35 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (sideway) ของลูกปูม้า <i>P. pelagicus</i> ระยะ Zoea 4.....	42
ภาพที่ 36 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (upward) ของลูกปูม้า <i>P. Pelagicus</i> ระยะ Megalopa.....	45
ภาพที่ 37 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (downward) ของลูกปูม้า <i>P. Pelagicus</i> ระยะ Megalopa.....	45
ภาพที่ 38 :	พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (sideway) ของลูกปูม้า <i>P. Pelagicus</i> ระยะ Megalopa.....	45
ภาพที่ 39 :	แผนที่ระดับความลึกน้ำทะเลจากแบบจำลอง GEBCO15 arc-sec.....	59
ภาพที่ 40 :	แผนที่ระดับความลึกน้ำทะเลแบบควบคู่แผนที่ GEBCO กับ แผนที่เดินเรือ กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ.....	59
ภาพที่ 41 :	การเตรียมกริดสำหรับพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดตรัง โดยเตรียมกริดเป็นแบบสี่เหลี่ยม	61

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 42 :	การปรับเทียบระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานี เกาะสุกรในช่วงเดือนเมษายน 2565.....	63
ภาพที่ 43 :	ค่า R^2 ของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีเกาะสุกรในช่วงเดือนเมษายน 2565.....	63
ภาพที่ 44 :	ค่าแอมเพลจูด และเฟสของระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัด ตรวจวัด สถานีเกาะสุกรในช่วงเดือนเมษายน 2565.....	63
ภาพที่ 45 :	การปรับเทียบระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานี หาดยาวในช่วงเดือนเมษายน 2565.....	64
ภาพที่ 46 :	ค่า R^2 ของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีหาดยาวในช่วงเดือนเมษายน 2565.....	64
ภาพที่ 47 :	ค่าเฟสและแอมเพลจูดของระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัด ตรวจวัด สถานีหาดยาวในช่วงเดือนเมษายน 2565.....	65
ภาพที่ 48 :	การปรับเทียบระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีหาด ราชมังคลในช่วงเดือน เมษาณ 2565.....	65
ภาพที่ 49 :	ค่า R^2 ของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีเกาะสุกรในช่วงเดือนเมษายน 2565.....	66
ภาพที่ 50 :	ค่าเฟสและแอมเพลจูดของระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัด ตรวจวัด สถานีหาดราชมังคลในช่วงเดือนเมษาณ 2565.....	66
ภาพที่ 51 :	กราฟแสดงการปรับเทียบความเร็วและทิศทางกระแสน้ำ 25 ชั่วโมง สถานี เกาะไหงทางทิศตะวันออก.....	67
ภาพที่ 52 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำขึ้น ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ในเดือน เมษาณ 2565 เวลา 8.00 น. ความเร็วกระแสน้ำ (บบ) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	68
ภาพที่ 53 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำลง ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ในเดือน เมษาณ 2565 เวลา 14.00 น. ความเร็วกระแสน้ำ (บบ) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	69

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 54 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำลง วันที่ 9 เดือนเมษายน 2565	70
	เวลา 8.00 น. ช่วงน้ำตาย 8 ค่ำ ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	
ภาพที่ 55 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำลง วันที่ 9 เดือนเมษายน 2565	71
	เวลา 14.00 น. ช่วงตาย 8 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	
ภาพที่ 56 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำลง วันที่ 7 เดือนมิถุนายน 2565	72
	เวลา 8.00 น. ช่วงน้ำตาย 8 ค่ำ ขณะน้ำลง ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	
ภาพที่ 57 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำลง วันที่ 7 เดือนมิถุนายน 2565	73
	เวลา 13.00 น. ช่วงตาย 8 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	
ภาพที่ 58 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำลง วันที่ 14 เดือนมิถุนายน 2565	74
	เวลา 8.00 น. ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	
ภาพที่ 59 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำลง วันที่ 14 เดือนมิถุนายน 2565	75
	เวลา 13.00 น. ช่วงเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำลง ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	
ภาพที่ 60 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำลง วันที่ 1 เดือนพฤษจิกายน 2565	76
	เวลา 07.00 น. ช่วงน้ำตาย 8 ค่ำ ขณะน้ำลง ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	
ภาพที่ 61 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำขึ้น วันที่ 1 เดือนพฤษจิกายน 2565	77
	เวลา 14.00 น. ช่วงน้ำตาย 8 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	
ภาพที่ 62 :	ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขันน้ำขึ้น วันที่ 8 เดือนพฤษจิกายน 2565	78
	เวลา 09.00 น. ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 63 : ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขณะน้ำลง วันที่ 8 เดือนพฤษจิกายน 2565 เวลา 16.00 น. ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำลง ความเร็วกระแสน้ำ (บน) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง).....	79
ภาพที่ 64 : ข้อมูลณและทิศทางลมในช่วงวันที่ 1 - 14 เดือนเมษายน 2565.....	81
ภาพที่ 65 : รูปแบบการกระจายตัวอ่อนปูม้าจำนวน 10000 ตัว จากตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า จำนวน 47 สถานี ระหว่างวันที่ 1 - 14 เดือนเมษายน 2565 ในช่วงน้ำเกิด(15 ค่ำ) ขณะน้ำลงเวลา 12.00 น. แสดงการกระจายในช่วงวันที่ 1,3,5,7,9 และ 14 วัน.....	82
ภาพที่ 66 : ข้อมูลณและทิศทางลมในช่วงวันที่ 1 - 14 เดือนมิถุนายน 2565.....	83
ภาพที่ 67 : รูปแบบการกระจายตัวอ่อนปูม้าจำนวน 10000 ตัว จากตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า จำนวน 47 สถานี ระหว่างวันที่ 1 - 14 เดือนมิถุนายน 2565 ในช่วงน้ำเกิด (2 ค่ำ) ขณะน้ำลงเวลา 13.00 น. แสดงการกระจายในช่วงวันที่ 1,3,5,7,9 และ 14 วัน.....	84
ภาพที่ 68 : ข้อมูลณและทิศทางลมในช่วงวันที่ 8 - 21 เดือนพฤษจิกายน 2565.....	85
ภาพที่ 69 : รูปแบบการกระจายตัวอ่อนปูม้า 10000 ตัว จากตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า จำนวน 47 สถานี ระหว่างวันที่ 8 - 21 เดือนพฤษจิกายน 2565 ในช่วงน้ำเกิด (2 ค่ำ) ขณะน้ำลงเวลา 13.00 น. แสดงการกระจายในช่วงวันที่ 8, 10, 12, 14, 16 และ 21 วัน.....	86
ภาพที่ 70 : ผลการจำลองพื้นที่ลงเกาของลูกปูหลังจากปล่อยจากธนาคารปูม้าเป็นระยะเวลา 14 วัน ภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบนิเวศ ต่อการอยู่รอดของลูกปูม้าวัยอ่อนในธรรมชาติ โดยการจำลองการลงเกาของลูกปูบริเวณพื้นที่แนวภูเขาทะเล จังหวัดตรังกรอบสันสีเขียว.....	88

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

ปูม้า (Blue Swimming Crab) เป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญ แหล่งที่อยู่อาศัยแพร่กระจายอยู่ทั่วไปในทะเลครึ่งโลก โดยเฉพาะบริเวณปากแม่น้ำและชายฝั่ง สำหรับประเทศไทยปูม้าอาศัยอยู่ทั้งชายฝั่งอันดามันและอ่าวไทย ปูม้าเป็นสัตว์น้ำที่นิยมบริโภคโดยทั่วไปทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในรูปของผลิตภัณฑ์บรรจุกระป๋อง บริโภคสด และแปรรูป เช่น เย็นและแซ่บ เป็นอาหารส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 57.4 - 28.0 และ 14.6 ของปริมาณการจับตามลำดับ (กรมประมง, 2549) ในอดีตนิยมบริโภคปูม้าสด ตลาดจึงต้องการปูม้าขนาดใหญ่ ต่อมาได้มีการนำปูม้ามาต้มและแกะเนื้อจำหน่ายเพื่อส่งเข้าโรงงานแปรรูปซึ่งส่วนใหญ่ใช้ปูม้าที่มีขนาดเล็ก มีการพัฒนาเครื่องมือประมงที่มีประสิทธิภาพในการจับปูม้าคือ “lobpuppadai” มาใช้ในการทำประมง เรือประมงพานิชทำการประมงปูม้าแต่ละเที่ยวสามารถบรรลุ目標ได้มากกว่า 2,000 ลูก จับปูม้าได้ทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กในปริมาณมาก ทำให้มีการนำทรัพยากรปูม้าขนาดเล็กขึ้นมาใช้ประโยชน์เป็นจำนวนมาก ประกอบกับการที่ชาวประมงทั่วไปมีการจับปูม้าที่มีไข่ในกระดองในปริมาณมากด้วยเห็นกัน ส่งผลให้ประชากรปูม้าในทะเลลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพบว่ามีการจับปูม้าขนาดเล็กก่อนถึงขนาดเจริญพันธุ์ขึ้นมาใช้ประโยชน์เป็นจำนวนมาก ทำให้ปูม้าที่จะเติบโตเป็นพ่อแม่พันธุ์มีจำนวนที่ลดลงเป็นอันมาก

ภายใต้สถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรปูม้าในห้องทะเลไทย กลับมีอีกหนึ่งความพยายามของชุมชนประมงชายฝั่งในหลาย ๆ พื้นที่ทั่วประเทศ ได้แก่ ตั้งและดำเนินกิจกรรม “ธนาคารปูม้าชุมชน” เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรปูม้าให้กับห้องทะเลไทย ด้วยวิธีการง่าย ๆ แต่ก่อประโยชน์ให้กับธรรมชาติ และเศรษฐกิจประมงปูม้า อย่างมหาศาล รูปแบบการดำเนินกิจกรรม “ธนาคารปูม้าชุมชน” จะมีรายละเอียดแตกต่างกันไปตามข้อตกลงของสมาชิกชุมชนแต่ละพื้นที่ แต่มีวิธีการหลัก ๆ คือ คณะกรรมการชุมชนจะรับบริจาคปูม้าไข่ในกระดอง (ซึ่งเป็นไข่ที่เกาๆ ติดบริเวณส่วนห้อง และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน) ที่ติดมากับอวนหรือเครื่องมือประมงอื่น ๆ ของสมาชิกชุมชน และนำมาปล่อยในกระชังที่สร้างไว้ในบริเวณชายฝั่ง หรือในถังหรือบ่อพักที่สร้างไว้บริเวณชายหาดหน้าหมู่บ้าน เพื่อให้แม่ปูม้าได้วางไข่ก่อนถูกนำไปขายหรือบริโภค ไข่ในกระดองจะมีสีเหลืองอ่อนแล้วค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีเหลืองออกส้ม สีเหลืองออกน้ำตาล และสีเทาอมดำตามลำดับ ปูม้าที่มีไข่สีเทาอมดำจะปล่อยตัวอ่อนภายใน 1-2 วัน แม่ปูไข่ในกระดอง 1 ตัว จะปล่อยตัวอ่อนประมาณ 250,000 ถึง 2,000,000 ล้านตัวต่อครั้ง ขึ้นอยู่กับน้ำหนักของไข่ที่แม่ปูแต่ละตัวมีอยู่ จากการศึกษาของ

วารินทร์และคณะ (2547) พบร่วม ไข่ปูม้า 1 กรัม มีปริมาณไข่ประมาณ 22,030 พอง ซึ่งในปัจจุบัน อัตราการรอดตายของลูกปูวัยอ่อนที่ปล่อยยังไม่เป็นที่ทราบแน่ชัดว่ามากน้อยเพียงใด ถ้าอัตราการอยู่ รอดของลูกปูที่ถูกปล่อยลงทะเลอยู่ที่ร้อยละ 1 เราก็จะได้ปริมาณปูในทะเลเพิ่มขึ้นอีก ประมาณ 2,500 - 10,000 ตัวต่อแม่ปู 1 ตัว ถ้าธนาคารปู 1 แห่งมีแม่ปูไข่ในกรง 30 ตัว ต่อเดือน หรือ 360 ตัว ต่อปีจะพบว่าธนาคารปูนั้น ๆ สามารถเพิ่มประชากรปูให้กับห้องทะเลได้ปีละ 900,000 - 7,200,200 ตัว และถ้าชาวประมงจับปูม้าเพื่อขาย อยู่ที่ 6 ตัว ต่อ 1 กิโลกรัม และกิโลกรัมละ 200 บาท ชาวประมงจะมีรายได้จากการปูม้าที่เพิ่มขึ้นนี้ ประมาณ 30 - 240 ล้านบาท ต่อปี การคำนวณที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการคำนวณจากฐานตัวเลขขั้นต่ำ แต่ยังสามารถเห็นผลประโยชน์จากการปูหนึ่งแห่งได้อย่างมากตามมหาศาล (กรีเนนท, 2562) โดยทั่วไปพบว่าจะจชีวิตของปูม้า เริ่มจากระยะที่ยังเป็นไข่และใช้เวลาในช่วง พัฒนาไป 10 - 15 วัน เข้าสู่ช่วงระยะซูเอีย (Zoea) ประมาณ 11 - 15 วัน (บรรจง, 2550) พบว่าระยะนี้ส่วนใหญ่ตัวอ่อนจะถูกพัดพาไปกับกระแสน้ำ ที่ผิวเป็นส่วนใหญ่ (Epifanio, 1995; Provenzano, 1983) และมีการเคลื่อนตัวในแนวตั้งได้เล็กน้อย (Anger, 2001; Anger *et al.*, 2015) มีการกระจายตัวตลอดมวลน้ำ และพบมากบริเวณผิวน้ำ ที่ระดับความลึกประมาณ 1 เมตร (บรรจง, 2550) และพัฒนาเป็นระยะเมกาโลปา (Megalopa) 4 - 5 วัน โดยพบว่าระยะนี้ตัวอ่อนปูม้าอาศัยอยู่ ตามพื้นท้องน้ำเป็นส่วนใหญ่และสามารถว่ายน้ำได้ (Anger, 2001; Anger, 2006) จึงจะพัฒนาเป็นระยะตัวปูครั้งแรกใช้เวลาประมาณ 15 - 21 วัน (บรรจง, 2550) หลังจากนั้นพัฒนาเข้าสู่ระยะปูม้าวัยอ่อน (Young Crab) และเจริญเติบโตเข้าสู่ ตัวเต็มวัยต่อไป ในอดีตถึงปัจจุบันยังพบว่าการติดตามลูกปูม้าที่ปล่อยจากธนาคารปูม้าในประเทศไทย มีข้อมูลที่น้อยมาก ยังขาดข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจและไม่สามารถอธิบายได้ว่าหลังจากปล่อย กลับคืนสู่ธรรมชาติไปแล้วเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นบ้าง ทำให้มีข้อมูลที่แน่ชัดว่าในปัจจุบันอัตราการ รอดตายของลูกปูเป็นอย่างไร รวมถึงพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อน การกระจาย และขอบเขต การลงเกาะของปูม้าวัยอ่อนในมวลน้ำหลังจากที่ทำการปล่อยจากธนาคารปูม้า ทำให้เกิดแนวคิดที่จะ ทำการศึกษาถึงปัจจัยและพฤติกรรมเหล่านี้ โดยการพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์มาอธิบาย พฤติกรรมเคลื่อนที่ในมวลน้ำ การกระจายตัวในช่วงระยะซูเอีย (Zoea) และขอบเขตการลงเกาะ ของปูม้าวัยอ่อนในระยะเมกาโลปา (Megalopa) ที่ปล่อยจากธนาคารปูม้า เพื่อจำลองหาพิกัดตำแหน่ง ช่วงเวลา และขอบเขตจุดที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติของปูม้าวัยอ่อนที่เหมาะสม ทำให้มีอัตราการรอดตาย เพิ่มขึ้นภายใต้เงื่อนไขของความสมดุลกับระบบนิเวศที่สำคัญต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อน เช่น แนวหน้าทะเล แนวปะการังน้ำตื้น รวมถึงระบบนิเวศอื่น ๆ ที่ลูกปูม้าสามารถใช้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งอาหารหรือผู้ล่า จากตำแหน่งที่ปล่อยของลูกปูม้าที่มีความเป็นไปได้ในทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเพิ่มอัตราการทดลองของทรัพยากรปูม้าในธรรมชาติให้สูงขึ้นและมีความอย่างยั่งยืนในพื้นที่ จังหวัดตรังต่อไป

การพัฒนางานวิจัยเพื่อการบริหารและจัดการทรัพยากระบมที่สำคัญของประเทศไทย และการพัฒนาศักยภาพของชาวประมงพื้นบ้าน ที่สอดคล้องกับนโยบายของชาติในการแก้ไขปัญหาการทำประมงปูม้าให้ยั่งยืนในประเทศไทย งานวิจัยครั้งนี้จะเป็นการชี้เป้าหรือนำไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงนโยบายของประเทศไทย ในการเสนอแนะเพื่อประกาศพื้นที่แหล่งหลวงภัยสัตว์น้ำสำหรับเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน และแนวทางการจัดทำธนาคารปูม้า และสร้างการจำลองจุดปล่อยปูม้า ที่เหมาะสมเพิ่มอัตราการรอดของปูม้าในแหล่งน้ำธรรมชาติ เนื่องจากปัจจุบันการส่งเสริมการทำประมงปูม้าเป็นระยะเวลานานนับสิบปี แต่ยังขาดการชี้วัดประสบความสำเร็จตามหลักวิชาการอย่างเป็นระบบมากน้อยอย่างไร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปูม้าที่มีอยู่แล้ว อาทิ เรื่องของระบบนิเวศ อัตราการรอดลูกปูในแหล่งที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม ปัจจัยแวดล้อม รวมถึงชีววิทยา วงจรชีวิตของปู เป็นต้น จะเห็นได้ว่ายังไม่มีงานวิจัยหรือองค์ความรู้ที่สามารถบ่งบอกหรืออธิบายว่า ความเป็นได้ที่ลูกปูจะมีอัตราการรอดหรือไม่ ถ้ามีจะพบลูกปูได้บริเวณใดบ้าง ยังคงเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

เพื่ออธิบายถึงความเป็นไปได้ประเด็นดังกล่าวข้างต้น โดยการใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ มาอธิบายตามหลักวิทยาศาสตร์หาเพื่อหาคำตอบของสมมติฐานนี้ โดยใช้เงื่อนไขหรือข้อมูลที่มีสร้างแบบจำลองโมเดล 2 กรณีศึกษา ได้แก่ การจำลองการชนสั่ง การกระจาย และพื้นที่ลงเกาของลูกปูม้า โดยใช้ข้อมูลการนำเข้าของตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า และจำนวนลูกปูที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดตรัง เพื่อติดตามตัวอ่อนของลูกปูในระยะ Zoea และระยะ Megalopa หลังการปล่อย และจำลองพิกัดตำแหน่ง ช่วงเวลา และขอบเขตจุดที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติของปูม้าวัยอ่อนภายในภัยใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบนิเวศต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อน ในธรรมชาติอย่างยั่งยืน

2. ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย

ธนาคารปูม้าในประเทศไทยในปัจจุบันเกิดกระแสขึ้นเนื่องจากในอดีตจำนวนปูในท้องทะเลไทยลดปริมาณลงอย่างรวดเร็วจากการทำประมงเชิงพาณิชย์อย่างขาดจิตสำนึกเนื่องจากการนำทรัพยากรปูขนาดเล็กมาใช้มากเกินไป อีกทั้งแม่ปูม้าที่มีไข่ออกกระดองก็ยังถูกจับมาใช้ประโยชน์ ทำให้ปริมาณปูม้าลดลงจนใกล้วิกฤติ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดนี้จำเป็นต้องเข้ามามีบทบาทในการเพิ่มผลผลิตเพื่อทดแทนผลผลิตจากทะเลที่ลดน้อยลง การศึกษาชีววิทยาของปูม้าเพื่อนำไปสู่การเพาะเลี้ยงได้ดำเนินการมานานแล้ว (เขียน, 2520; บุญศรีและเจต, 2527; สุเมร, 2527) แต่การเพาะเลี้ยงปูม้าตั้งแต่ระยะ Zoea ถึงระยะ Young Crab มีอัตราการรอดตายที่ต่ำมาก ทำให้การเพาะเลี้ยงปูม้าในเชิงพาณิชย์ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร การดำเนินกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการเพาะอนุบาลลูกปูม้าจนได้ระยะ Zoea และนำไปปล่อยเพื่อเพิ่มปริมาณในแหล่งน้ำธรรมชาติ

เป็นทางเลือกที่ใช้ในการพื้นฟูทรัพยากรปูม้าในทะเลไทยอย่างจริงจังในปัจจุบัน มีรายงานว่าการทำธนาคารปูม้าส่งผลให้ปริมาณการจับ ปูม้ามีจำนวนเพิ่มขึ้นในบางพื้นที่ (กรมประมง, 2560; Vutthichai and Wasana, 2013) ทำให้ในปัจจุบันหน่วยงานของรัฐและเอกชนผลักดันส่งเสริมให้ธนาคารปูม้าและขยายผลธนาคารปูม้า เพื่อคืนปูม้าสู่ทะเลไทย ในแต่ละท้องถิ่นให้มีการจัดการเพื่อแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ทั้งการรณรงค์ให้ความรู้ และทำหน้าที่อาสาในการขยายพันธุ์ปูม้า โดยให้ชาวประมงนำปูไปขึ้นอกระดองที่จับได้มาอนุบาลที่ธนาคารจนแม่ปูสลัดไปออกจากตัว เพื่อนำไข่ปูม้าไปปล่อยลงทะเล

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่า ในประเทศไทยยังไม่มีงานวิจัยหรือองค์ความรู้ที่สามารถบ่งบอกหรืออธิบายว่า มีอัตราอุดเป็นอย่างไร และจะพบลูกปูได้บริเวณใดบ้าง ประเด็นดังกล่าวยังคงเป็นประเด็นคำถามจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายความเป็นไปได้ในการหาคำตอบให้กับประเด็นเหล่านี้ โดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์มาอธิบายตามหลักวิทยาศาสตร์ หาเพื่อหาคำตอบของสมมติฐานนี้ โดยใช้เงื่อนไขขอบเขตและเงื่อนไขเริ่มต้น สร้างแบบจำลองโมเดล 2 กรณีศึกษา ได้แก่ การจำลองการขันส่ง การกระจาย และพื้นที่ลงเกาของลูกปูม้า โดยใช้ข้อมูลการนำเข้าของตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้าในตำแหน่งตัวแทนต้นแบบ และจำนวนลูกปูที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่ชายฝั่งหัวด้วยเป็นโมเดลต้นแบบ เพื่อติดตามตัวอ่อนของลูกปูในระยะ Zoea และระยะ Megalopa ทุก ๆ ชั่วโมงจนถึง 14 วันหลังการปล่อย และจำลองหาพิกัดตำแหน่ง ช่วงเวลา และขอบเขตจุดที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติของปูม้าวัยอ่อนภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบนิเวศต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อนในธรรมชาติ และเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการพื้นฟูทรัพยากรปูม้าในทะเลไทยอย่างยั่งยืน

2.2 ผลกระทบวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อการศึกษารูปแบบการขันส่ง การกระจายตัว และการลงเกาของลูกปูม้า และการประยุกต์ใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์มีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีทั้งการประยุกต์ใช้แบบจำลองมหาสมุทรเชิงพื้นที่ และจำลองการไหลวนของกระแสน้ำในมหาสมุทร โดยใช้แนวคิดของ Xinyan et al. (2019) แสดงให้เห็นว่าแบบจำลองและการขันส่งของตัวอ่อนและการตั้งถิ่นฐาน และการอยู่รอดของลูกปูที่มีในทะเลญี่ปุ่นด้วยแบบจำลอง 3 มิติ (Parada et al., 2010; Okuno et al., 2010) ในระยะ Zoea I, Zoea II และระยะ Megalopa มีความสำคัญในการจัดการปูที่มีในประเทศไทยญี่ปุ่น ในรายงานระบุว่าไข่ปูจะฟักออกมากในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายนบริเวณพื้นที่ทะเลที่ระดับน้ำลึก 225 - 275 เมตร (Kon, 1980) ไข่ของปูที่มีลักษณะไข่สีขาวน้ำเงินใส่ไว้นานกว่า 1 ชั่วโมงและพัฒนาไปสู่ขั้นระยะ Zoea I ก่อนถึงผิวน้ำ (Kon, 1979) ตัวอ่อนส่วนใหญ่กระจายอยู่ในชั้น 0 - 50 เมตร บริเวณผิวน้ำใช้เวลา 20 - 30 วันในการพัฒนาเป็นระยะ Zoea II ช่วงเวลาดังกล่าว ตัวอ่อนปูจะเคลื่อนที่ไปตามกระแสน้ำ

ในแนวราบและการจมตัวลงสู่ความลึกที่มากกว่าระดับความลึก 150 เมตร ระยะ *Zoea II* ใช้เวลาอีก 30 วัน จากนั้นตัวอ่อนปูจะกลายเป็น *Megalopa* และจะลงไปที่ระดับความลึก 150 - 200 เมตร เริ่มในต้นเดือนเมษายน *Megalopa* ค่อย ๆ รวมตัวกันในชั้นที่ลึกกว่า 200 เมตร โดยที่อุณหภูมิของน้ำต่ำกว่า 6 - 7 องศาเซลเซียส และโดยทั่วไปการทรุดตัวจะเกิดขึ้นในเดือนมิถุนายน เมื่อ *Megalopa* ลงเกาะบริเวณปูหน้าดินระยะแรก (*Kon*, 1980; *Kon et al.*, 2003) คาดว่าระยะเวลารวมของระยะตัวอ่อนปูอาศัยในมวลน้ำประมาณ 100 - 130 วัน และมีผลการศึกษาของ *Kon et al.* (2003) กล่าวถึงการเคลื่อนที่ในแนวแนวนอนรายวัน (DVM) บางส่วนสำหรับระยะ *Zoea II* และระยะ *Megalopa Zoea II* ส่วนใหญ่กระจายที่ 0 - 50 เมตร ในตอนกลางคืน และที่ 100 - 150 เมตร ในตอนเที่ยงอพยพประมาณ 100 เมตร ต่อวัน (ไม่ได้ศึกษาช่วง DVM ทั้งหมดของ *Megalopa* เนื่องจากข้อจำกัดของความลึกของน้ำที่สถานีในการศึกษา) หลังจากที่ลูกปูในระยะ *Megalopa* ลงเกาะที่พื้นท้องทะเลจะไม่พยพในทะเลญี่ปุ่น (*Yamamoto et al.*, 2014) จนถึงระยะ *Juvenile* ลูกปูจะมีพฤติกรรมรวมตัวกันบนก้นทะเลที่ระดับความลึกมากกว่า 250 เมตร ก่อนที่จะเติบโตเป็น *Instar 7* จากนั้นย้ายไปที่ก้นทะเลที่ตื้นกว่า 250 เมตร ปูเจริญเติบโตขึ้นตามการลอกคราบและยังไม่สามารถระบุเพศได้จนกว่าจะลอกคราบทัวที่สิบเอ็ด ในชั้นตอนที่ 9 และ 10 พากมันจะรวมตัวกันที่ก้นทะเลที่ระดับความลึกประมาณ 225 เมตรโดยที่ปูตัวเมียจะผ่านการลอกคราบจนโตเต็มที่และตัวผู้จะมีชีวิตอยู่จนกระทั่งลอกคราบจนถึงระยะ 11 หลังจากนั้นตัวผู้จะเริ่มเคลื่อนที่ไปที่ระดับความลึก 275 - 400 เมตร และจะอยู่ที่นั่นบนก้นทะเลนานถึง 6 ปี (*Kon*, 1980) โดยการจำลองครั้นนี้แบ่งชั้นความลึกของน้ำเป็น 38 ระดับ (4 เมตร 10 เมตร 15 เมตร 22 เมตร 30 เมตร 39 เมตร 50 เมตร 64 เมตร 81 เมตร 100 เมตร 120 เมตร ... 5674 เมตร ตามลำดับ) มีการจำลองเหตุการณ์ปล่อยจำนวน 9 เหตุการณ์ทุกปีจาก 2542 ถึง 2556 ในช่วง 10 วันเริ่มในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ แต่ละเหตุการณ์กินเวลา 120 วัน ระยะเวลาของระยะ *Zoea I*, *Zoea II* และ *Megalopa* ถูกตั้งสมมติฐานไว้ที่ 30 วัน และ 60 วันตามลำดับ (*Yamamoto et al.*, 2014) อนุภาคที่เป็นตัวแทนของ *Zoea I* ถูกปล่อยออกมากที่ผิวน้ำทะเลระหว่าง 200 เมตร และ 500 เมตร เมื่ออุณหภูมิผิวน้ำทะเล (SST) อยู่ในช่วง 5 องศาเซลเซียส ถึง 16 องศาเซลเซียส (*Yamamoto et al.*, 2014) เมื่อปล่อยตัวอ่อนลูกปูออกมากแล้วจะระแวงน้ำในมหาสมุทรจะเป็นตัวพัฒนา ในระหว่างการขยับตัวอ่อนมีการกำหนดอุณหภูมิของน้ำต่อสภาวะการอยู่รอดในช่วง 5 - 16 องศาเซลเซียส สำหรับการพัฒนา *Zoea* (60 วัน) และ 5 - 14 องศาเซลเซียส สำหรับระยะ *Megalopa* (60 วัน) การรอดชีวิตสูงสุดที่ความเค็มระหว่าง 20 - 38 PSU

สำหรับการลงเกาะที่พื้นท้องทะเลมีสองเงื่อนไขสำหรับตัวอ่อนของปู ประการแรกคือการเคลื่อนย้ายตัวอ่อนเป็นเวลานานกว่า 90 วัน (*Kon et al.*, 2003) หรือตัวอ่อนปูอยู่ในระยะ *Megalopa* ตอนปลาย และเตรียมพร้อมที่จะลงสู่พื้นทะเล ประการที่สองคือตัวอ่อนปูจะต้องอยู่ที่

ระดับความลึกระหว่าง 200 เมตร ถึง 500 เมตร โดยข้อจำกัดของการศึกษาครั้งนี้ เช่น จำนวนตัวอ่อนปูเริ่มที่ปล่อยยังไม่แห่นอน ระยะ Zoea I, Zoea II และ Megalopa มีเงื่อนไขแปรผันตามอุณหภูมิของน้ำทะเลเป็นสาเหตุของการตายของตัวอ่อนอย่างเดียวเท่านั้น แต่การมีอาหารและการล่าตัวอ่อนปูก็ส่งผลต่อการอยู่รอดของประชากรลูกปูเช่นกัน อย่างไรก็ตามยังขาดข้อมูลภาคสนามเพื่อยืนยันความถูกต้องของโมเดล

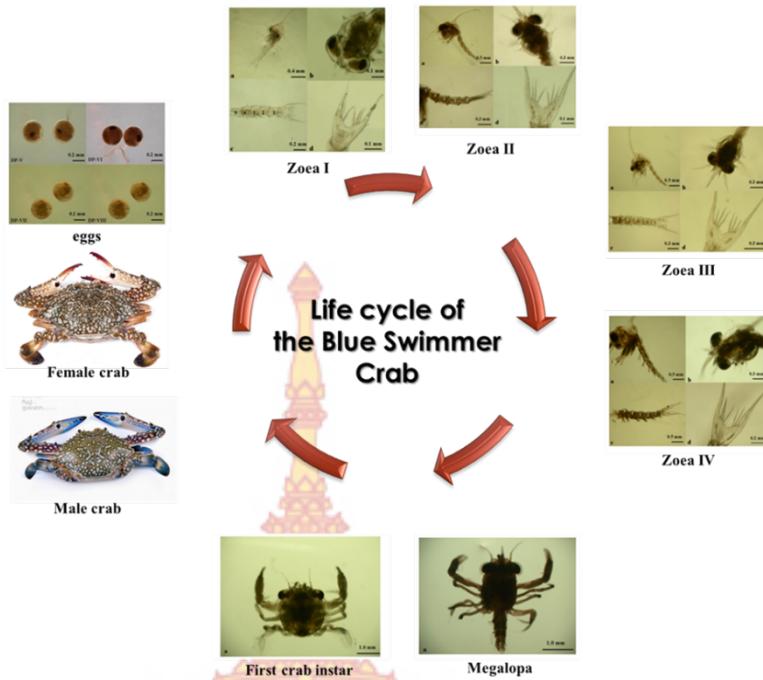
ดังนั้นในปัจจุบันมีข้อมูลเรื่องของระบบนิเวศปูม้า แหล่งที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของปูม้า ปัจจัยแวดล้อม ชีววิทยาและวงจรชีวิตของปูม้า การเพาะเลี้ยงปูม้า การปล่อยลูกปูม้า และจุดปล่อยที่แน่นชัด รวมทั้งบริบทของพื้นที่ชายฝั่งในประเทศไทยเป็นน้ำตื้น สามารถพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ 3 มิติ เพื่อจำลองการขนส่งตัวอ่อนของลูกปูในระยะชูเอีย (Zoea) และระยะเมกาโลปา (Megalopa) ช่วงประมาณ 15 - 21 วันที่ล่องลอยอยู่ในมวลน้ำก่อนลงเกาะดำเนินการโดยใช้ Delft3D - PART (Delft, 2008) ซึ่งเป็นการเป็นการแก้ปัญหาแบบไม่เป็นเชิงเส้นเพื่อประกอบการตัดสินใจและวางแผนการจัดการทรัพยากรปูม้าได้อย่างเหมาะสมกับพื้นที่ และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ปูม้าเป็นสัตว์ทะเลที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย แต่ปัจจุบันได้พบว่าผลผลิตของปูม้าในธรรมชาติมีปริมาณลดลงเรื่อยๆ จนเข้าขั้นวิกฤต (กรมประมง, 2560) ดังนั้นประเทศไทยเกิด ความตระหนักและต้องการแก้ไขปัญหานี้อย่างเร่งด่วน หนึ่งในแนวทางแก้ไขคือจุดเริ่มต้นของโครงการธนาคารปูม้าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรปูม้าให้กับท้องทะเลไทย แต่ก่อประโยชน์ให้กับธรรมชาติและเศรษฐกิจประมงปูม้าอย่างมหาศาล และอาจนำไปสู่อาชีพและรายได้ที่ยั่งยืนของสมาชิกกลุ่มประมงพื้นบ้าน (กรีนเนท, 2562) ผลผลิตของปูม้าในธรรมชาติที่ลดลงเป็นผลทำให้ประเทศไทยต้องเดินหน้าส่งเสริมการทำโครงการดังกล่าวตลอดแนวชายฝั่ง ร่วม 20 จังหวัดของประเทศไทยเพื่อแก้ไขวิกฤตการณ์ในครั้งนี้ ในปัจจุบันโครงการธนาคารปูม้า เกิดขึ้นแล้วประมาณ 531 แห่ง มีการดำเนินกิจกรรมธนาคารปูม้าด้วยวิธีการที่เรียบง่าย อาศัยความร่วมมือของชุมชนชาวประมงชายฝั่งในการนำแม่ปูม้าที่มีไข่แก่ติดหน้าท้องมาฝากไว้ในกระซังที่อยู่ในทะเลหรือถังน้ำในโรงเรือน เมื่อแม่ปูม้าเขย่าไข่ออกจากหน้าท้องแล้วจึงนำแม่ปูไปขาย ไข่ที่ถูกเขย่าออกจากตัวแม่ก็จะพกเป็นตัวอ่อนระยะชูเอีย (Zoea) หลังจากนั้นจะถูกปล่อยลงสู่ธรรมชาติ และกินอาหารที่มีอยู่ตามธรรมชาติจนเติบโตเป็นปูม้าขนาดใหญ่ต่อไป อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลความรู้ ที่สามารถบ่งบอกหรืออธิบายความเป็นได้ที่ลูกปูจะมีอัตราอุดจังหรือไม่ ถ้ามีจะพบลูกปูได้บริเวณใดบ้าง ยังคงเป็นเครื่องหมายคำถามอยู่ในปัจจุบัน หากมีผลการติดตามปูม้าวัยอ่อนหลังการปล่อยไปแล้วจนถึงการตั้งถิ่นฐานของปู วัยอ่อน จะทำให้โครงการนี้บรรลุผลสำเร็จที่คาดหวัง และเกิดประโยชน์สูงสุดก็เป็นได้ และนำมาสู่แนวทางการฟื้นฟูทรัพยากรประมงที่ยั่งยืนในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยมีคาดหวังและสนใจประเมินปัญหานี้ จึงเกิดแนวคิดที่จะศึกษา การกระจายของปูวัยอ่อน

และตรวจสอบความเข้มข้นของระบุร่วงต่างๆที่ปล่อยลูกปูวัยอ่อนกับพื้นที่ลงเกาะตามแนวชายฝั่ง อันดามัน จังหวัดตรังเพื่อหาคำตอบและอธิบายเหตุการณ์เหล่านี้ อีกทั้งยังมีข้อมูลจำนวนลูกปูม้า และจุดปล่อยที่แน่นชัด รวมทั้งบริบทของพื้นที่ชายฝั่งในประเทศไทยเป็นน้ำตื้น สามารถพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อจำลองการขนส่งตัวอ่อนของลูกปูในระยะชั้นเรียน (*Zoea*) ช่วงค่าเฉลี่ยประมาณ 10 วันที่ล่องลอยอยู่ในมวลน้ำก่อนลงเกาะ ดำเนินการโดยใช้แบบจำลองอุทกศาสตร์ และไฮโดรไดนามิกส์ (Hydrodynamic and Biophysical Model) เพื่ออธิบายการกระจายตัวและพลวัต ประชากรของปูม้าวัยอ่อนในพื้นที่ศึกษา เพื่อประกอบการตัดสินใจและวางแผนการจัดการทรัพยากร ปูม้าได้อย่างเหมาะสมกับพื้นที่ และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วงจรชีวิตของปูม้า (ภาพที่ 1) เริ่มจากระยะที่ยังเป็นไข่และใช้เวลาในช่วงพัฒนาไป 10 - 15 วัน เข้าสู่ช่วงระยะชั้นเรียน (*Zoea*) ประมาณ 10 วัน (บรรจง, 2547) อุณหภูมิที่เหมาะสม สำหรับปูม้าในช่วงอายุนี้อยู่มีค่าอยู่ระหว่าง 28 - 30 องศาเซลเซียส และความเค็มที่เหมาะสมอยู่ในช่วง 27 - 28 PSU ระยะนี้ส่วนใหญ่ปูวัยอ่อนมีการกระจายตัวตลอดมวลน้ำ และจะถูกพัดพาไปด้วยอิทธิพลของกระแสน้ำเป็นหลัก จะพบปูวัยอ่อนแพร่กระจายอยู่บริเวณใกล้ผิวน้ำเป็นส่วนใหญ่ (Epifanio, 1995; Provenzano, 1983) โดยพบร่องดับความลึกประมาณ 1 เมตร (บรรจง, 2547) และมีการเคลื่อนที่ในแนวตั้งได้เล็กน้อย (Anger, 2001; Anger et al., 2015) หลังระยะชั้นเรียนลูกปู จะพัฒนาเป็นระยะเมกาโลปา (*Megalopa*) ซึ่งใช้เวลาประมาณ 4 - 5 วัน ปรับเปลี่ยนสภาพให้สามารถอยู่ในช่วงอุณหภูมิระหว่าง 28-30 องศาเซลเซียส และความเค็มในช่วง 27 - 28 PSU ระยะนี้ตัวอ่อนปูม้าอาศัยอยู่ตามพื้นท้องน้ำเป็นส่วนใหญ่และสามารถว่ายน้ำได้ (Anger, 2001; Anger, 2006) จึงจะพัฒนาเป็นระยะตัวปูครึ่งแรกใช้เวลาประมาณ 15 - 21 วัน (บรรจง, 2547) หลังจากนั้นพัฒนาเข้าสู่ระยะปูม้าวัยอ่อน (*Young Crab*) และเจริญเติบโตเข้าสู่ตัวเต็มวัยต่อไป

ภาพที่ 1 วงจรชีวิตของปูม้า

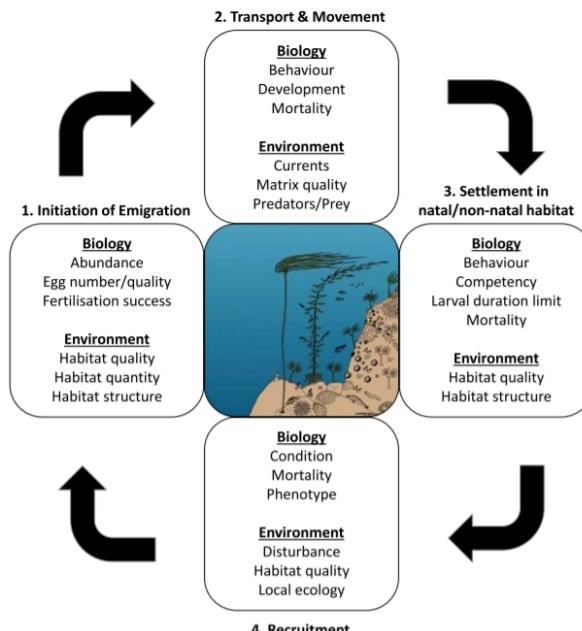
ที่มา : กุศล เรืองประเทืองสุข (2552)

ในประเทศไทยมีผลการศึกษาของ กุศล (2552) ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง พลวัตประชากรปูม้า *Portunus pelagicus* (Linnaeus, 1758) ในระยะที่เป็นแพลงก์ตอน ลูกปูระยะ หลังการลงเกาะ และตัวเต็มวัยในแหล่งทรายทะเล อ่าวคุ้งกระเบนจังหวัดจันทบุรี พบร่วมกับการกระจายตัว และความหนาแน่นของประชากรปูม้าในแหล่งทรายทะเล หลังจากช่วงที่มีการปล่อยไข่ ในเดือน ธันวาคม 2551 ถึงกลางเดือนมกราคม 2552 และช่วงต้นเดือนเมษายน 2552 ถึงกลางเดือน พฤษภาคม 2552 สามารถพบปูม้าในระยะที่เป็นแพลงก์ตอนระยะหลังจากการลงเกาะ (Megalopae) จนถึงระยะปูม้าวัยอ่อน ในแนวทรายทะเล ซึ่งสามารถอนุมานได้ว่าระบบนิเวศในแนวทรายทะเล ทำหน้าที่เป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน มีบทบาทสำคัญที่เป็นแหล่งอาหารและเป็นแหล่งอาหาร ของสัตว์ทะเลนานาชนิดซึ่งในอ่าว Chesapeake ประเทศสหรัฐอเมริกา มีแนวพื้นที่ที่มีแหล่งทราย ทะเล หลักๆ 2 ชนิด คือทรายอีลกราส (*Zosteramarina*) และทรายวิดเจียน (*Ruppia maritima* L. Sensu Lato) เป็นถิ่นที่ปูม้า (*Callinectes sapidus*) ชอบอาศัยอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีการ ตั้งถิ่นฐานและช่วงระยะของปูม้าวัยอ่อน (Orth and van Montfrans, 1987) ลูกปูระยะ Megalopae ซึ่งเป็นระยะสุดท้ายก่อนมีการตั้งถิ่นฐาน ชอบอาศัยอยู่ในแหล่งทรายอีลกราส มากกว่าพื้นที่ ทะเลที่เป็นโคลนหรือเป็นพื้นทรายโล่ง ๆ (Van Montfrans et al., 2003) และการทั้งถิ่นฐานในแหล่ง ที่อยู่อาศัยในแหล่งทรายทะเลซึ่งสัมพันธ์กับปริมาณอาหารจำพวกแพลงก์ตอน (Lipcius et al., 1990)

แสดงให้เห็นว่ามีการเติบโตที่เร็วขึ้น และสามารถลดความเสี่ยงในการถูกล่าในช่วงระยะนี้จนถึงระยะปูม้าวัยอ่อน เมื่อเทียบกับพื้นท้องทะเลที่โล่ง ๆ (Olmi and Lipcius, 1991; Perkins Visser et al., 1996; Pile et al., 1996; Moksnes et al., 1997) เมื่อปูม้ามีการเจริญเติบโตในช่วงระยะหนึ่งที่สามารถป้องกันตัวเองได้จะมีการอพยพออกจากพื้นที่แหล่งหญ้าทะเล เพื่อหาอาหารและอาศัยที่เขตพื้นที่น้ำขึ้นน้ำลงในอ่าวและยังมีรายงานว่าลูกปูที่มีความกว้างกระดองน้อยกว่า 25 มิลลิเมตร จะอาศัยอยู่บริเวณแนวหญ้าทะเลในช่วงฤดูหนาว(Orth and van Montfrans, 1987; Montane et al., 1995) ในขณะเดียวกันยังพบว่าที่ปูม้าขนาดใหญ่อาศัยแนวหญ้าทะเลใช้ในการหลบหลีกผู้ล่าในช่วงระยะลอกคราบและช่วงมีการผสมพันธุ์อีกด้วย (Ryer et al., 1990)

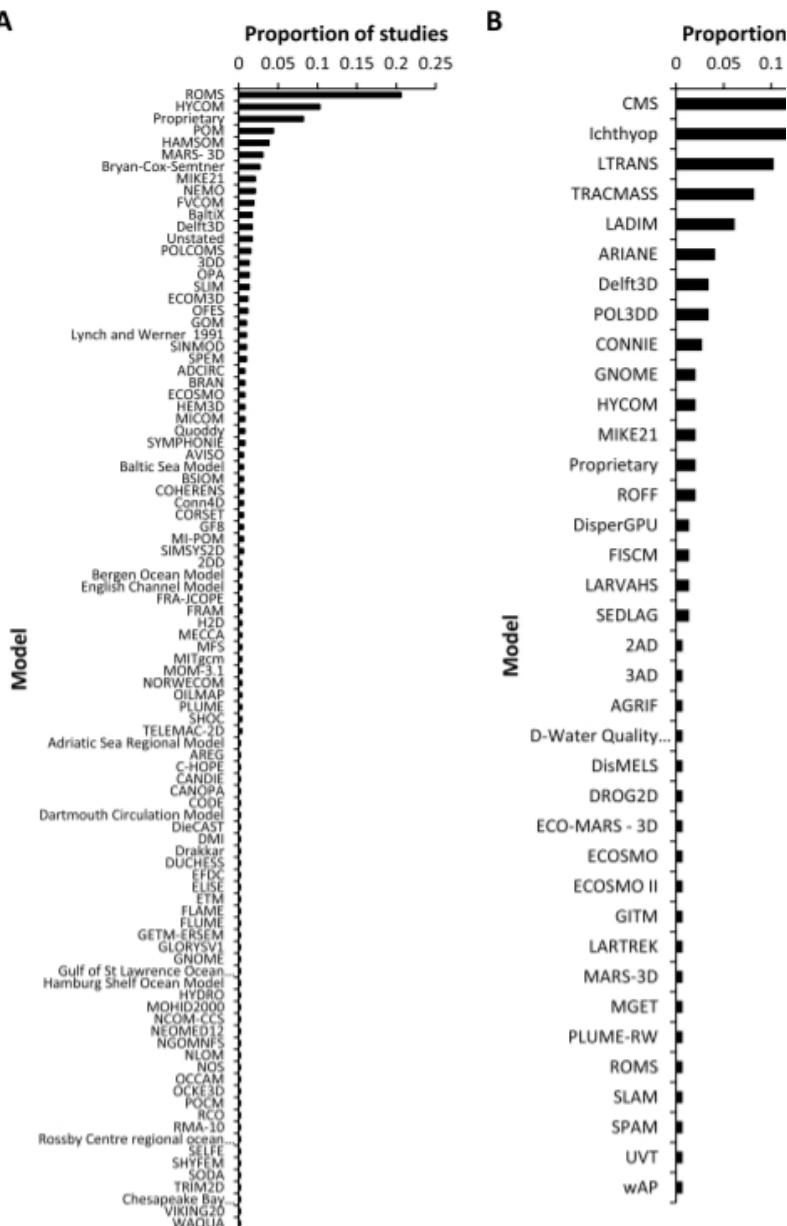
สำหรับการศึกษาการกระจายของตัวอ่อนในทะเลและการตั้งถิ่นฐานของ Tremel et al. (2015) สามารถอธิบายในภาพรวมได้ 4 ระยะ ตั้งภาพที่ 2 ดังนี้ ระยะที่ 1 เป็นการเริ่มต้นของการย้ายถิ่นของฟ้อแม่พันธุ์เพื่อทำการสืบพันธุ์ พารามิเตอร์ที่สำคัญในขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับผลผลิตของระบบสืบพันธุ์ (เช่น ความสมบูรณ์ของตัวเต็มวัย ความดกของไข่ คุณภาพไข่ และการปฏิสนธิ ระยะที่ 2 คือการขนส่งและการเคลื่อนที่ โดยที่วิถีของตัวอ่อนที่กระจายจะถูกกำหนดการเคลื่อนที่ด้วยอิทธิพลของกระแสน้ำ และพฤติกรรมการเคลื่อนไหวของตัวอ่อน รวมทั้งการพัฒนาการของตัวอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถทางประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหวที่กำหนดพฤติกรรม และบทบาทภายนอก เช่น จากอิทธิพลของกระแสน้ำและโครงสร้างเชิงพื้นที่ของสภาพแวดล้อมในทะเล เช่น คุณภาพน้ำในมหาสมุทร นักล่า และอาหาร ระยะที่ 3 คือ การตั้งถิ่นฐาน ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของการกระจายตัวอ่อนในมวลน้ำ และมีการตั้งถิ่นฐานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ระยะนี้ยังมีความซับซ้อนทางชีวพิสิกส์ และขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัวของตัวอ่อนในระยะนี้ ชีวพิสิกส์ที่สลับซับซ้อนได้แก่ ระยะเวลาของตัวอ่อน พฤติกรรมการเคลื่อนไหวและการรับรู้ และยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอก ได้แก่ คุณภาพและโครงสร้างที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อโอกาสในการอยู่รอดในช่วงการเปลี่ยนแปลงนี้ ระยะที่ 4 คือการการตั้งถิ่นฐานซึ่งเกิดขึ้นเมื่อมีตัวอ่อนรอดชีวิตและเติบโตเต็มที่พร้อมที่จะมีการสืบพันธุ์ เพื่อการทดแทนประชากรที่มีอยู่ในธรรมชาติ การเข้าสู่ช่วงวัยผู้ใหญ่ถูกกำหนดโดยการเติบโตและการอยู่รอดของแต่ละคนซึ่งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมในธรรมชาติ ดังนั้นจะเห็นได้กระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ร่วมกันเกิดเป็นความซับซ้อนทางชีวพิสิกส์ของกระบวนการที่กำหนดการเขื่อมโยงของประชากรในธรรมชาติ

สำหรับงานวิจัยที่จะดำเนินการมีการปรับเปลี่ยนไปจากการที่ทบทวนมาก่อนหน้านี้ โดยผู้วิจัยดำเนินการศึกษาวิจัยการติดตามตัวอ่อนปูม้าที่ปล่อยจากธนาคารปูเท่านั้นไม่ได้เริ่มต้นจากแหล่งปล่อยของฟ้อแม่พันธุ์ในธรรมชาติ กระบวนการวิจัยจึงเริ่มดำเนินการในระยะที่ 2 และสิ้นสุดการทดลองในระยะที่ 3 ตามแผนภาพที่ 2 เท่านั้น

ภาพที่ 2 การกระจายของตัวอ่อนในทะเลและการตั้งถิ่นฐาน
ที่มา : Treml et al. (2015a)

แบบจำลองทางชีวพิสิกส์ของการแพร่กระจายของตัวอ่อนในทะเลของ Stephen et al. (2019) สรุปได้ว่ามีการใช้แบบจำลองอุทกศาสตร์และแบบจำลองการติดตามอนุภาค ใช้สำหรับอธิบายการศึกษาการกระจายตัวของตัวอ่อนในทะเลในปัจจุบัน แสดงรายละเอียดดังภาพที่ 3 สำหรับการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่าการใช้แบบจำลองอุทกศาสตร์ Delft3D แบบจำลองการติดตามอนุภาคใน Delft3D - PART และแบบจำลอง Ichthyop (Lett et al., 2008) สามารถติดตามการเคลื่อนที่ของตัวอ่อนปูม้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการประยุกต์แบบจำลองเพื่อศึกษาติดตามอนุภาคในทะเลแบบจำลองอุทกศาสตร์ Delft3D เป็นที่นิยมในการประยุกต์ใช้ Stephen et al. (2019) ประมวลการประยุกต์ใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์ต่างแสดงรายละเอียดดังภาพที่ 3

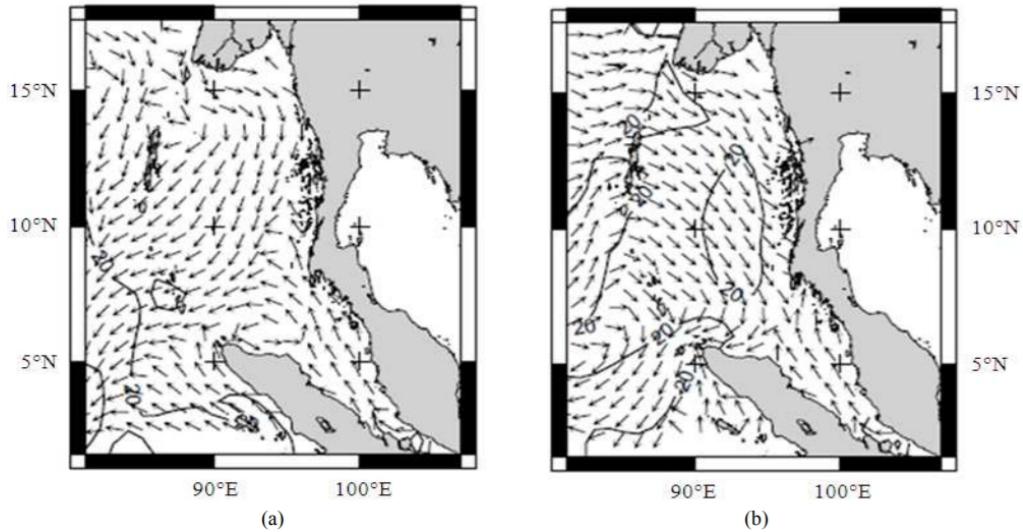

ภาพที่ 3 การกระจายการศึกษาตามแบบจำลอง (A) แบบจำลองอุทกศาสตร์และ (B) แบบจำลองที่ใช้ติดตามอนุภาค

ที่มา : Stephen et al. (2019)

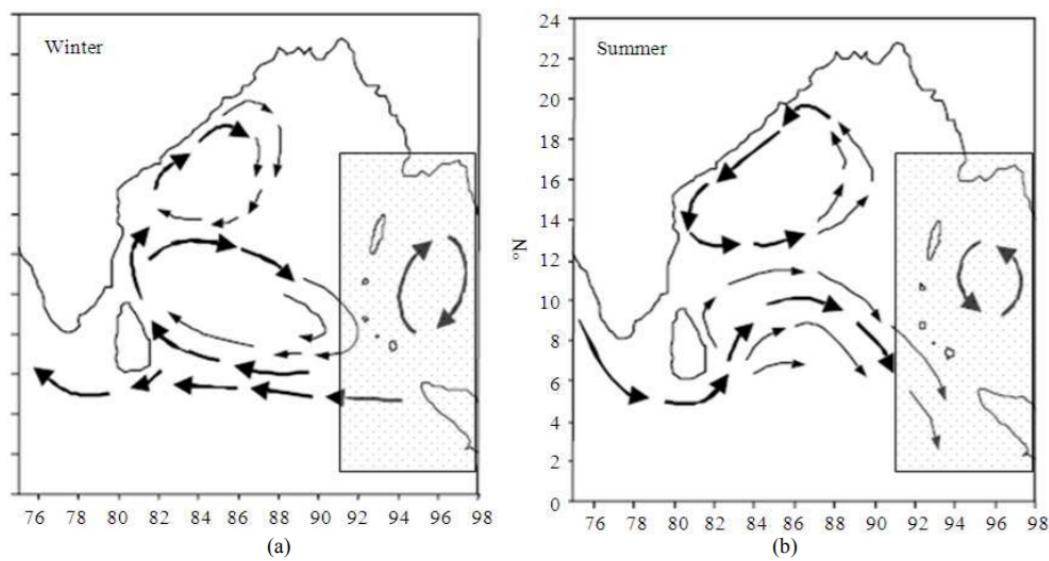
สำหรับการศึกษาของ Rizal et al. (2012) แสดงให้เห็นว่ากระแสน้ำที่ผิวเกิดจากอิทธิพลจากน้ำขึ้นน้ำลง ลม และกระแสความร้อน แสดงไว้ในภาพที่ 4 ภาพที่ 4a หมายถึงค่าเฉลี่ยระยะยาวยในปี พ.ศ. 2528 - 2546 ในช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (NE monsoon)

เดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ และภาพที่ 4b ค่าเฉลี่ยระยะยาวในปี พ.ศ. 2528 - 2546 ในช่วงมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้ (SW monsoon) ตั้งแต่เดือนมิถุนายนจนถึงเดือนกันยายน ในช่วงมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ NE กระแสน้ำที่ผิวจากทางเหนือของอาณาเขตจะเข้าสู่ทะเลอันดามัน มวลน้ำ เหล่านี้เคลื่อนตัวไปทางทิศใต้และไหลออกจากทะเลอันดามันฝั่งทะเลเปิดทางทิศตะวันตก และระหว่างหมู่เกาะอันดามันและスマトラถึงมหาสมุทรอินเดีย กระแสน้ำที่ผิวแห่งที่สองเข้าสู่ทะเล อันดามันจากด้านตะวันออกเฉียงเหนือของช่องแคบมะละกา แผ่ขยายไปสู่พร懵แคนระหว่างไทย กับเมียนมาร์ กระแสน้ำมีการไหลเป็นวงทวนเข้มนาพิกาตั้งอยู่ทางเหนือของスマตราในช่องแคบ มะละกา กระแสน้ำที่ไหลเป็นวงนี้ปิดกั้นการไหลออกในส่วนตอนบนของช่องแคบมะละกาทั้งหมด ในช่วงมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (SW monsoon) กระแสน้ำที่ผิวทางตอนเหนือเข้าสู่ทะเลอันดามัน เป็นช่วงยาวจากแหลมเนกราสไปทางเหนือของหมู่เกาะนิโคบาร์ กระแสน้ำที่ผิวในทะเลอันดามัน ไหลออกจะตัวระหว่างทางตอนใต้ของหมู่เกาะนิโคบาร์และスマตรา กระแสน้ำที่ไหลเป็นวง ทวนเข้มนาพิกาในพื้นที่ทางเหนือของスマตราหายไป ระบบหมุนเวียนน้ำถูกสร้างขึ้นโดยมวลน้ำ ที่มาจากการเลือนดามันหมุนเวียนไปตามชายฝั่งทางเหนือของเกาะスマตราถึงมหาสมุทรอินเดีย กระแสน้ำที่ผิวที่ไหลลงสู่ทะเลอันดามันจากแห่งที่สองยังคงเกิดขึ้นแต่ใกล้กับชายฝั่งของคาบสมุทร มาเลย์และไหลไปทางเกาะภูเก็ต ในช่องแคบมะละกาการไหลของพื้นผิวจะมุ่งไปทางตะวันตกเฉียง เหนือสู่ทะเลอันดามันเสมอ สำหรับสถานการณ์มรสุม SW และ NE เนื่องจากระดับความสูงของผิวน้ำ ทะเลในพื้นที่ตะวันออกเฉียงใต้ (ทะเลจีนใต้) จะสูงกว่าในฝั่งอันดามันเสมอ ทะเลในช่วงมรสุม SW และ NE (Wyrtki, 1961) สำหรับมรสุม NE มวลน้ำที่มีความเค็มสูงจากทะเลจีนใต้ไหลลงสู่ช่อง แคบมะละกา มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดพามวลน้ำที่มีความเค็มต่ำจากทะเลเข้าสู่ช่องแคบมะละกา โดยทั่วไป รูปแบบการหมุนเวียนที่แสดงในภาพที่ 5 นั้นแตกต่างจากรูปแบบการหมุนเวียน ของ Varkey et al. (1996) พบว่ามีกระแสน้ำที่ไหลเป็นวงหลักสำหรับแต่ละฤดูกาลในใจกลางทะเล อันดามัน นั่นคือ กระแสน้ำที่ไหลเป็นวงตามเข้มนาพิกาในช่วงมรสุม NE และกระแสน้ำที่ไหลเป็นวง ทวนเข้มนาพิกาในช่วงมรสุม SW ภาพที่ 5 อย่างไรก็ตาม การศึกษาของ Varkey et al. (1996) เน้นไปที่อ่าวเบงกอลเป็นหลัก

ภาพที่ 4 กระแสน้ำผิวน้ำที่เกิดจากกระแสลม และกระแสความร้อนที่เกิดขึ้นในระยะยาว (พ.ศ.2528 - 2546) (a) เดือนธันวาคมถึงเมษายนเดือนกุมภาพันธ์ (NE Monsoon) และ (b) เดือนมิถุนายนถึงกันยายน (SW Monsoon) จากผลการจำลอง HAMSOM ความเร็วห่วงวายเป็น cm/s

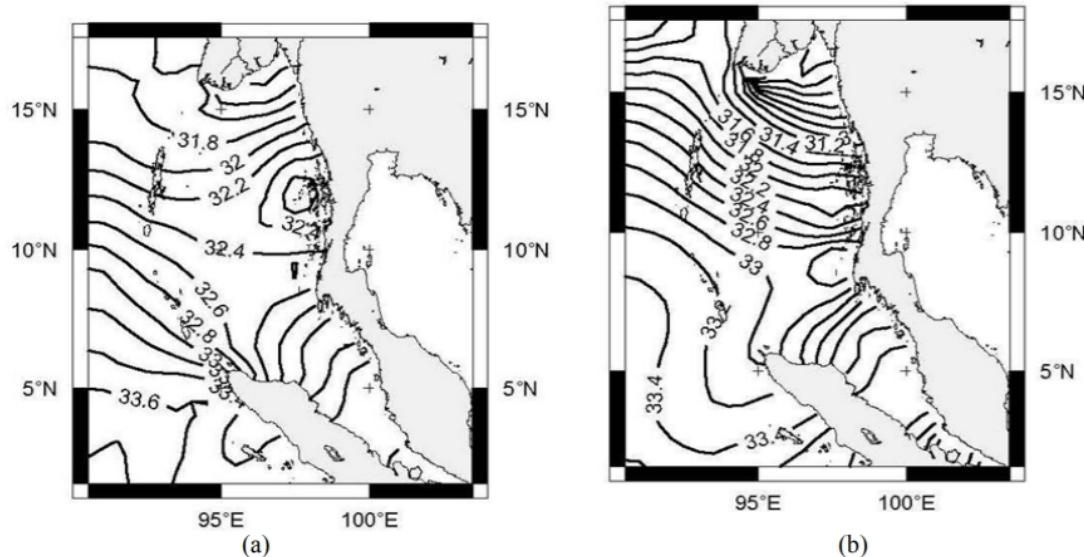
ที่มา : Rizal et al. (2012)

ภาพที่ 5 รูปแบบการหมุนเวียนของพื้นผิวอ่าวเบงกอลและทะเลจีนใต้ในช่วง (ก) ลมมรสุม NE และ (ข) ลมมรสุม SW ทำข้าหลังจาก Varkey et al. (1996)

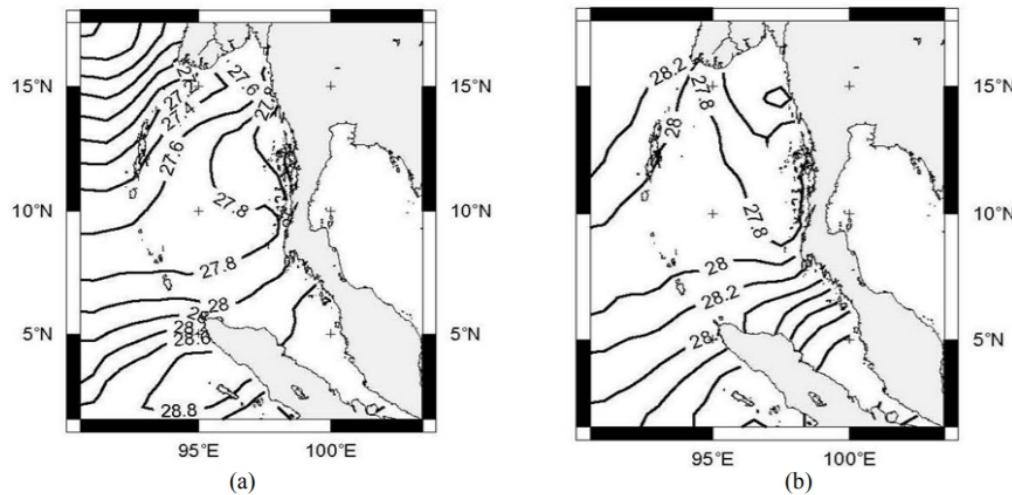
ที่มา : Wyrtki (1961)

ความเค็มของผิวน้ำทะเลสำหรับมรสุม NE และ SW ที่ได้จากค่าเฉลี่ยในช่วงปี 2528 - 2546 สำหรับเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์และมิถุนายนถึงกันยายนตามลำดับแสดงในภาพที่ 6 ในอ่าว Martaban และทางตะวันตกเฉียงใต้ของซ่องแคบมะละกา ความเค็มของผิวน้ำทะเลจะต่ำมาก ในช่วงมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ตามที่ระบุไว้ข้างต้น ลมแรงจากตะวันตกเฉียงใต้ทำให้เกิดปริมาณน้ำฝน สูงสุดในพื้นที่ส่วนใหญ่ของอนุทวีปอินเดียตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงกันยายน โดยมีการไหลบ่าของแม่น้ำ สูงสุดที่สอดคล้องกับไปยังอ่าวมาร์ตาบัน ในขณะที่ลมมรสุม NE ในช่วงเดือนธันวาคม - กุมภาพันธ์ ทำให้เกิดฝนตกหนักเพียง ทางตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดีย (Ramage, 1971; Unger et al., 2003) ความเค็มต่ำในส่วนตะวันตกเฉียงใต้ของซ่องแคบมะละกาเกิดจากการไหลเข้าของมวลน้ำจากทะเล ชาวด์ซิงญาณมรสุมพัดพา

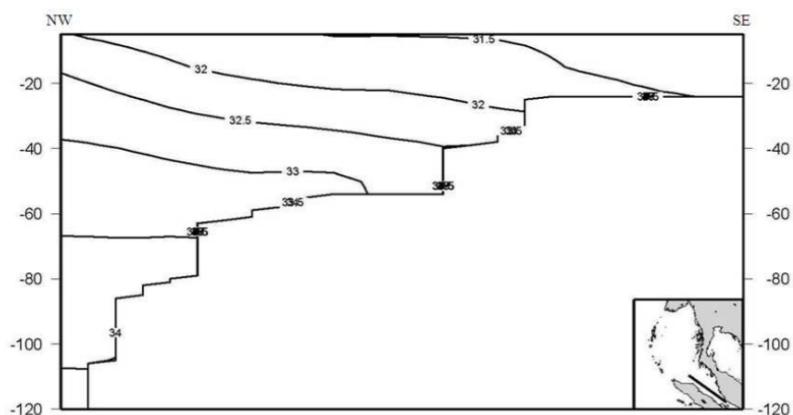
ภาพที่ 6 SSS จากแบบจำลอง HAMSOM ระหว่าง (a) ลมมรสุม NE (b) ลมมรสุม SW

ภาพที่ 7 แสดงการกระจายอุณหภูมิผิวน้ำทะเล (Sea Surface Temperature, SST) จำลอง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 และเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2539 ซึ่งเป็นตัวแทนของมรสุม NE และ SW ตามลำดับ อุณหภูมิสูงสุดสำหรับทั้งสองกรณีเกิดขึ้นในซ่องแคบมะละกาและมหาสมุทร อินเดียใกล้เกาะスマตรา ซึ่งแสดงการกระจายของ SST ตามสำนักงานอุตุนิยมวิทยาแห่งสหราชอาณาจักร (UKMO)

ภาพที่ 7 SST ตาม HAMSOM ใน (a) กุมภาพันธ์ (b) สิงหาคม 1996

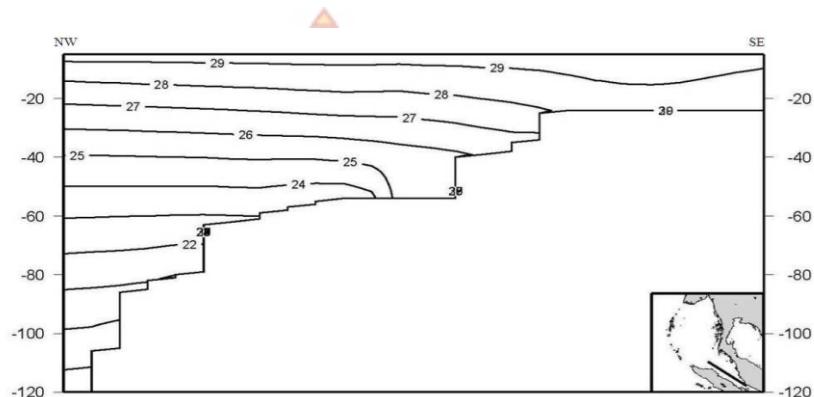
การตรวจสอบอีกรูปแบบหนึ่งจากการเปรียบเทียบกับข้อมูลสังเกตในเดือนเมษายน พ.ศ. 2504 ที่ทำโดย Keller and Richards (1967) ภาพที่ 8 และ 9 จะเห็นได้ว่าเฉพาะทางตะวันออกเฉียงใต้ของซ่องแคบมะละกาที่มีความเค็มผสมกันเป็นอย่างดี ในพื้นที่อื่นๆ ความเค็มอยู่ระหว่าง 31.5 ที่พื้นผิวและ 34.5 ที่ด้านล่าง

ภาพที่ 8 ภาพตัดขวางความเค็มในเดือนเมษายน พ.ศ. 2504 ในช่องแคบมะละกาที่ระดับความลึก 0 - 120 เมตร จากผลแบบจำลอง HAMSOM

ที่มา : Rizal et. al. (2012)

ภาพที่ 9 แสดงภาพตัดขวางของผลลัพธ์แบบจำลองการกระจายอุณหภูมิในแนวตั้งของเดือนเมษายน 1961 รูปแบบอุณหภูมิยังแสดงการไล่ระดับสีในแนวตั้งด้วยค่า 29 องศาเซลเซียส ที่พื้นผิวและ 19 องศาเซลเซียส ที่ด้านล่างรูปแบบนี้คล้ายกันมากกับการสังเกตในเดือนเมษายน 2504 ซึ่งดำเนินการโดย Keller and Richards (1967)

ภาพที่ 9 รูปตัดขวางของอุณหภูมิน้ำในเดือนเมษายน พ.ศ. 2504 ในช่วงแคบมะละกาที่ระดับความลึก 0 ถึง 120 เมตร จากผลแบบจำลอง HAMSON
ที่มา : Rizal et. al. (2012)

3. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3.1 การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อการศึกษารูปแบบการเคลื่อนที่ การกระจาย และพื้นที่ลงเกาของปูม้าวัยอ่อนที่ปล่อยจากธนาคารปูม้าชุมชนชายฝั่งในพื้นที่จังหวัดตรัง

3.2 จำลองหาพิกัดตำแหน่ง ช่วงเวลา และขอบเขตจุดที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติของลูกปูม้าวัยอ่อนภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบนิเวศต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อน เพื่อเพิ่มอัตราการทดแทนของทรัพยากรูปปูม้าในธรรมชาติอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดตรัง

3.3 ศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อนในห้องปฏิบัติการ เพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

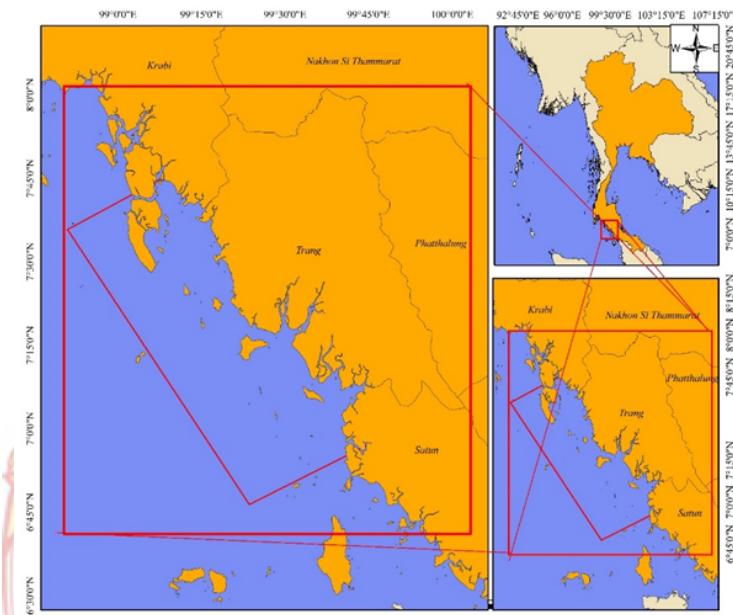
ฐานข้อมูลและแบบจำลองวิจัยเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการการฟื้นฟูทรัพยากรูปปูม้าในประเทศไทยอย่างอย่างยั่งยืน

บทที่ 2

วิธีการดำเนินงานวิจัย

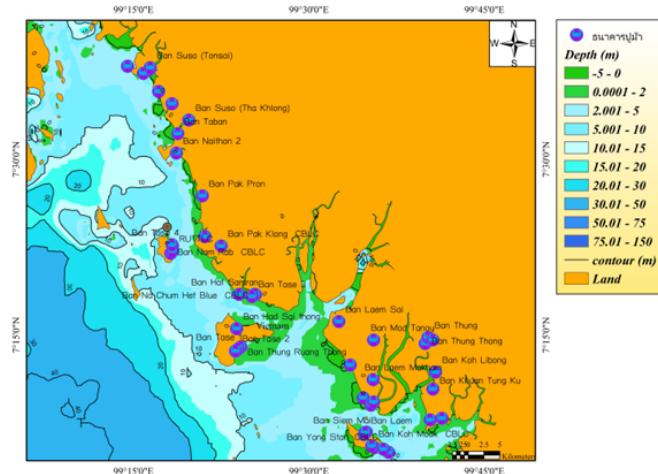
1. การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ เพื่อการศึกษารูปแบบการขันส่ง การกระจายตัว และการลงเกาของลูกปูม้า *P. pelagicus* ที่ปล่อยจากธนาคารปูม้าในพื้นที่จังหวัดตรัง พื้นที่ศึกษา แสดงรายละเอียดดังภาพที่ 10 และแผนที่ตำแหน่งธนาคารปูม้าในพื้นที่จังหวัดตรัง จำนวน 47 จุด ดังภาพที่ 11

ภาพที่ 10 พื้นที่ศึกษาจังหวัดตรัง

ภาพที่ 11 แผนที่ตำแหน่ง ranacarapumma ในพื้นที่จังหวัดตราด

2. การศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อน *P. Pelagicus* ในห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้า ในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

2.1 การศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อนในห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ทำการรวมรวมแม่พันธุ์ปูม้าที่มีไข่ในอกระดองจากชุมชนชายฝั่งในพื้นที่จังหวัดตราด จำนวน 20 ตัว ตัวอย่างแม่ปูแสดงรายละเอียดดังภาพที่ 12 การอนุบาลภายในถังพลาสติกขนาด 30 ลิตร บรรจุน้ำ ที่ความเค็ม 30 PSU และพื้นผิวเป็นพื้นทรายทะเลความหนา 2 เซนติเมตร จำนวน 20 ถัง เปลี่ยนน้ำทุกวัน และให้อาหารสับปด้าห์ละ 3 ครั้ง จนกระทั่งไข่ในอกระดองของแม่ปูจะพัฒนาไปถึงระยะสุดท้ายและฟักเป็นตัวอ่อนระยะ Zoea 1 จึงทำการย้ายตัวอ่อนระยะ Zoea 1 ไปอนุบาลในถังอนุบาล ขนาด 500 ลิตร จำนวน 9 ถัง อุปกรณ์สำหรับอนุบาลลูกปูแสดงรายละเอียดดังภาพที่ 13 โดยน้ำทะเลที่ใช้อนุบาลตัวอ่อนต้องผ่านการกรองและฆ่าเชื้อ และมีความเค็ม 30 PSU ระหว่างการอนุบาลมีการเปลี่ยนถ่ายน้ำและให้อาหารตัวอ่อน ได้แก่ โรติเฟอร์ อาร์ทีเมีย จนกระทั่งตัวอ่อนปูม้ามีการเจริญเติบโตพัฒนาเข้าสู่ระยะ First Crab Instar ซึ่งตัวอ่อนของปูม้าสามารถแบ่งเป็น 5 ระยะ (บรรจง, 2545) ได้แก่ ระยะ Zoea 1 เป็นตัวอ่อนหลังจากฟักจากไข่ 24 ชั่วโมง ระยะ Zoea 2 เป็นตัวอ่อนที่มีอายุ 2 - 3 วัน ระยะ Zoea 3 เป็นตัวอ่อนที่ใช้เวลา 4 - 5 วัน ในการพัฒนาจากระยะ Zoea 2 ระยะ Zoea 4 เป็นตัวอ่อนที่ใช้เวลา 3 - 4 วันในการพัฒนาจากระยะ Zoea 3 ระยะ Megalopa ใช้เวลา 5 - 7 วันในการพัฒนาจากระยะ Zoea 4 ซึ่งตัวอ่อนของปูม้าแต่ละระยะจะถูกนำมาศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำโดยใช้วิธีการของ Joseph et al. (2019) เพื่อบันทึกพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้าจากระยะชูอี้ (Zoea) จนถึงระยะเมกาโลปา (Megalopa) โดยทำการศึกษาในตู้กระจาก

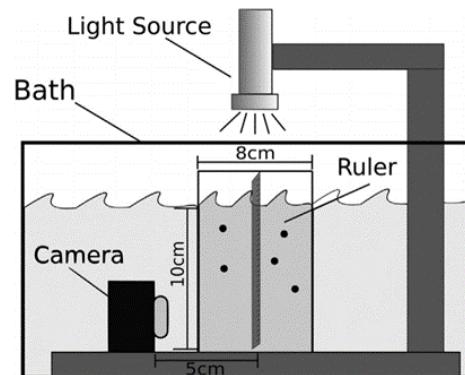
ขนาด (ความกว้าง 8 เซนติเมตร x ความยาว 24 เซนติเมตร x ความลึก 10 เซนติเมตร) จ่ายแหล่งกำเนิดแสง LED (อุณหภูมิสี 7000 ± 1000 K และความเข้มของ 2250 ± 250 mcd) อยู่เหนือพื้นที่สังเกตการณ์ 6 เซนติเมตร ในการทดลองต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสงอื่น ๆ ในระหว่างการสังเกตการณ์และต้องเป็นพื้นราบ พื้นผิวเป็นสีดำให้หน่วยทดลอง เพื่อช่วยลดค่าการสะท้อนของแสงด้านล่าง ภายในตู้ต้องมีสเกลวัดขนาดหน่วยเป็นมิลลิเมตร ถูกยึดไว้ตรงกลางตู้ ภายในกรอบของกล้อง และอุปกรณ์กล้องจะอยู่ในตู้ปลา (ความยาว 55 เซนติเมตร x ความกว้าง 38 เซนติเมตร x ความลึก 30 เซนติเมตร) ควบคุมอุณหภูมิให้คงที่และลดการหักเหของแสงระหว่างการบันทึกวิดีโอด้วยกล้องดิจิตอลกันน้ำ (Olympus Tough TG-5) กล้องไฟกัสเลนส์ความกว้าง 4.5 มิลลิเมตร ความสูง 18 มิลลิเมตร ดังภาพที่ 14 และตู้สำหรับศึกษาพฤติกรรมของลูกปูดังภาพที่ 15 และภาพที่ 16 แสดงการว่ายน้ำของลูกปูระยะ Zoea

ภาพที่ 12 แม่ปูม้าไข่ที่จับได้จากแหล่งอาศัยตามธรรมชาติ สำหรับการเพาะตัวอ่อนระยะ Zoea 1 - 4 และ Magalopa เพื่อศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า วัยอ่อนในห้องปฏิบัติการ

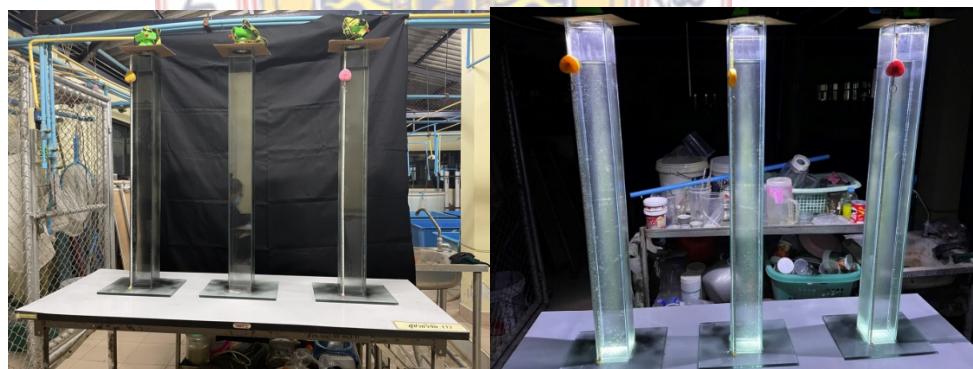
ภาพที่ 13 อ่างเพาะเลี้ยงลูกปูม้าให้เข้าสู่ระยะตัวอ่อนต่าง ๆ ซึ่งเชื่อมต่อระบบเติมออกซิเจนเพื่อสร้าง
เงื่อนไขในการเจริญเติบโตของลูกปูม้า

ภาพที่ 14 แผนผังของการตั้งค่าระบบบันทึกวิดีโອนตู้ปลา
ที่มา : Joseph et al. (2019)

โดยทำการสุ่มลูกปูแต่ละระยะ โดยใช้ปีกเกอร์ขนาดเล็กแล้วค่อย ๆ เทลงในตู้กระจก และต้องให้ตัวอ่อนปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายในตู้ทดลองเป็นเวลา 10 นาที หลังจากนั้น ทำการบันทึกวิดีโอ (ความละเอียด 1080p, 60fps) ภายใต้การตั้งค่า "ชูเบอร์มาร์โค" ทำการบันทึกวิดีโอบีนระยะเวลา 17 นาที แต่เม่น้ำรวม 2 นาทีแรกเนื่องจากอาจเกิดความผิดพลาดขึ้นได้จากการเคลื่อนไหวที่เกิดจากการเริ่มการบันทึกวิดีโอ สำหรับวิดีโอแต่ละรายการจะมีการสุ่ม 10 ช่วง ช่วงละ 5 วินาที จากการบันทึกการทดลองเป็นระยะเวลา 15 นาที ภายใต้ภาพถ่ายวิดีโอด้วยมีการวัดทิศทางการว่ายน้ำของลูกปู ด้วยโปรแกรม Kinovea

2.2 การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปู *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1 - 4 และระยะ Megalopa. จำนวนลูกปูที่ใช้ 10 ตัวต่อชุดการทดลองจำนวน 1 ชุด ชุดละ 3 ขั้นเวลาในการทำการทดลองในช่วงกลางคืน 20.00 - 22.00 น. โดยทำการศึกษาในตู้กระจกขนาด (ความกว้าง 8 เซนติเมตร x ความยาว 10 เซนติเมตร x ความสูง 100 เซนติเมตร) ความลึกน้ำในชุดทดลอง 90 เซนติเมตร ในการทดลองต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสงอื่น ๆ ในระหว่างการสังเกตการณ์ และต้องเป็นพื้นราบ พื้นผิวเป็นสีดำให้หน่วยทดลอง เพื่อช่วยลดค่าการสะท้อนของแสงด้านล่าง มีสเกลวัดขนาดหน่วยเป็นเซนติเมตร โดยมีเงื่อนไขควบคุมที่ต่างกัน 2 เงื่อนไข คือ การเคลื่อนที่เข้าหาแสงโดยการล่อไฟด้านบน จ่ายแหล่งกำเนิดแสง LED (อุณหภูมิสี 7000 ± 1000 K และความเข้มของ 2250 ± 250 mcd) อยู่เหนือพื้นที่สังเกตการณ์ 10 เซนติเมตร ในการทดลองแต่ละการทดลอง ทำการพักลูกปู 10 นาทีทุกครั้งและต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสง เริ่มต้นลูกปูอยู่ที่ความลึกประมาณ 90 เซนติเมตร (ใช้วิธีล่อไฟด้านล่างจนกระทั้งลูกปูครบจำนวน 10 ตัว) และปิดไฟด้านล่าง หลังจากนั้น เริ่มการทดลองโดยการเปิดไฟล่อด้านบน และสังเกตการเคลื่อนที่ของลูกปูในช่วงระยะเวลา 4 นาที ทำการบันทึกเวลาและตำแหน่งความลึกของลูกปูจำนวน 10 ตัว ตั้งภาพที่ 14 และการเคลื่อนที่เข้าหาแสงโดยการล่อไฟด้านล่าง จ่ายแหล่งกำเนิดแสง LED (อุณหภูมิสี 7000 ± 1000 K และความเข้มของ 2250 ± 250 mcd) อยู่แนวตั้งจากกับพื้นที่สังเกตการณ์ ลูกปูอยู่ที่ความลึก 0 เซนติเมตร ในการทดลองแต่ละการทดลองทำการพักลูกปู 10 นาทีทุกครั้งและต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสง เริ่มต้นลูกปูอยู่ที่ความลึกประมาณ 0 เซนติเมตร (ใช้วิธีล่อไฟด้านบนจนกระทั้งลูกปูครบจำนวน 10 ตัว) และปิดไฟด้านบน หลังจากนั้นเริ่มการทดลองโดยการเปิดไฟล่อด้านบน และสังเกตการเคลื่อนที่ของลูกปูในช่วงระยะเวลา 4 นาที ทำการบันทึกเวลาและตำแหน่งความลึกของลูกปูจำนวน 10 ตัว

ภาพที่ 15 การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูในกลางคืน โดยมีเงื่อนไขควบคุมที่ต่างกัน 2 เงื่อนไข

ภาพที่ 16 การว่ายน้ำในแนวตั้งของตัวอ่อนปูม้า (ก่อนทำการทดลองทุกครั้ง 10 - 15 นาทีและต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสง หลังจากนั้นทำการเปิดไฟเป็นระยะเวลา 5-10 นาที ทำการสังเกตการเคลื่อนที่ของลูกปูในช่วงระยะเวลา 4 นาที ทำการบันทึกเวลาและตำแหน่งความลึกของลูกปูจำนวน 10 ตัว)

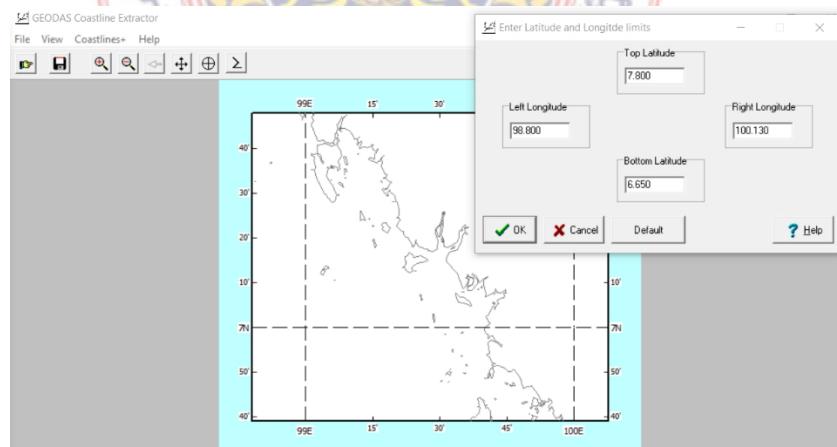
2.3 การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวราบของลูกปู *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1 - 4 และระยะ Megalopa จำนวนลูกปูที่ใช้ 10 ตัวต่อชุดการทดลองจำนวน 3 ชั้้า เวลาในการทำการทดลองในช่วงกลางวัน 9.00 - 12.00 นาที โดยทำการศึกษาในตู้ห้องคริลิกใส ขนาด (เส้นผ่านศูนย์กลาง 4 นิ้ว x ความยาว 120 เซนติเมตร) ความลึกน้ำในชุดทดลอง 10 เซนติเมตร มีสเกลวัดขนาดหน่วยเป็นเซนติเมตร โดยมีจีโน้ปูควบคุมความเร็วกระแสน้ำที่ต่างกัน 5 เจือนไป คือ ความเร็วกระแสน้ำ 1, 2, 3, 4 และ 5 เซนติเมตรต่อวินาที แต่ละการทดลองเตรียมลูกปูจำนวน 10 ตัว ปล่อยครั้งละ 1 ตัว เป็นระยะทาง 100 เซนติเมตร สังเกตพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูและบันทึกผลดังภาพที่ 17

ภาพที่ 17 การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวราบของลูกปุ๋ย โดยมีเงื่อนไขควบคุมความเร็วของกระแสน้ำที่ต่างกัน 5 ระดับ คือ ความเร็วกระแสน้ำ 1, 2, 3, 4 และ 5 เมตรต่อวินาที

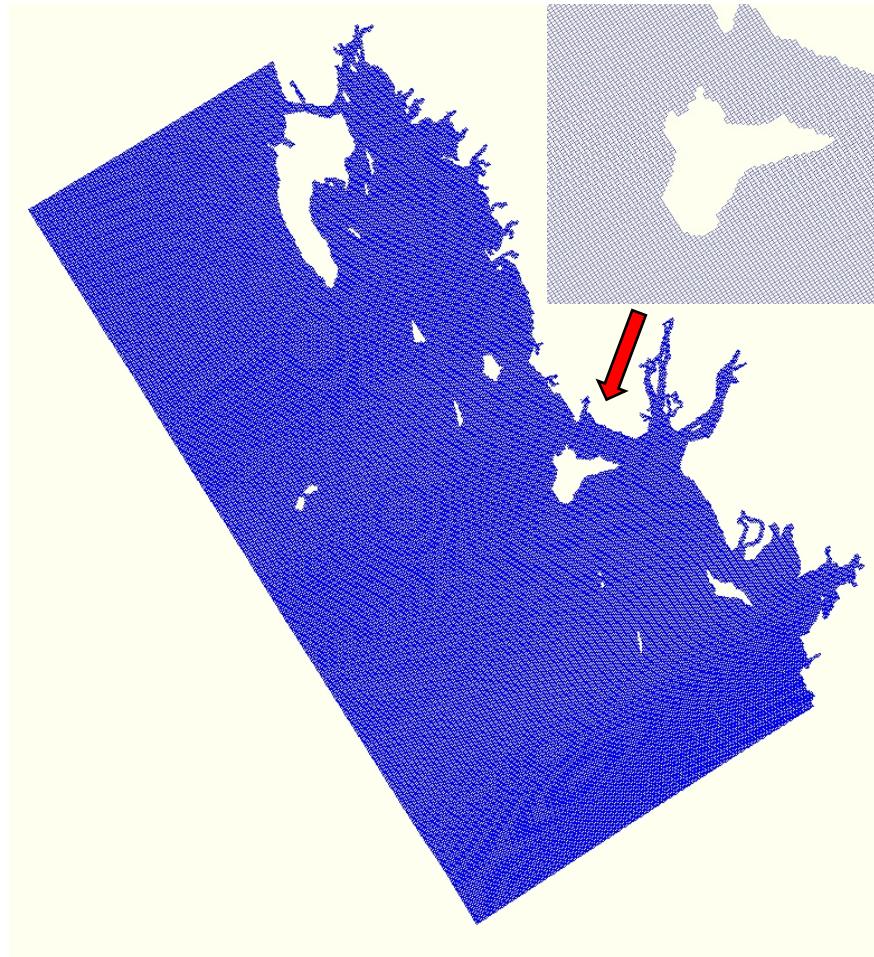
3. การจำลองการไหลเวียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง โดยใช้แบบจำลอง อุทกพลศาสตร์

3.1 เส้นแนวชายฝั่งเตรียมด้วยโปรแกรม GEODAS-NG บันทึกเป็นไฟล์ .dat สำหรับนำเข้า ในแบบจำลอง (ภาพที่ 18)

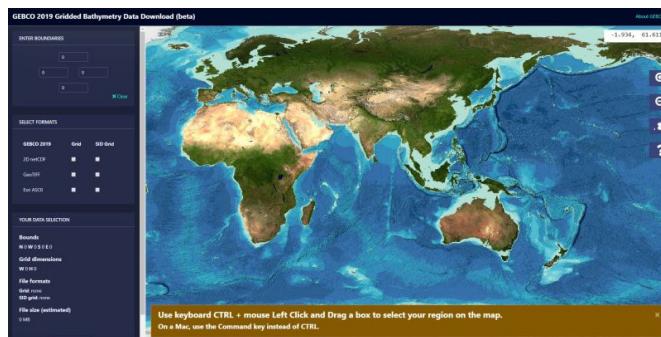
ภาพที่ 18 เส้นแนวชายฝั่งเตรียมด้วยโปรแกรม GEODAS-NG

3.2 การเตรียมกริดในโปรแกรม Delft3D 4.04.01 สร้างกริดใน RGFGRID และจำลองกริดเป็นแบบ Regular Grid in Spherical Coordinate บันทึกเป็นไฟล์ .grd และ .enc เพื่อเตรียมข้อมูลนำเข้าในโปรแกรมย่อย Delft3D - FLOW (ภาพที่ 19)

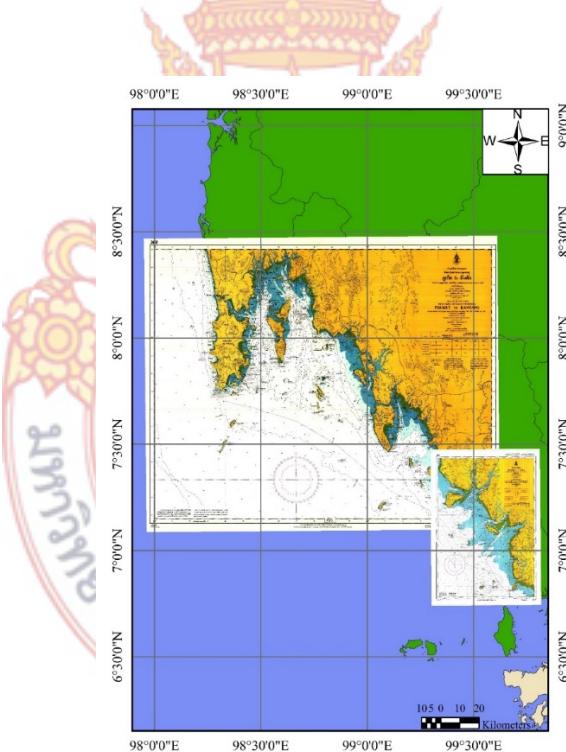
ภาพที่ 19 จำลองการสร้างกริดแบบ Regular Grid in Cartesian Coordinate

3.3 การเตรียมความลึกน้ำ และการแก้ระดับความลึกน้ำทะเลแบบควบคู่แผนที่ GEBCO กับแผนที่เดินเรือกร้อมอุทศาสตร์ กองทัพเรือ แผนที่ความลึก GEBCO เป็นแบบจำลองความสูงของภูมิประเทศของโลก ใช้สำหรับมหาสมุทรและพื้นดิน ซึ่งแสดงระดับความสูงในหน่วยเมตร โดยมีความละเอียดเชิงพื้นที่ของกริด 15 Arc - Sec หรือ ประมาณ 450 เมตร GEBCO ข้อมูลมาพร้อมกับการแยกແຍະชนิดของข้อมูลบนพื้นฐานของ GEBCO (2021) แสดงรายละเอียดดังภาพที่ 20

ภาพที่ 20 แผนที่แสดงระดับความสูง ทั่วโลก จากแหล่งข้อมูล GEBCO
ที่มา : Gebco (2021)

แผนที่เดินเรือ จากรัฐบาลไทย ระหว่างที่ 308, 309,336, 354 และ 502 มาตร
ส่วน 1: 25,000 รายละเอียดการซ่อนทั่วโลกแผนที่ แสดงรายละเอียดดังภาพที่ 21

ภาพที่ 21 แผนที่เดินเรือจากรัฐบาลไทย กองทัพเรือ จัดเรียงและวางแผนที่ครอบคลุมพื้นที่
ศึกษา

การแก้ไขระดับความลึกน้ำทะเลขั้นตอนการแก้ไขระดับความลึกน้ำทะเล มีรายละเอียด 5 ขั้นตอนดังนี้

3.3.1 วางแผนการประยุกต์ใช้เครื่องมือภูมิศาสตร์สารสนเทศ ซึ่งประกอบด้วยการนำเข้าข้อมูล การคัดเลือกข้อมูล ในตารางข้อมูล การอ้างอิงระบบพิกัดให้กับแผนที่ และการคำนวณค่าระหว่างช่วงเชิงพื้นที่

3.3.2 เข้าข้อมูลระดับความลึกน้ำทะเล GEBCO ในรูปไฟล์นามสกุล .xyz และปรับแต่งการแบ่งชั้นข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อการสังเกตขณะแก้ไขค่าระดับความลึกน้ำทะเล ซึ่งจะเรียกชื่อคลื่นนำเข้าชุดนี้ว่า ชั้นข้อมูล GEBCO ในลำดับต่อไป

3.3.3 นำเข้าแผนที่ เดินเรือ ซ้อนทับแผนที่ระดับความลึกน้ำทะเล GEBCO

3.3.4 กำหนดจุดอ้างอิงระบบพิกัด โดยการนำเข้าจุดอ้างอิงที่ระบุนของบนแผนที่ทั้ง 4 จุด จากนั้นจึงสร้างการเชื่อมโยงจุดพิกัดอ้างอิงกับจุดมุ่งทั้ง จุดทำการอพเดตระบบพิกัด และตรวจสอบความถูกต้อง เมื่อสิ้นสุดชั้นตอนนี้แล้ว โปรแกรมภูมิศาสตร์สารสนเทศสร้างไฟล์สำหรับอ้างอิงตำแหน่งบนระบบแผนที่ ซึ่งเป็นการกำหนดเพียงครั้งเดียว หากนำเข้าข้อมูลครั้งต่อไปโปรแกรมจะเรียกใช้งานอัตโนมัติ

3.3.5 เพิ่มฟิลด์ข้อมูลในตารางข้อมูล (Attribute Table) ของชั้นข้อมูล GEBCO กำหนดเป็นจำนวนจุดลอยตัว (Float) เพื่อรับค่าจากการอ่านแผนที่เดินเรือ

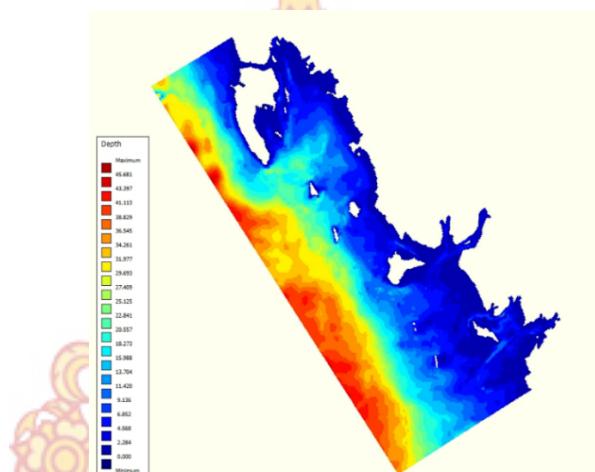
3.3.6 ดิจิทัล เส้นแนวชายฝั่ง เส้นคอนทัวร์ระดับความลึกน้ำทะเล ที่ระดับ 2 5 10 15 20 30 และ 50 เมตร ซึ่งเป็นการทำางานในแผนที่ สัดส่วน 1:25,000 เมตร โดยทำการป้อนค่าความลึกระดับน้ำทะเล แต่ละความลึก ด้วยพังก์ชันคำนวนฟิลด์ข้อมูล ซึ่งเป็นการป้อนค่าเพียงครั้งเดียวให้กับจุดข้อมูลที่ระดับความลึกที่อ่านจากแผนที่เดินเรือ

3.3.7 ตรวจสอบหาค่าผิดปกติ ที่อยู่ระหว่างเส้นคอนทัวร์ โดยอาศัยเงื่อนไขคัดเลือกข้อมูลในตารางข้อมูลด้วย การใช้ < > <= > และเชื่อมนิพจน์ด้วย And คัดเลือกข้อมูลจากชั้นข้อมูล GEBCO ที่ถูกปรับปรุงด้วยการดิจิทัลแล้ว จากนั้นจึงทำการแก้ไขค่าที่ไม่อยู่ในเงื่อนไขโดยการอ่านจากแผนที่เดินเรือ ซึ่งค่าผิดปกติ มักเป็นข้อมูลแบบจุดที่อยู่ระหว่างเส้นคอนทัวร์ ตัวอย่าง นิพจน์เงื่อนไข เช่น "Depth" >= 2 AND "Depth" >= 5 แสดงการเลือก ค่าฟิลด์ข้อมูล Depth ระหว่างช่วง 2 - 5 ซึ่งฟิลด์ข้อมูล Depth คือ ตัวแปลค่าระดับความลึกน้ำทะเลเลนน์เอง โดยการตรวจสอบค่าผิดปกติดำเนินการโดยการเลือกระหว่างเส้นชั้นคอนทัวร์จากน้อยไปมากตามลำดับจนครบทุกระดับความลึกที่ปรากฏในพื้นที่ศึกษา

3.3.8 คำนวนค่าระหว่างจุดด้วยวิธีการถ่วงน้ำหนักระยะทางผกผัน (Inverse Distance Weighting : IDW) เพื่อสังเกตพื้นที่ที่มีค่าผิดปกติ เช่นบริเวณใกล้ชายฝั่ง หากพบค่าผิดปกติ จึงดำเนินการตามข้อที่ 7 ขึ้น และทำข้อที่ 8 ไม่สามารถสังเกตความผิดปกติได้

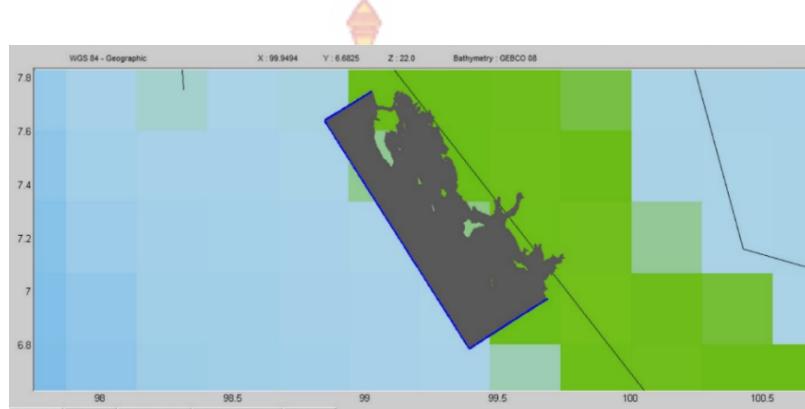
3.3.9 ส่งออกค่าจากชั้นข้อมูล GEBCO ที่ปรับค่าแล้ว ออกให้จัดเก็บในรูปแบบ .txt เพื่อสะดวกในการแปลงค่าเป็นรูปแบบ .xyz ด้วย Microsoft Excel ต่อไป

3.3.10 โหลดไฟล์ .txt ในข้อที่ 9 กำหนดการแบ่งคอลัมน์ข้อมูลด้วย แทบ (Tab Delimited) ปรับแต่งข้อมูล โดยคงข้อมูลคอลัมน์ x y และ Depth (z) ไว้ เพื่อให้อยู่ในรูปแบบของ .xyz จากนั้นจึงลบข้อมูลหัวตาราง และทำการบันทึกข้อมูล โดยใช้เครื่องหมาย (“”) เช่นไฟล์ชื่อ Filename ต้องการบันทึกเป็น Filename.xyz ระบุเป็นชื่อไฟล์ ดังนี้ “Filename.xyz” เป็นต้น หากมีปัญหาในการนำไปใช้ อาจนำข้อมูลไปปฏิบัติการบน Notepad ได้เช่นกัน ความลึกน้ำทะเลแบบควบคู่แผนที่ GEBCO กับ แผนที่เดินเรือกรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ โดยนำเข้าແນที่ความลึก GEBCO และ แผนที่เดินเรือ จากรถมอุทกศาสตร์ทัพเรือแสดงผลด้วยโปรแกรม QUICKIN แสดงรายละเอียด ดังภาพที่ 22

ภาพที่ 22 ความลึกน้ำทะเลแบบควบคู่แผนที่ GEBCO กับ แผนที่เดินเรือกรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ โดยนำเข้าແນที่ความลึก GEBCO และ แผนที่เดินเรือ จากรถมอุทกศาสตร์ทัพเรือแสดงผลด้วยโปรแกรม QUICKIN

3.4 นำเข้าค่าฮาร์มอนิก (Harmonic Constants) ของน้ำขึ้นน้ำลงบริเวณขอบเขตเปิดเบิดในแบบจำลองด้วยโปรแกรม Delft Dash Board โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้ 1. เปิดโปรแกรม 2.เลือก Work Directory 3. เช็ต Domain โดยการใส่ไฟล์กริด .grd และ .enc และความลึก .dep 4. เช็ต Boundaries 5. กลับไปหน้า Toolbox 6. เลือกเป็น TPXO 8.0 กด Make Boundary Condition ดังภาพที่ 23

ภาพที่ 23 การจำลองการสร้างเงื่อนไขขอบเขต (Boundary Condition) เพื่อหาค่าไฮาร์มอนิก (Harmonic Constants) ของน้ำขี้น้ำลงบริเวณขอบเขตเปิดในแบบจำลอง

3.5 การปรับเทียบและวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบจำลอง ทำการปรับเทียบความถูกต้องของแบบจำลองด้วยระดับน้ำรายชั่วโมงระหว่างค่าระดับน้ำตรวจน้ำจำนวน 3 สถานี ได้แก่ สถานีท่าเรือหาดใหญ่ ของกรมเจ้าท่า สถานีตรวจวัดหาดราชมาศ และ สถานีตรวจวัดท่าเรือเกาะสุกร กับระดับน้ำที่ได้จากการแบบจำลองด้วยโปรแกรม Excel และทำการวิเคราะห์ค่า R-squared และข้อมูลการปรับเทียบความเร็วและทิศทางกระแสน้ำจากจุดตรวจภาคสนามด้วยเครื่องวัด ADCP กับข้อมูลกระแสน้ำที่ได้จากแบบจำลอง อายุร่วม 1 สถานี

3.6 รูปแบบการให้เลี้ยงของกระเพน้ำ 2 มิติในแบบจำลองย่อ Delft3D - FLOW การจำลองการให้เลี้ยงของกระเพน้ำ 2 มิติ ในพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดตรัง เป็นระยะเวลา 1 ปี เริ่มตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2565 แสดงผลการให้เลี้ยงของกระเพน้ำด้วยภาพและภาคบรรยายประกอบ

4. การจำลองการกระจายตัวของปูวัยอ่อน *P. pelagicus*

ศึกษาการกระจายตัวของปูวัยอ่อนแบบ Passive ด้วยแบบจำลอง Delft3D - PART (สมมุติให้ลูกปูวัยอ่อนเคลื่อนที่ไปกับกระแสน้ำและไม่มีการเคลื่อนในแนวตั้ง) ด้วยแบบจำลอง Delft3D - PART ผลการจำลองของแบบจำลองอุทกศาสตร์ Delft3D ในหัวข้อที่ 3 เช่น ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำ อุณหภูมิ และความเค็ม เป็นต้น จะนำมาใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในการศึกษาการจำลองการขนส่งตัวอ่อนของลูกปูในระยะซูเอีย (Zoea) ช่วงประมาณ 14 วันที่ล่องลอยอยู่

ในมวลน้ำก่อนลงเกาะด้วยแบบจำลอง Delft3D - PART กรณีศึกษานี้การกระจายตัวของลูกปูวัยอ่อนแบบ Passive (สมมุติให้ลูกปูวัยอ่อนเคลื่อนที่ไปกับกระแสเน้นและไม่มีการเคลื่อนที่ในแนวตั้ง) ในการศึกษานี้จะจำลองตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า (ลงจิจูด และละติจูด) จำนวนลูกปูที่ปล่อยแต่ละสถานี และข้อมูลความลึกน้ำ ของแต่ละสถานี จำนวน 47 สถานี (ดูช่วงเวลา การพัฒนาของลูกปูม้าและปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตในตารางที่ 1 ผลการศึกษา จะแสดงด้วยภาพการเคลื่อนที่ของอนุภาคช่วงประมาณ 14 วันที่ล่องลอยอยู่ในมวลน้ำก่อนลงเกาะ

ตารางที่ 1 ช่วงเวลาที่ใช้ในการเจริญเติบโตของปูม้า

ระยะของ ปูวัยอ่อน	¹ ระยะเวลาที่ ใช้ในการ เจริญเติบโต (วัน)	² ระยะเวลาที่ ใช้ในการ เจริญเติบโต (วัน)	³ ระยะเวลาที่ ใช้ในการ เจริญเติบโต (วัน)	อุณหภูมิที่ เหมาะสม (องศาเซลเซียส)	ความเค็มที่ เหมาะสม (PSU)
Zoea 1 - Zoea 2	2-3	3-4	2-3	28-30	27-28
Zoea 2 - Zoea 3	4-5	3-4	4-5	28-30	27-28
Zoea 3 - Zoea 4	3-4	2-3	3-5	28-30	27-28
Zoea 4- Megalopa	2-3	2-3	2-3	28-30	27-28

ที่มา: ¹บรรจง (2547), ²Arshad et al. (2006) และ ³วารินทร์ (2548)

บทที่ 3

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

1. พื้นที่ศึกษา

1.1 อาณาเขตและที่ตั้ง

ตรังเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งทะเลตะวันตกของประเทศไทย ตั้งอยู่ภาคใต้ฝั่งตะวันตกติดกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 4,917.519 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,088,399.375 ไร่ มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นลำดับที่ 4 ของภาคใต้ และลำดับที่ 33 ของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามสันทางสายเพชรเกษม 828 กิโลเมตร มีพื้นที่ฝั่งทะเลครอบแนวเขตจังหวัดยาว 119 กิโลเมตร ประกอบไปด้วยเกาะน้อยใหญ่จำนวน 46 เกาะ โดยมีเกาะที่สำคัญ เช่น เกาะลิบง ซึ่งเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุด เกาะมูก เกาะกระดาน เป็นต้น โดยมีอาณาเขตติดต่อจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 ทิศเหนือ ติดกับ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

1.1.2 ทิศใต้ ติดกับ อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล และทะเลอันดามัน มหาสมุทร อินเดีย

1.1.3 ทิศตะวันออก ติดกับ อำเภอควนขันนุน อำเภอองคร人社 อำเภอตะโหมด จังหวัด พัทลุง (มีเทือกเขาบรรทัดกั้นอาณาเขต)

ทิศตะวันตก ติดกับ อำเภอคลองท่อม เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และทะเลอันดามันมหาสมุทรอินเดีย

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่โดยทั่วไปจะเป็นเนินสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับด้วยภูเขาใหญ่เล็ก กระჯัดกระจายอยู่ทั่วไป พื้นที่ราบเรียบมีจำนวนน้อยซึ่งใช้เพาะปลูกข้าว ทางทิศตะวันออกมีเทือกเขาบรรทัดยาวจากเนื้อจุดติดต่อ และเป็นเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างจังหวัดตรังกับจังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ป่า ประมาณร้อยละ 20 ของพื้นที่จังหวัด สภาพป่าเป็นป่าดิบชื้น สำหรับพื้นที่ที่อยู่ติดกับทะเลมีป่าชายเลนที่ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ มีพื้นที่เป็นเกษตรจำนวน 46 เกาะอยู่ในพื้นที่อำเภอ กันตัง 12 เกาะ อำเภอປะเหลียน 13 เกาะ และอำเภอสีก้า 21 เกาะ

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ถูกกาลแบ่งตามลักษณะอากาศของประเทศไทยออกเป็น 2 ฤดูกาลคือฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคมและฤดูฝนเริ่มตั้งเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ลักษณะอากาศทั่วไป จังหวัดตั้งอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมที่พัดประจำปีเป็นฤดูกาล 2 ชนิดคือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (เดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม) และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (เดือนพฤษจิกายนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์) ช่วงเว้นว่างระหว่างมรสุม (เดือนมีนาคมถึงเมษายน)

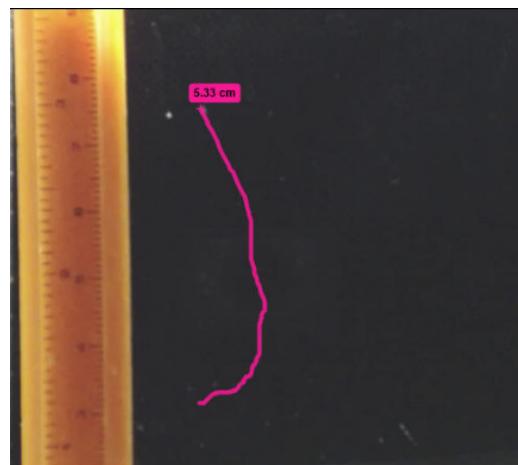
2. ผลการศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อน *P. pelagicus* ในห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

2.1 การศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อน *P. pelagicus* ในห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

2.1.1 พฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1 จากการศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1 จำนวน 20 ตัว ที่บันทึกด้วยวิดีโอด้วยติดตาม (Track) รูปแบบทิศทาง และพฤติกรรมการว่ายน้ำ พบร่วมกับการว่ายน้ำลูกปูม้าระยะ Zoea 1 แต่ละตัว (Individual Swimming Track) มีความแตกต่างกันในเรื่องทิศทาง (Tirection) และรูปแบบการเคลื่อนไหว (Pattern of Motion) โดยพบลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1 มีการว่ายน้ำหลากหลายรูปแบบ เช่น การว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) หรือ ว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) หรือการว่ายน้ำไปทางด้านซ้าย (Sideway) ดังแสดงในภาพที่ 24 25 และ 26 ตามลำดับ ซึ่งมีพฤติกรรมรูปแบบการว่ายน้ำแบบต่าง ๆ ทั้งการว่ายน้ำในวิถีที่ค่อนข้างตรง (Straight) การเคลื่อนที่ว่ายน้ำแบบไม่มีรูปแบบที่แน่นอน (Erratic) และบางครั้งพบมีการลอยตัว (Float) อยู่นิ่ง แบบไม่ขยับ โดยพบว่า ระยะ Zoea 1 มีอัตราเร็ว (Speed) ในการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) เฉลี่ยเท่ากับ 6.55 mm./s อัตราเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking - Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 2.51 mm./s และความเร็วในการว่ายน้ำไปทางด้านซ้าย (Sideway) เฉลี่ยเท่ากับ 3.48 mm./s นอกจากนี้ ความเร็ว (Velocity) 在การว่ายน้ำขึ้นด้านบน เฉลี่ยเท่ากับ 5.12 mm./s ความเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking - Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 1.81 mm./s และความเร็วในการว่ายน้ำไปทางด้านซ้าย (Sideway) เฉลี่ยเท่ากับ 2.42 mm./s ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูระยะ Zoea 1

Zoea	Speed (mm./s)			Velocity (mm./s)			Remark
	Upward	Downward	Sideway	Upward	Downward	Sideway	
1	3.526			2.432			Upward
2		2.018			0.27		Float - Sideway
3		2.175			0.6		Down - up
4			3.909			4.7	Sideway
5	10.996			6.77			Upward
6			3.076		2.261		Downward - Sideway
7	7.078			6.168			Upward - Sideway
8			4.919		3.753		Sideway
9	4.61				2.454		Upward - Sideway
10		2.844			1.067		Up - Downward
Mean	6.55	2.51	3.48	5.12	1.81	2.42	
Sd	3.31	0.47	1.23	2.35	1.70	1.81	

ภาพที่ 24 พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1

ภาพที่ 25 พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1

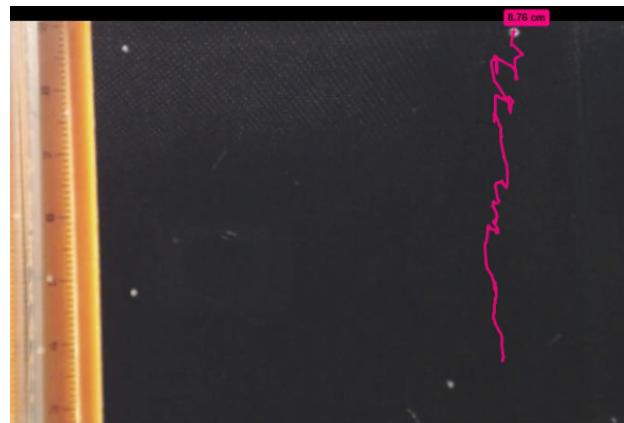
ภาพที่ 26 พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (Sideway) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1

2.1.2 พฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 2 จากการบันทึกด้วยวิดีโอเพื่อศึกษาติดตาม (Track) รูปแบบทิศทาง และพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 2 จำนวน 31 ตัว พบรูปแบบทิศทาง และพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 2 แต่ละตัวมีความแตกต่างของการว่ายน้ำกันในแง่ของทิศทาง (Direction) และรูปแบบการเคลื่อนไหว (Pattern of Motion) โดยพบลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 2 มีรูปแบบการว่ายน้ำที่หลากหลาย เช่น การว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) หรือว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) หรือการว่ายน้ำไปทางด้านซ้าย (Sideway) ดังแสดงในภาพที่ 27 28 และ 29 ตามลำดับ ซึ่งพบพฤติกรรมรูปแบบการว่ายน้ำแบบต่าง ๆ ทั้งการว่ายน้ำในวิถีที่ค่อนข้างตรง (Straight) การเคลื่อนที่ว่ายน้ำแบบไม่มีรูปแบบที่แน่นอน (Erratic) และบางครั้งพบมีการลอยตัว (Float) อุญจักรูปแบบไม่ขยับ คล้ายกับพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea ต่าง ๆ โดยพบว่า ระยะ Zoea 2 มีอัตราเร็ว (Speed) ในการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) เฉลี่ยเท่ากับ 8.03 mm./s อัตราเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking - Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 6.01 mm./s และความเร็วในการว่ายน้ำไปทางด้านซ้าย (Sideway) เฉลี่ยเท่ากับ 3.48 mm./s นอกจากนี้ ความเร็ว (Velocity) 在การว่ายน้ำขึ้นด้านบน เฉลี่ยเท่ากับ 7.46 mm./s ความเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking - Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 2.44 mm./s และความเร็วในการว่ายน้ำไปทางด้านซ้าย (Sideway) เฉลี่ยเท่ากับ 2.69 mm./s ดังตารางที่ 3

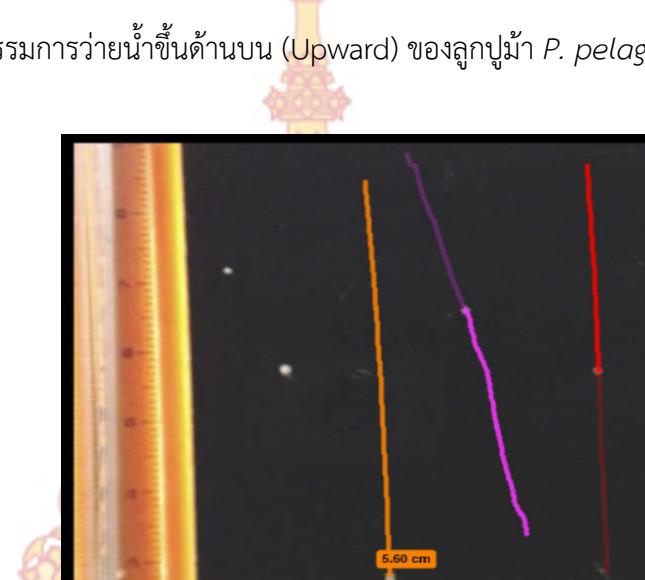

ตารางที่ 3 ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูระยะ Zoea 2

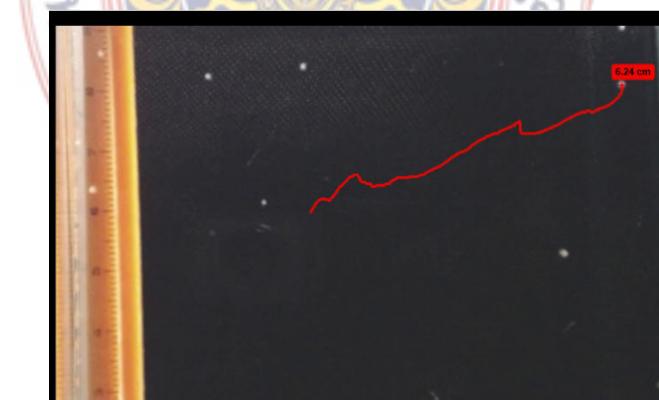
Zoea 2	Speed (mm./s)			Velocity (mm./s)			Remark
	Upward	Downward	Sideway	Upward	Downward	Sideway	
1			3.22			2.65	Sideway - Up
2		3.71			1.98		Slow - Down
3		3.98			4.00		Down
4		1.84			1.10		Sideway
5	4.65			2.73			Up-Step
6			2.68			1.70	Sideway
7			4.07			2.28	Sideway
8			3.42			2.41	Sideway - Up
9	4.01			2.30			Up
10			4.91			3.33	Sideway
Mean	4.33	3.17	3.66	2.52	2.36	2.47	
Sd	0.45	1.17	0.86	0.31	1.49	0.59	

ภาพที่ 27 พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 2

ภาพที่ 28 พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 2

ภาพที่ 29 พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (Sideway) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 2

2.1.3 พฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 3 จากการติดตาม (Track) รูปแบบทิศทาง และพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 3 จำนวน 25 ตัว พbmีความแตกต่างของการว่ายน้ำลูกปูม้าระยะ Zoea 3 แต่ละตัวกันเกี่ยวกับทิศทิศทาง (Direction) และรูปแบบการเคลื่อนไหว (Pattern of Motion) โดยพบรูปแบบการว่ายน้ำที่หลากหลายของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 3 เช่น การว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) หรือว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) หรือการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (Sideway) ดังแสดงในภาพที่ 30 31 และ 32 ตามลำดับ นอกจากพบพฤติกรรมรูปแบบการว่ายน้ำแบบต่าง ๆ ทั้งการว่ายน้ำในวิถีที่ค่อนข้างตรง (Straight) การเคลื่อนที่ว่ายน้ำแบบไม่มีรูปแบบที่แน่นอน (Erratic) และบางครั้งพบมีการลอยตัว (Float) อุญจักรูปแบบต่างๆ คล้ายกับพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea ต่าง ๆ โดยพบว่า ระยะ Zoea 3 อัตราเร็ว (Speed) ในการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) เฉลี่ยเท่ากับ 15.00 mm./s อัตราเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking - Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 7.85 mm./s และความเร็วในการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (Sideway) เฉลี่ยเท่ากับ 9.26 mm./s นอกจากนี้ ความเร็ว (Velocity) ในการว่ายน้ำขึ้นด้านบน เฉลี่ยเท่ากับ 10.87 mm./s ความเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking - Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 3.73 mm./s และความเร็วในการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (Sideway) เฉลี่ยเท่ากับ 1.49 mm./s ดังตารางที่ 4

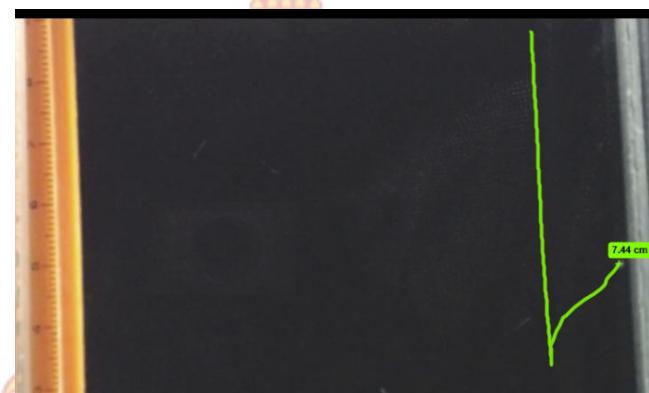

ตารางที่ 4 ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูระยะ Zoea 3

	Speed (mm./s)			Velocity (mm./s)			Remark
	Upward	Downward	Sideway	Upward	Downward	Sideway	
Zoea 3							
1	37.551			24.563			Upward
2	27.581			17.631			Upward
3			7.595			2.819	Sideway
4			3.657			1.12	Sideway
5	14.064			14.089			Upward
6	9.3			5.211			Sinking and Upward
7			21.21			0.685	Sideway
8		9.623			9.09		Sink
9	10.624			10.73			Upward
10	11.651			6.426			Upward
11		7.02			1.745		Downward
12			4.589			1.316	Step - Upward
13		2.509			2.143		Sink
14		6.821			3.162		Sinking - Upward
15	5.752			4.846			Upward
16	3.497			3.447			Upward
17		13.301			2.508		Sinking - Downward
Mean	15.00	7.85	9.26	10.87	3.73	1.49	
Sd	11.64	3.97	8.14	7.43	3.04	0.93	

ภาพที่ 30 พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 3

ภาพที่ 31 พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 3

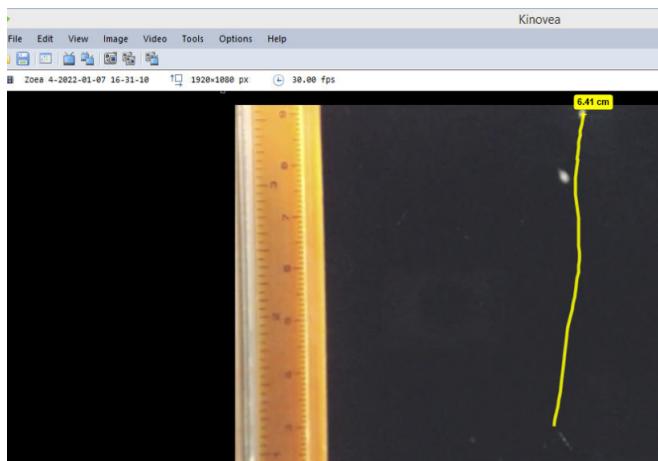
ภาพที่ 32 พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านซ้าย (Sideway) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 3

2.1.4 พฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 4 พฤติกรรมและรูปแบบทิศทางของการว่ายน้ำลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 4 จำนวน 32 ตัว ที่บันทึกด้วยวิดีโอ และศึกษาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Kinovea พบรูปแบบการว่ายน้ำหลากหลายของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 4 เช่นการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) หรือ ว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) หรือการว่ายน้ำไปทางด้านซ้าย (Sideway) ดังแสดงในภาพที่ 33 34 และ 35 ตามลำดับ แต่ทิศทางการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 4 มักเป็นแนวตั้ง (Vertical Movement) เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีพฤติกรรมรูปแบบการว่ายน้ำแบบต่าง ๆ ทั้งการว่ายน้ำในแนวที่ค่อนข้างตรง (Straight) การเคลื่อนที่ว่ายน้ำแบบไม่มีรูปแบบที่แน่นอน (erratic) และบางครั้งพบมีการลอยตัว (Float) อยู่นิ่งแทบไม่ขยับ เช่นเดียวกับที่พบในลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea อื่น ๆ โดยพบว่า ระยะ Zoea 4 มีอัตราเร็ว (Speed) ใน การว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) เฉลี่ยเท่ากับ 34.45 mm./s อัตราเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking-Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 8.97 mm./s นอกจากนี้ ความเร็ว (Velocity) ใน การว่ายน้ำขึ้นด้านบน เฉลี่ยเท่ากับ 33.98 mm./s ความเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking - Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 9.17 mm./s ดังตารางที่ 5

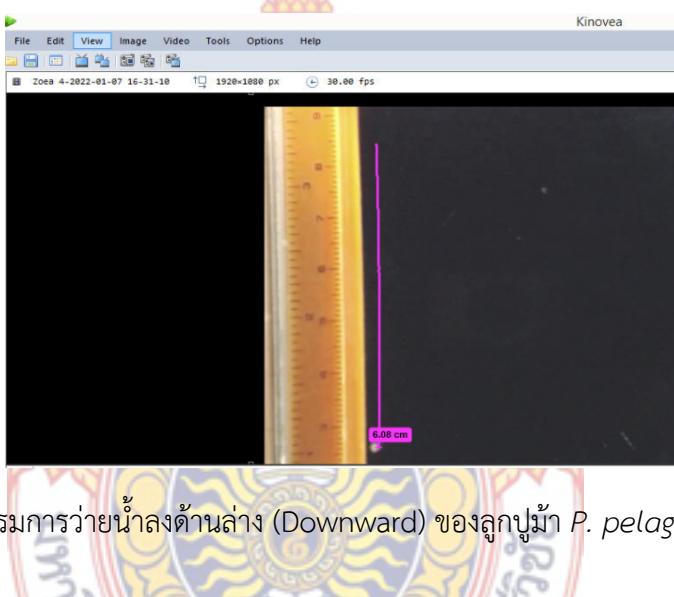

ตารางที่ 5 ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูระยะ Zoea 4

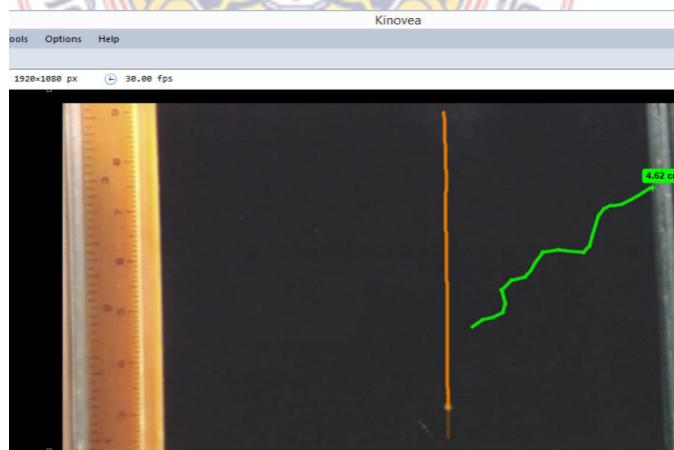
Zoea 4	Speed (mm./s)			Velocity (mm./s)			Remark
	Upward	Downward	Sideway	Upward	Downward	Sideway	
1	47.6			51.94			Upward
2		9.106			9.263		Sinking
3	32.02			31.528			Upward
4	27.358			22.3			Upward
5		8.737			9		Sinking
6	30.824			30.159			Upward
7		9.058			9.306		Sinking
8		8.976			9.1		Sinking
9							
10							
Mean	34.45	8.97		33.98	9.17		
Sd	8.99	0.16		12.64	0.14		

ภาพที่ 33 พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 4

ภาพที่ 34 พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 4

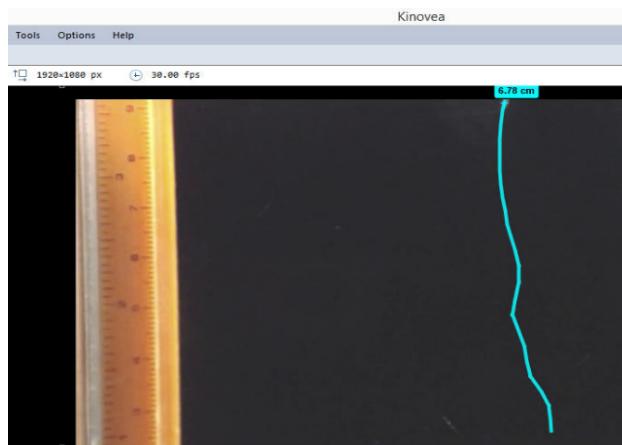
ภาพที่ 35 พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (Sideway) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 4

2.1.5 พฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *Portunus pelagicus* ระยะ Megalopa จากการบันทึกด้วยวิดีโอเพื่อศึกษาติดตาม (Track) รูปแบบทิศทาง และพฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Megalopa จำนวน 16 ตัว พบรูปแบบการว่ายน้ำลูกปูม้าระยะ Megalopa แต่ละตัว (Individual Swimming Track) มีทิศทาง (Direction) และรูปแบบการเคลื่อนไหว (Pattern of Motion) ที่แตกต่างกัน โดยพบการว่ายน้ำหลากหลายรูปแบบ เช่น การว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) หรือ ว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) หรือการว่ายน้ำไปทางด้านซ้าย (Sideway) ดังแสดงในภาพที่ 36 37 และ 38 ตามลำดับ แต่ทิศทางการว่ายน้ำมักเป็นแนวตั้ง (Vertical Movement) คล้ายกับการว่ายน้ำของลูกปูม้าระยะ Zoea 4 นอกจากนี้ พฤติกรรมการว่ายน้ำลูกปูม้าระยะ Megalopa มักมีรูปแบบการว่ายน้ำแบบต่าง ๆ ทั้งการว่ายน้ำในวิถีที่ตรง (Straight) การเคลื่อนที่ว่ายน้ำแบบไม่มีรูปแบบที่แน่นอน (Erratic) และบางครั้งพบมีการลอยตัว (Float) อยู่นิ่งๆ แบบไม่ขยับ โดยพบว่า ระยะ Megalopa มีอัตราเร็ว (Speed) ในการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) เฉลี่ยเท่ากับ 28.01 mm./s อัตราเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking - Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 9.22 mm./s นอกจากนี้ ความเร็ว (Velocity) 在การว่ายน้ำขึ้นด้านบน เฉลี่ยเท่ากับ 26.63 mm./s ความเร็วในการจมตัวหรือว่ายลงด้านล่าง (Sinking - Downward) เฉลี่ยเท่ากับ 9.03 mm./s ดังตารางที่ 6

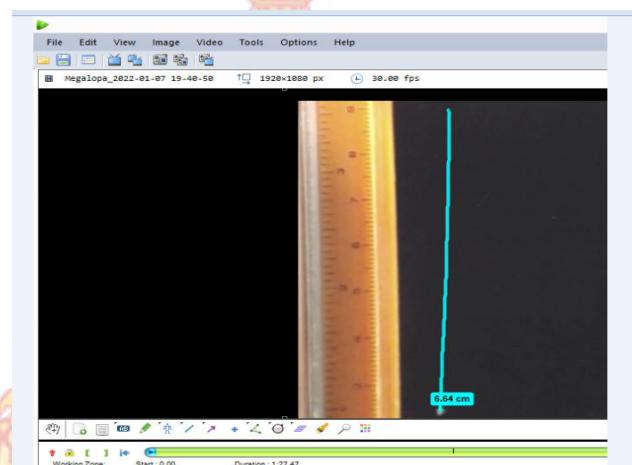

ตารางที่ 6 ความเร็วในการว่ายน้ำของลูกปูระยะ Megalopa

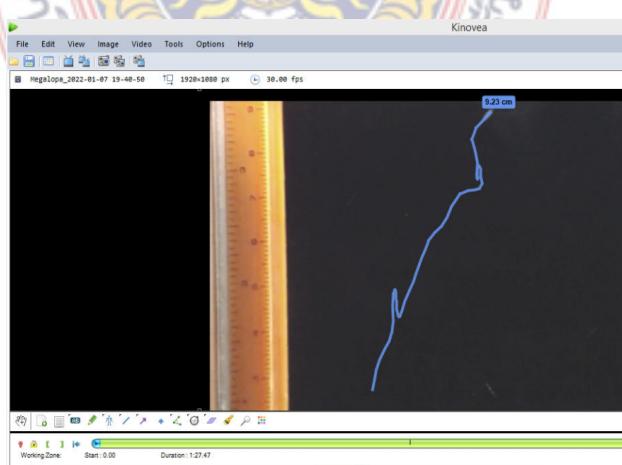
	Speed (mm./s)			Velocity (mm./s)			Remark
	Upward	Downward	Sideway	Upward	Downward	Sideway	
Megalopa							
1	19.07			14.58			Upward
2	32.048			31.122			Upward
3	25.414			25.274			Upward
4	36.178			34.412			Upward
5	42.375			42.793			Upward
6		11.796			9.57		Sinking - Downward
7	20.359			20.029			Upward
8	24.6			21.619			Upward
9	24.06			23.19			Upward
10		9.41			9.61		Sinking - Downward
11		8.74			8.88		Sinking- Downward
12		8.72			8.9		Sinking - Downward
13		7.2			7.22		Sinking - Downward
14		8.53			8.67		Sinking- Downward
15		10.11			10.37		Sinking - Downward
Mean	28.01	9.22		26.63	9.03		
Sd	8.12	1.44		9.02	0.99		

ภาพที่ 36 พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Megalopa

ภาพที่ 37 พฤติกรรมการว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Megalopa

ภาพที่ 38 พฤติกรรมการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (Sideway) ของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Megalopa

2.2 การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปู (Vertical Movement)

P. pelagicus ระยะ Zoea 1 - 4 และระยะ Megalopa

กรณีที่ 1 การเคลื่อนที่เข้าหาแสงโดยการล่อไฟด้านบน (Upward) จ่ายแหล่งกำเนิดแสง LED (อุณหภูมิสี 7000 ± 1000 K และความเข้มของ 2250 ± 250 mcd) อยู่เหนือพื้นที่สังเกตการณ์ 10 เซนติเมตร ในการทดลองแต่ละการทดลองทำการพักลูกปู 10 นาทีทุกครั้ง และต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสง เริ่มต้นลูกปูอยู่ที่ความลึกประมาณ 90 เซนติเมตร (ใช้วิธีล่อไฟด้านล่างจนกระแทกลูกปูครบจำนวน 10 ตัว) แล้วปิดไฟด้านล่าง หลังจากนั้นเริ่มการทดลองโดยการเปิดไฟล่อด้านบน และสังเกตการเคลื่อนที่ของลูกปูในช่วงระยะเวลา 4 นาที ทำการบันทึกเวลาและตำแหน่งความลึกของลูกปูจำนวน 10 ตัว พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูกรณีที่ 1 ระยะ Zoea 1 2 3 และ 4 ดังตารางที่ 7 8 9 และ 10

จากข้อมูลในตารางที่ 7 ชุดการทดลองนี้ ใช้ตัวอย่างลูกปู Zoea 1 จำนวน 10 ตัว แสดงให้เห็นว่าลูกปูมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยการเคลื่อนที่ตัวขึ้นเข้าหาแสงในแนวตั้งด้วยความเร็วเฉลี่ย 0.44 เซนติเมตร/วินาที อยู่บริเวณผิวน้ำที่ระดับความลึกเฉลี่ย 8.8 เซนติเมตร

ตารางที่ 7 พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูระยะ Zoea 1 กรณีที่ 1

ชุดการทดลอง Zoea (จำนวนตัว)	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2			ครั้งที่ 3			ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)
	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	
1	96	0	64	0	146	0				
2	116	0	65	0	146	0				
3	125	0	85	0	154	0				
4	189	0	85	0	189	0				
5	275	0	189	0	196	0				
6	240	21	192	0	240	15				
7	240	23	197	0	240	17				
8	240	24	219	0	240	19				
9	240	30	240	10	240	25				
10	240	32	240	12	240	35				

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชุดการทดลอง	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ความเร็วเฉลี่ย (ชม./วินาที)
	Zoea (จำนวนตัว)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ชม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ชม.)	เวลา (วินาที)	
เวลาเฉลี่ย (วินาที)		200.1				157.6	
ระดับความลึก เฉลี่ย (ชม.)				13			2.2
ความเร็ว Max (ชม./วินาที)		0.94		1.40		0.61	0.98
ความเร็ว Min (ชม./วินาที)		0.24		0.33		0.23	0.27
ความเร็วเฉลี่ย (ชม./วินาที)		0.38		0.56		0.39	0.44

จากข้อมูลในตารางที่ 8 ชุดการทดลองนี้ ใช้ตัวอย่างลูกปูระยะ Zoea 2 จำนวน 10 ตัว แสดงให้เห็นว่าลูกปูมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยการเคลื่อนตัวขึ้นเข้าหาแสงในแนวตั้ง ด้วยความเร็วเฉลี่ย 0.90 เซนติเมตร/วินาที อยู่บริเวณผิวน้ำที่ระดับความลึกเฉลี่ย 0 เซนติเมตร

ตารางที่ 8 พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูระยะ Zoea 2 กรณีที่ 1

ชุดการทดลอง Zoea (จำนวนตัว)	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)
	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	
1	39	0	50	0	41	0	
2	45	0	96	0	45	0	
3	72	0	96	0	87	0	
4	86	0	96	0	87	0	
5	90	0	96	0	42	0	
6	97	0	96	0	105	0	
7	105	0	126	0	105	0	
8	113	0	124	0	141	0	
9	135	0	145	0	162	0	
10	156	0	184	0	162	0	
เวลาเฉลี่ย (วินาที)	93.8		110.9		97.7		
ระดับความลึก เฉลี่ย (ซม.)	0		0		0		0
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)	2.31		1.80		2.20		2.10
ความเร็ว Min (ซม./วินาที)	0.58		0.49		0.56		0.54
ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)	0.96		0.81		0.92		0.90

จากข้อมูลในตารางที่ 9 ชุดการทดลองนี้ ใช้ตัวอย่างลูกปูระยะ Zoea 3 จำนวน 10 ตัว แสดงให้เห็นว่าลูกปูมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยการเคลื่อนตัวขึ้นเข้าหาแสงในแนวตั้ง ด้วยความเร็วเฉลี่ย 0.72 เซนติเมตร/วินาที อยู่บริเวณผิวน้ำที่ระดับความลึกเฉลี่ย 0 เซนติเมตร

ตารางที่ 9 พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูระยะ Zoea 3 กรณีที่ 1

ชุดการทดลอง Zoea (จำนวนตัว)	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)
	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	
1	55	0	42	0	35	0	
2	60	0	43	0	67	0	
3	67	0	60	0	79	0	
4	103	0	120	0	87	0	
5	103	0	121	0	96	0	
6	124	0	143	0	128	0	
7	138	0	157	0	132	0	
8	138	0	159	0	189	0	
9	240	0	163	0	219	0	
10	240	0	227	0	223	0	
เวลาเฉลี่ย (วินาที)	126.8	0	123.5	0	125.	0	
					5		
ระดับความลึก เฉลี่ย (ซม.)	0	0	0	0	0	0	
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)	1.64	2.14	2.57	2.12			
ความเร็ว Min (ซม./วินาที)	0.38	0.40	0.40	0.39			
ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)	0.71	0.73	0.72	0.72			

จากข้อมูลในตารางที่ 10 ชุดการทดลองนี้ ใช้ตัวอย่างลูกปูระยะ Zoea 3 จำนวน 10 ตัว แสดงให้เห็นว่าลูกปูมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยการเคลื่อนตัวขึ้นเข้าหาแสงในแนวตั้ง ด้วยความเร็วเฉลี่ย 0.65 เซนติเมตร/วินาที อยู่บริเวณผิวน้ำที่ระดับความลึกเฉลี่ย 2.3 เซนติเมตร

ตารางที่ 10 พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูระยะ Zoea 4 กรณีที่ 1

ชุดการทดลอง Zoea (จำนวนตัว)	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)
	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	
1	35	0	56	0	48	0	
2	55	0	74	0	52	0	
3	60	0	79	0	72	0	
4	75	0	120	0	83	0	
5	75	0	135	0	83	0	
6	149	0	135	0	127	0	
7	180	0	135	0	179	0	
8	240	0	172	0	179	0	
9	240	0	240	0	227	0	
10	240	24	240	22	240	23	
เวลาเฉลี่ย (วินาที)	134.9	2.4	138.6	2.2	129	2.3	
ระดับความลึก เฉลี่ย (ซม.)		2.4		2.2		2.3	2.3
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)		2.57		1.61		1.88	2.02
ความเร็ว Min (ซม./วินาที)		0.28		0.28		0.28	0.28
ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)		0.65		0.63		0.68	0.65

กรณีที่ 2 การเคลื่อนที่เข้าหาแสงโดยการล่อไฟด้านล่าง (Sinking - Downward) จ่ายแหล่งกำเนิดแสง LED (อุณหภูมิสี 7000 ± 1000 K และความเข้มของ 2250 ± 250 mcd) อยู่แนวตั้งจากกับพื้นที่สังเกตการณ์ ลูกปุ่อยู่ที่ความลึก 0 เซนติเมตร ในกราฟทดลองแต่ละกราฟทดลอง ทำการพักลูกปุ่ 10 นาทีทุกรังส์ และต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสง เริ่มต้นลูกปุ่อยู่ที่ความลึกประมาณ 0 เซนติเมตร (ใช้วิธีล่อไฟด้านบนจนกระแทกลูกปุ่ครบจำนวน 10 ตัว) แล้วปิดไฟด้านบน หลังจากนั้น เริ่มการทดลองโดยการเปิดไฟล่อด้านบน และสังเกตการเคลื่อนที่ของลูกปุ่ในช่วงระยะเวลา 4 นาที ทำการบันทึกเวลาและตำแหน่งความลึกของลูกปุ่จำนวน 10 ตัว พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้ง ของลูกปุ่กรณีที่ 2 ระยะ Zoea 1 2 3 และ 4 ดังตารางที่ 11 12 13 และ 14

จากข้อมูลในตารางที่ 11 ชุดการทดลองนี้ ใช้ตัวอย่างลูกปุ่ระยะ Zoea 1 จำนวน 10 ตัว แสดงให้เห็นว่าลูกปุ่มีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยการเคลื่อนตัวลงเข้าหาแสงในแนวตั้ง ด้วยความเร็วเฉลี่ย 0.67 เซนติเมตร/วินาที และอยู่บริเวณพื้นท้องน้ำที่ระดับความลึกเฉลี่ย 90 เซนติเมตร

ตารางที่ 11 พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูระยะ Zoea 1 กรณีที่ 2

ชุดการทดลอง Zoea (จำนวนตัว)	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)
	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	
1	32	90	50	90	32	90	
2	45	90	53	90	48	90	
3	58	90	58	90	56	90	
4	98	90	105	90	85	90	
5	98	90	113	90	99	90	
6	180	90	181	90	165	90	
7	180	90	202	90	179	90	
8	180	90	208	90	182	90	
9	220	90	227	90	201	90	
10	230	90	234	90	228	90	
เวลาเฉลี่ย (วินาที)	132.1		143.1		127.5		
ระดับความลึก เฉลี่ย (ซม.)		90		90		90	90
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)		2.81		1.80		2.81	2.48
ความเร็ว Min (ซม./วินาที)		0.39		0.38		0.39	0.39
ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)		0.68		0.63		0.71	0.67

จากข้อมูลในตารางที่ 12 ชุดการทดลองนี้ ใช้ตัวอย่างลูกปูระยะ Zoea 2 จำนวน 10 ตัว แสดงให้เห็นว่าลูกปูมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยการเคลื่อนตัวลงเข้าหาแสงในแนวตั้ง ด้วยความเร็วเฉลี่ย 0.70 เซนติเมตร/วินาที และอยู่บริเวณพื้นห้องน้ำที่ระดับความลึกเฉลี่ย 90 เซนติเมตร

ตารางที่ 12 พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูระยะ Zoea 2 กรณีที่ 2

ชุดการทดลอง Zoea (จำนวนตัว)	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)
	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	
1	86	90	75	90	88	90	
2	96	90	92	90	92	90	
3	109	90	101	90	101	90	
4	121	90	121	90	121	90	
5	135	90	133	90	139	90	
6	135	90	135	90	143	90	
7	145	90	144	90	145	90	
8	145	90	149	90	145	90	
9	150	90	154	90	150	90	
10	160	90	167	90	180	90	
เวลาเฉลี่ย (วินาที)	128.2		127.1		130.4		
ระดับความลึก เฉลี่ย (ซม.)		90		90		90	90
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)		1.05		1.20		1.02	1.09
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)		0.56		0.54		0.50	0.53
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)		0.70		0.71		0.69	0.70

จากข้อมูลในตารางที่ 13 ชุดการทดลองนี้ ใช้ตัวอย่างลูกปูระยะ Zoea 3 จำนวน 10 ตัว แสดงให้เห็นว่าลูกปูมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยการเคลื่อนตัวลงเข้าหาแสงในแนวตั้ง ด้วยความเร็วเฉลี่ย 0.93 เซนติเมตร/วินาที และอยู่บริเวณพื้นห้องน้ำที่ระดับความลึกเฉลี่ย 90 เซนติเมตร

ตารางที่ 13 พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูระยะ Zoea 3 กรณีที่ 2

ชุดการทดลอง Zoea (จำนวนตัว)	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)
	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	
1	47	90	49	90	53	90	
2	51	90	51	90	59	90	
3	69	90	70	90	74	90	
4	85	90	76	90	78	90	
5	99	90	104	90	104	90	
6	99	90	106	90	109	90	
7	100	90	110	90	115	90	
8	107	90	121	90	131	90	
9	113	90	144	90	145	90	
10	119	90	170	90	173	90	
เวลาเฉลี่ย (วินาที)	88.9		100.1		104.1		
ระดับความลึก เฉลี่ย (ซม.)		90		90		90	90
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)		1.91		1.84		1.70	1.82
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)		0.76		0.53		0.52	0.60
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)		1.01		0.90		0.86	0.93

จากข้อมูลในตารางที่ 14 ชุดการทดลองนี้ ใช้ตัวอย่างลูกปูระยะ Zoea 3 จำนวน 10 ตัว แสดงให้เห็นว่าลูกปูมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยการเคลื่อนตัวลงเข้าหาแสงในแนวตั้ง ด้วยความเร็วเฉลี่ย 0.78 เซนติเมตร/วินาที และอยู่บริเวณพื้นห้องน้ำที่ระดับความลึกเฉลี่ย 90 เซนติเมตร

ตารางที่ 14 พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปูระยะ Zoea 4 กรณีที่ 2

ชุดการทดลอง Zoea (จำนวนตัว)	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)
	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	เวลา (วินาที)	ระดับ ความลึก (ซม.)	
1	42	90	60	90	56	90	
2	52	90	78	90	60	90	
3	72	90	92	90	83	90	
4	80	90	100	90	95	90	
5	87	90	110	90	106	90	
6	104	90	119	90	119	90	
7	121	90	2.2	90	143	90	
8	180	90	140	90	148	90	
9	224	90	200	90	182	90	
10	233	90	210	90	183	90	
เวลาเฉลี่ย (วินาที)	119.5		111.12		117.5		
ระดับความลึก เฉลี่ย (ซม.)		90		90		90	90
ความเร็ว Max (ซม./วินาที)		2.14		1.50		1.61	1.75
ความเร็ว Min (ซม./วินาที)		0.39		0.43		0.49	0.44
ความเร็วเฉลี่ย (ซม./วินาที)		0.75		0.81		0.77	0.78

2.3 การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวราบของลูกปู *P. Pelagicus*

โดยมีเงื่อนไขควบคุมความเร็วของกระแสน้ำที่ต่างกัน 5 ระดับ คือ ความเร็วกระแสน้ำ 1, 2, 3, 4 และ 5 เซนติเมตรต่อวินาทีของลูกปูขณะมีพัฒนาการของระยะ Zoea 1 - 4 ดังตารางที่ 15 พบว่าความเร็วของกระแสน้ำมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการว่ายน้ำตามแนวราบของลูกปูในระยะ Zoea 1 – 4 สามารถว่ายทวนกระแสน้ำได้ในแนวราบทณะความเร็ว ไม่เกิน 1 เซนติเมตร/วินาที และขณะที่ความเร็วของกระแสน้ำมากกว่า 1 เซนติเมตร/วินาที ลูกปูไม่สามารถว่ายทวนกระแสน้ำได้ ส่วนใหญ่ลูกปูจะเหลือไปตามกระแสน้ำ แต่พบส่วนน้อยที่แสดงพฤติกรรมที่พยายามทานกระแสน้ำโดยการลงเกาะบริเวณพื้นท้องน้ำ และค่อยๆ โกลเป้าตามกระแสน้ำในเวลาต่อมา

ตารางที่ 15 การศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวราบของลูกปูระยะ Zoea 1 - 4 และระยะ Megalopa

ระยะลูกปู	จำนวนปู (จำนวนตัว)	ความเร็วกระแสน้ำ (เซนติเมตร/วินาที)				
		1	2	3	4	5
Zoea 1	1	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	2	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	3	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	4	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	5	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	6	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	7	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	8	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	9	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	10	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ

ตารางที่ 15 (ต่อ)

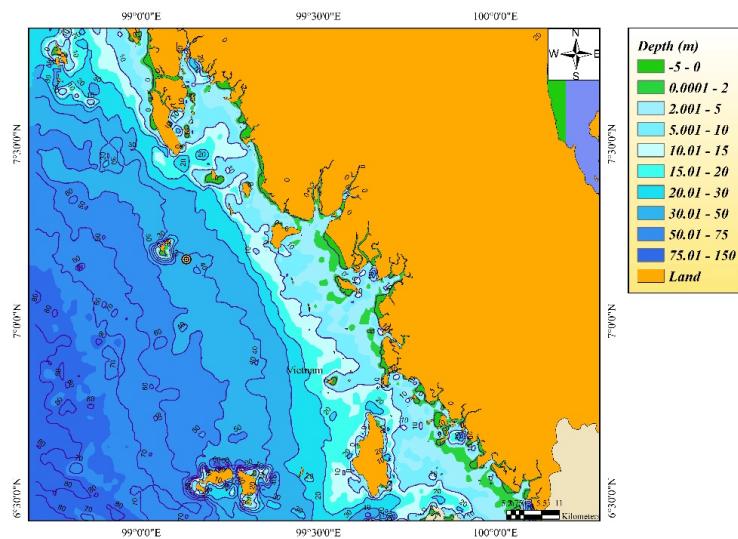
		ความเร็วกระแสน้ำ (เซนติเมตร/วินาที)				
ระยะลูกปู จำนวนปู (จำนวนตัว)		1	2	3	4	5
Zoea 2	1	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	2	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	3	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	4	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	5	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	6	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	7	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	8	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	9	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	10	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
Zoea 3	1	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	2	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	3	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	4	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	5	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	6	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	7	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	8	ว่ายวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ

ตารางที่ 15 (ต่อ)

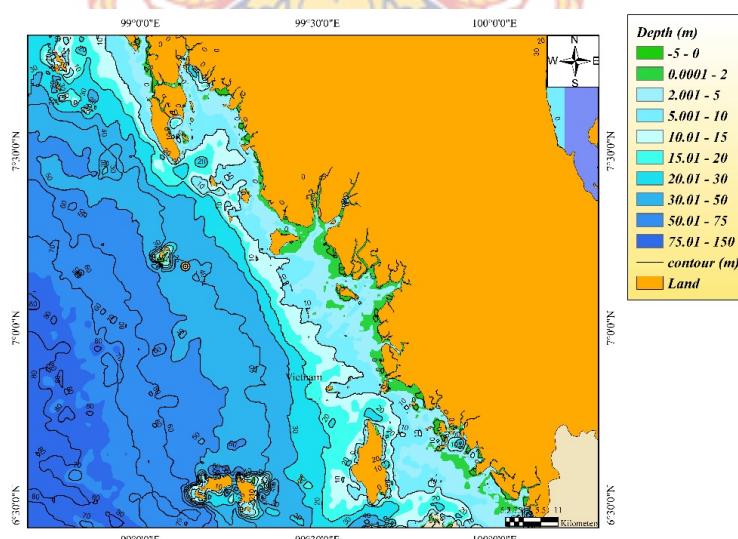
ระยะลูกปู จำนวนปู (จำนวนตัว)	ความเร็วกระแสน้ำ (เซนติเมตร/วินาที)				
	1	2	3	4	5
Zoea 4	9	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	10	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	10	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	2	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	3	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	4	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	5	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	6	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	7	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	8	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	9	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ
	10	ว่ายทวนน้ำได้	ตามน้ำ	ตามน้ำ	ตามน้ำ

3. ผลการจำลองการไหลเวียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง โดยใช้แบบจำลอง อุทกศาสตร์

3.1 การเตรียมความลึกน้ำและการปรับแก้ความลึกน้ำ ดังภาพที่ 39 และ 40

ภาพที่ 39 แผนที่ระดับความลึกน้ำทะเลจากแบบจำลอง GEBCO15 Arc-Sec

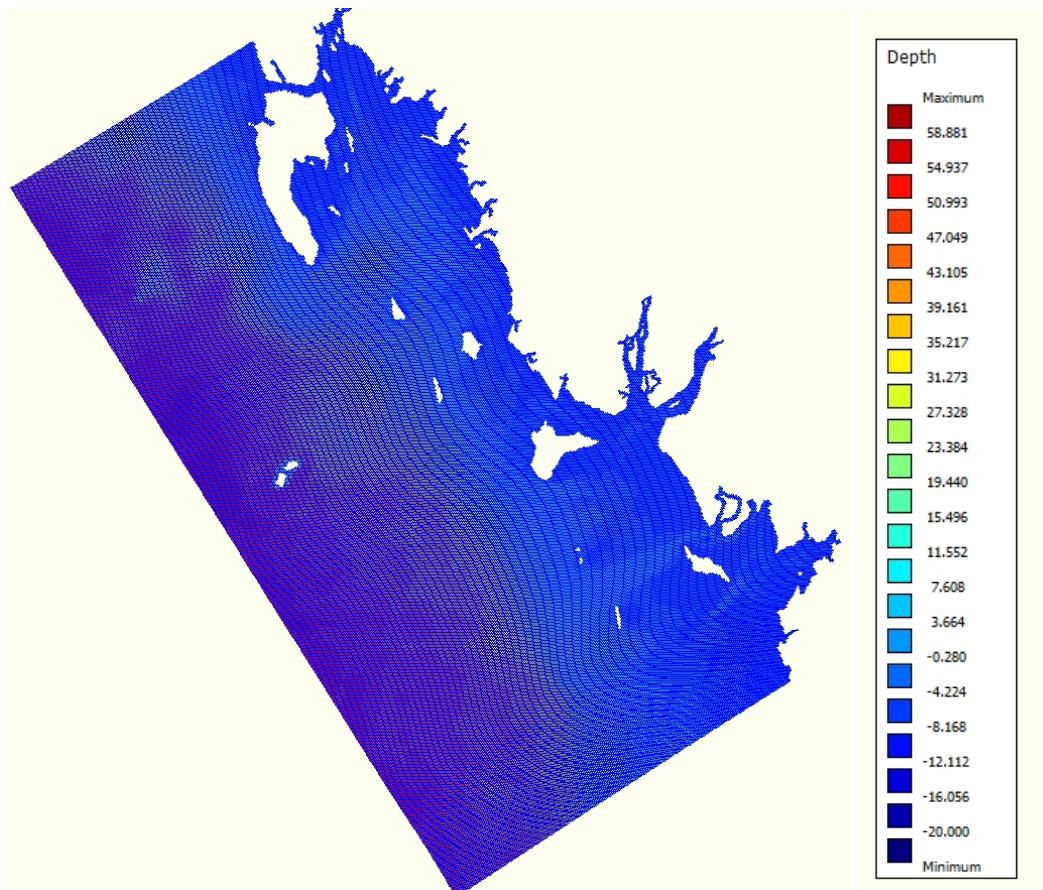
ภาพที่ 40 แผนที่ระดับความลึกน้ำทะเลแบบควบคู่กับที่ GEBCO กับ แผนที่เดินเรือกรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ

จากภาพที่ 39 แสดงระดับความลึกน้ำทะเลจากข้อมูล Gebco เมื่อพิจารณาเชิงปริมาณพบว่า หลังจากการปรับแก้จำนวนจุดข้อมูลเพิ่มขึ้น จาก 73,557 จุด เป็น 112,737 จุด หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 53.2 ซึ่งเป็นการเพิ่มความละเอียดให้กับแบบจำลองระดับน้ำทะเลในพื้นที่ศึกษา

เมื่อทำการปรับแก้ระดับความลึกน้ำทะเลครบทุกขั้นตอน ผลการแก้ระดับความลึกน้ำทะเลแบบควบคู่กันที่ GEBCO กับแผนที่เดินเรือกรมหาสมุทร กองทัพเรือ แสดงรายละเอียดดังภาพที่ 40 การประยุกต์ใช้แบบจำลองความลึกระดับน้ำทะเลควบคู่ระหว่าง ข้อมูลจาก Gebco ซึ่งเป็นแบบจำลองที่มีความละเอียดเชิงพื้นที่สูง ร่วมกับแผนที่เดินเรือกรมหาสมุทรกองทัพเรือ โดยประยุกต์ใช้โปรแกรมภูมิศาสตร์สารสนเทศปรับแก้ระดับความลึกของน้ำทะเลในพื้นที่จังหวัดระบีและตรัง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลจาก GEBCO พบร่วมกันนี้มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างชัดเจน

พิจารณาระดับความลึกในพื้นที่ศึกษา มีค่าในช่วง -100 - 96 เมตร ทั้งนี้ จากการประยุกต์ใช้ GEBCO30 บริเวณอ่าวไทย และการตรวจสอบความคลาดเคลื่อนและปรับแก้ความถูกต้องของข้อมูลความลึก ซึ่งพบว่ามีข้อมูลที่ปรับปรุงความละเอียดเป็น 50 เมตร มีความลึกช่วง (- 97.99) - (2.51) เมตร โดยข้อมูลที่ถูกปรับปรุงความละเอียดนี้ร้อยละ 99.07 อยู่ในช่วง THU 95 เปอร์เซ็นต์ CL ระหว่าง ± 10 เมตร ข้อมูลทั้งหมดอยู่ในช่วง TVU 95%CL ระหว่าง ± 1.3685 เมตร และมีค่า SD เป็น 0.1945 (Jintasaeranee and Piyapong, 2021) ดังนั้น การปรับปรุงระดับน้ำทะเลในการศึกษานี้จึงควรประยุกต์การตรวจสอบความคลาดเคลื่อนและปรับแก้ความถูกต้องของข้อมูลความลึก เพื่อประโยชน์ในการนำไปพัฒนาต่อยอดสำหรับจำลองแบบทางด้านสมุทรศาสตร์ในลำดับต่อไป

3.2 การเตรียมกริดสำหรับพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดตรัง ดังภาพที่ 41

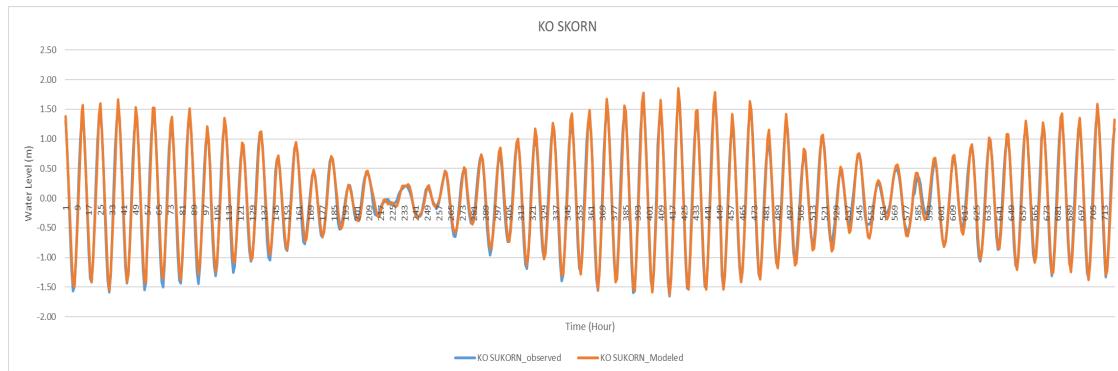
ภาพที่ 41 การเตรียมกริดสำหรับพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดตรัง โดยเตรียมกริดเป็นแบบสี่เหลี่ยม

3.3 นำเข้าค่าสาร์โนมนิค (Harmonic Constants) ของน้ำขึ้นน้ำลงบริเวณขอบเขตเปิดของแบบจำลองอุทกศาสตร์ด้วยโปรแกรม Delft - Dash Board ดังตารางที่ 16

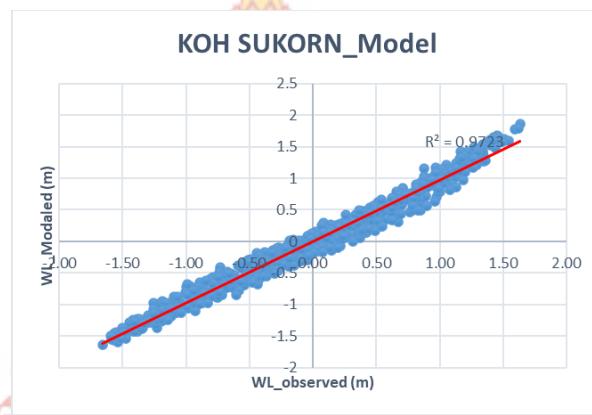
ตารางที่ 16 ค่าอาร์โนนิค (Harmonic Constants) ของน้ำขึ้นน้ำลง

Harmo nic	SOUTH A		SOUTH B		WEST A		WEST B		NORTH A		NORTH B	
	Ampl itude (m)	Phase(degree)										
A0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
M2	0.75	109.56	0.83	121.14	0.75	109.54	0.79	103.76	0.79	103.76	0.86	109.62
S2	0.39	146.92	0.44	159.01	0.39	146.91	0.40	139.86	0.40	139.86	0.44	146.08
N2	0.15	107.79	0.16	119.51	0.15	107.76	0.15	99.80	0.15	99.80	0.17	105.77
K2	0.11	139.49	0.12	151.47	0.11	139.47	0.12	134.24	0.12	134.24	0.13	140.05
K1	0.15	228.21	0.16	233.91	0.15	228.21	0.14	227.01	0.14	227.01	0.14	229.72
O1	0.05	189.96	0.05	195.60	0.05	189.98	0.05	192.65	0.05	192.65	0.05	195.53
P1	0.05	230.04	0.05	236.32	0.05	230.04	0.04	226.91	0.04	226.91	0.04	229.26
Q1	0.01	129.81	0.01	140.19	0.01	129.81	0.01	128.66	0.01	128.66	0.01	135.00
MF	0.02	11.31	0.02	14.95	0.02	11.31	0.02	12.70	0.02	12.70	0.02	14.97
MM	0.01	7.13	0.01	7.13	0.01	7.13	0.01	7.13	0.01	7.13	0.01	7.13
M4	0.00	234.25	0.01	182.23	0.00	233.51	0.00	333.43	0.00	333.43	0.00	266.88
MS4	0.01	188.08	0.03	215.82	0.01	188.07	0.01	192.01	0.01	192.01	0.02	209.27
MN4	0.00	116.33	0.01	163.63	0.00	116.25	0.00	90.79	0.00	90.79	0.01	153.85

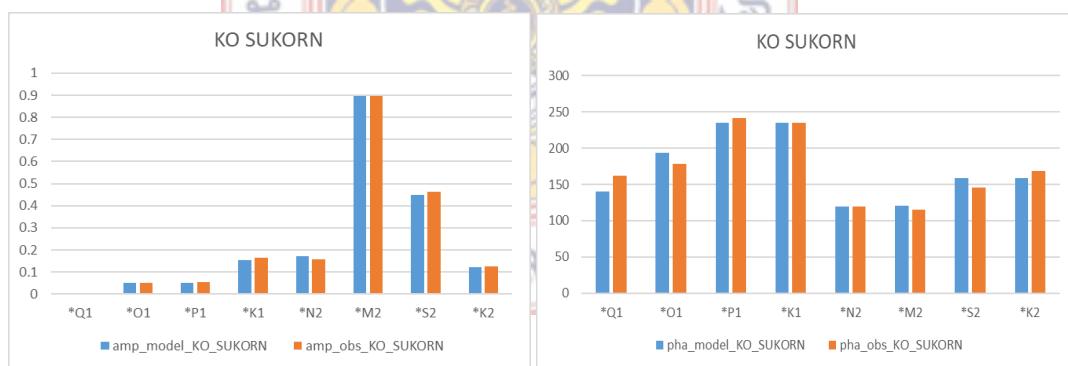
3.4 การปรับเทียบและทวนสอบแบบจำลอง ทำการปรับเทียบความสูงของระดับน้ำจากแบบจำลองกับการตรวจวัด สถานีเกษตรในเดือนเมษายน 2565 ภาพที่ 42 - 44 พบร่วรดับน้ำจากแบบจำลองกับผลการตรวจวัดสถานีเกษตรในช่วงเดือนเมษายน 2565 ให้ผลการปรับเทียบมีความแม่นยำและถูกต้อง โดยมีค่า R^2 เท่ากับ 0.9723 และให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ และค่าแเอมเพลจูดและเฟสของระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดตรวจวัดมีค่าใกล้เคียงกันมาก

ภาพที่ 42 การปรับเทียบระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีเกาะสุกรในช่วงเดือนเมษายน 2565

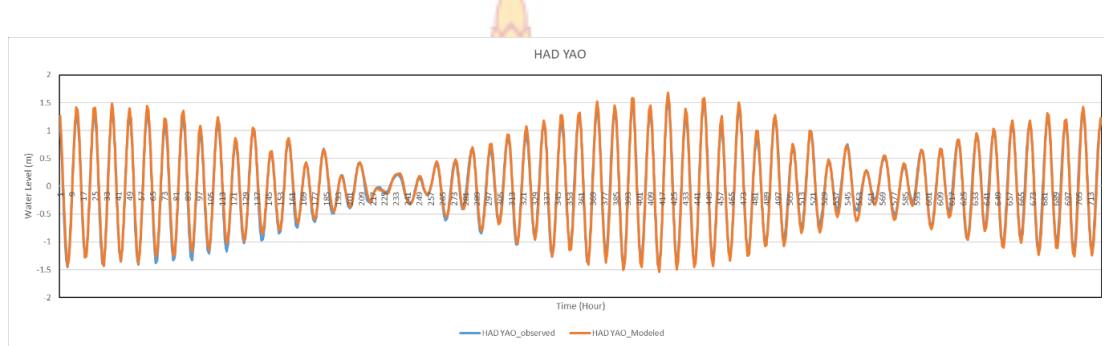

ภาพที่ 43 ค่า R^2 ของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีเกาะสุกรในช่วงเดือนเมษายน 2565

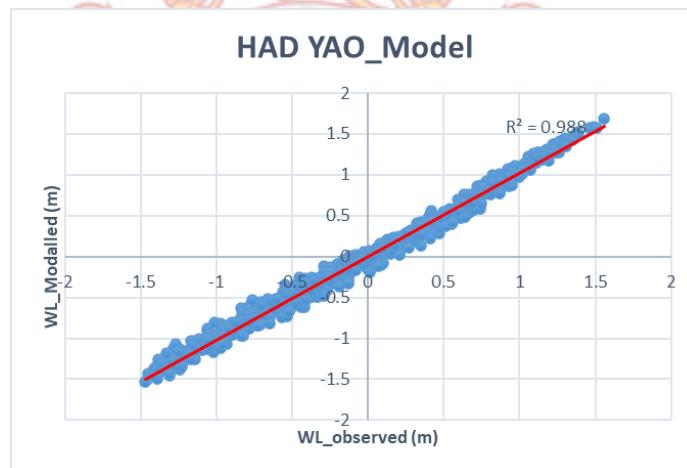

ภาพที่ 44 ค่าแอมเพลจูด และเฟสของระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีเกาะสุกรในช่วงเดือนเมษายน 2565

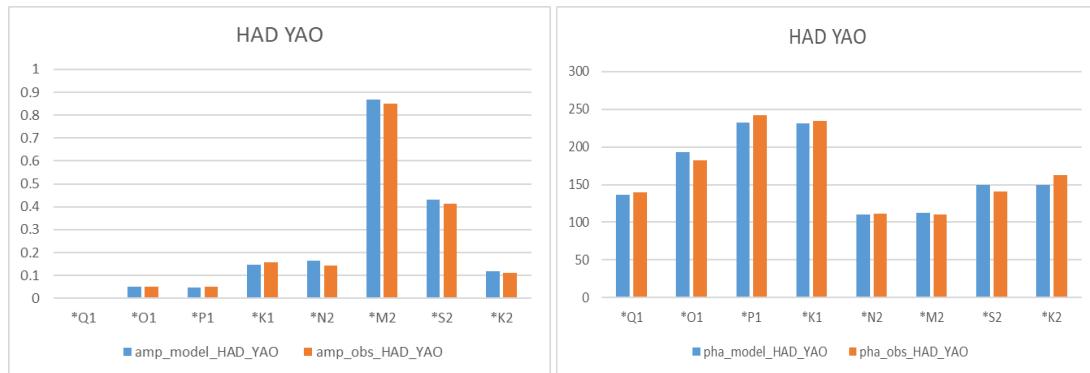
ทำการปรับเทียบความสูงของระดับน้ำจากแบบจำลองกับการตรวจวัด สถานีเก่าท่าเรือหาดใหญ่ ในเดือนเมษายน 2565 ภาพที่ 45 - 47 พบว่าระดับน้ำจากแบบจำลองกับผลการตรวจวัดสถานีท่าเรือหาดใหญ่ในช่วงเดือนเมษายน 2565 ให้ผลการการปรับเทียบมีความแม่นยำและถูกต้อง โดยมีค่า R^2 เท่ากับ 0.988 แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ และค่าเออมพลิจูดและเฟสของระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดมีค่าใกล้เคียงกันมาก

ภาพที่ 45 การปรับเทียบระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีหาดใหญ่ในช่วงเดือนเมษายน 2565

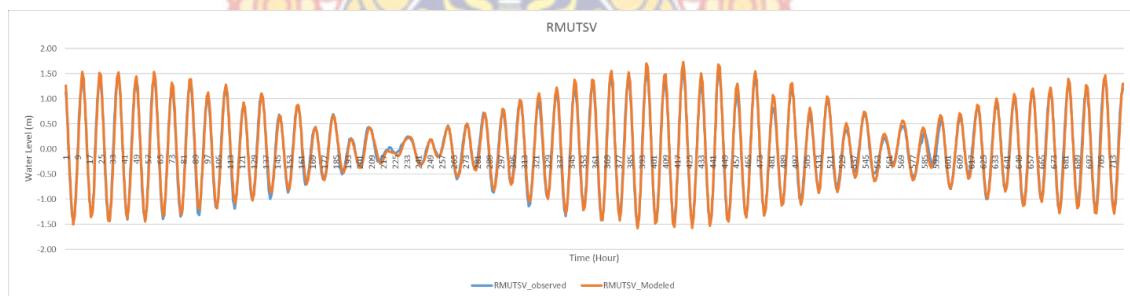

ภาพที่ 46 ค่า R^2 ของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีหาดใหญ่ในช่วงเดือนเมษายน 2565

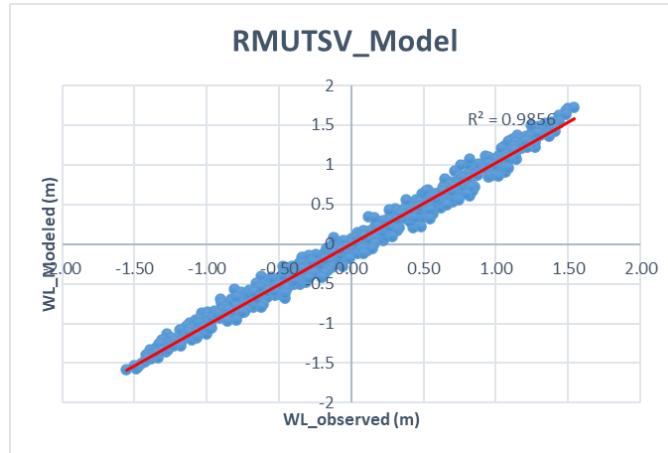

ภาพที่ 47 ค่าเฟสและแอมพิจูดของระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดตรวจวัด สถานีหาดยะวainช่วงเดือนเมษายน 2565

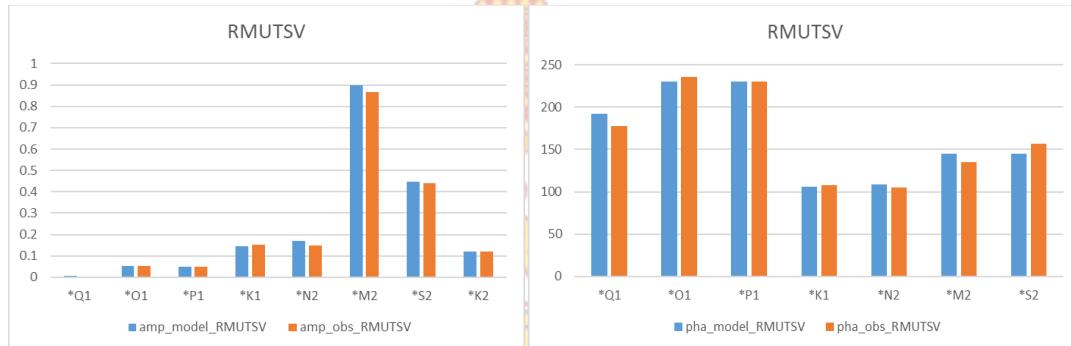
การปรับเทียบระดับน้ำในแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีหาดราชมงคลในเดือนเมษายน 2565 ทำการปรับเทียบความสูงของระดับน้ำจากแบบจำลองกับการตรวจวัด สถานีหาดราชมงคลในเดือนเมษายน 2565 ภาพที่ 48 - 50 พบร率为ระดับน้ำจากแบบจำลองกับผลการตรวจวัด สถานีหาดราชมงคลในช่วงเดือนเมษายน 2565 ให้ผลการการปรับเทียบมีความแม่นยำและถูกต้อง โดยมีค่า R^2 เท่ากับ 0.9856 แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ และค่า แอมพลิจูดและเฟสของระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดมีค่าใกล้เคียงกันมาก

ภาพที่ 48 การปรับเทียบระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีหาดราชมงคล ในช่วงเดือน เมษายน 2565

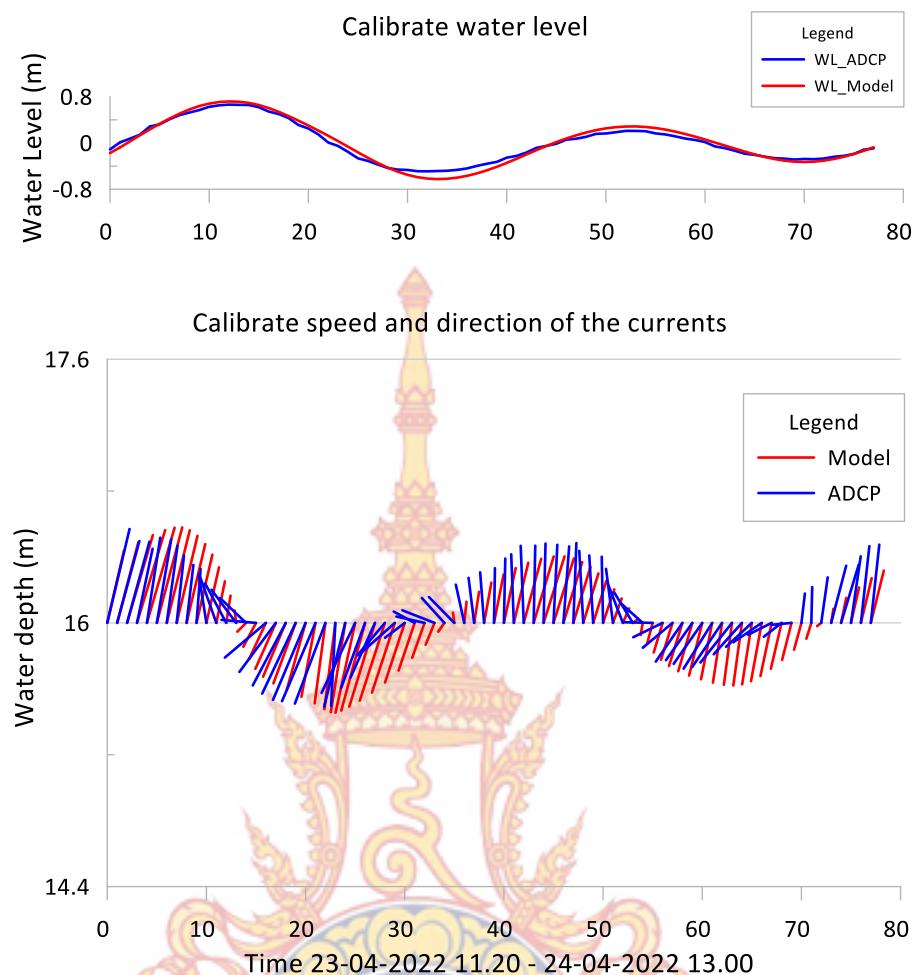

ภาพที่ 49 ค่า R^2 ของแบบจำลองกับการตรวจวัดสถานีケーよสุกรในช่วงเดือนเมษายน 2565

ภาพที่ 50 ค่าเฟสและแอมฟิจูดของระดับน้ำรายชั่วโมงของแบบจำลองกับการตรวจวัด สถานีหาดราชมาคล ในช่วงเดือนเมษายน 2565

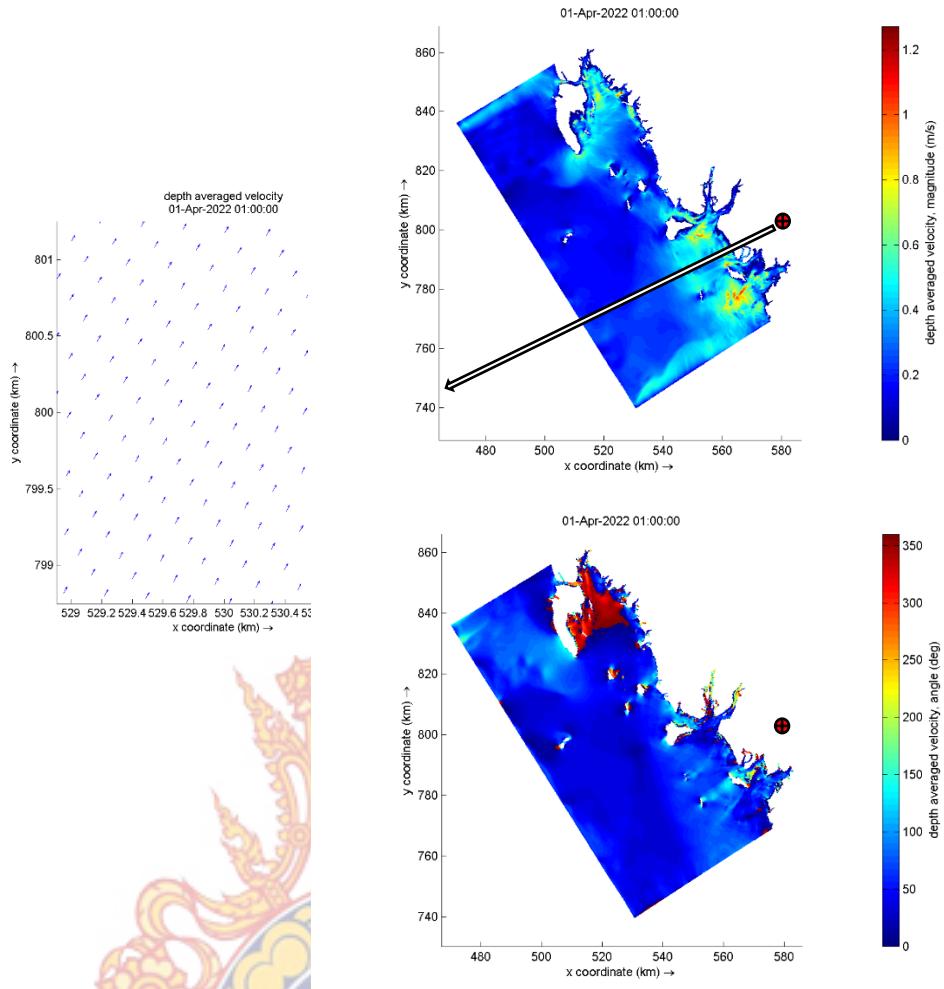
การปรับเทียบกระแสน้ำและระดับน้ำจากแบบจำลองกับผลการตรวจวัด สถานีケーよสุกร ทางทิศตะวันออก ในช่วงวันที่ 23 เดือน เมษายน 2565 เวลา 11.00 น. ถึงวันที่ 24 เดือนเมษายน 2565 เวลา 12.00 น. ดังภาพที่ 51 พบร่วมระดับน้ำจากแบบจำลองกับผลการตรวจวัด มีผลการการปรับเทียบมีความแม่นยำและถูกต้อง โดยมีค่า R^2 เท่ากับ 0.98 แสดงให้เห็นว่า มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ผลการปรับเทียบความเร็วและทิศทางกระแสน้ำ มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน แต่ทิศทางกระแสน้ำความคลาดเคลื่อน (Error) ไปบ้างเล็กน้อย

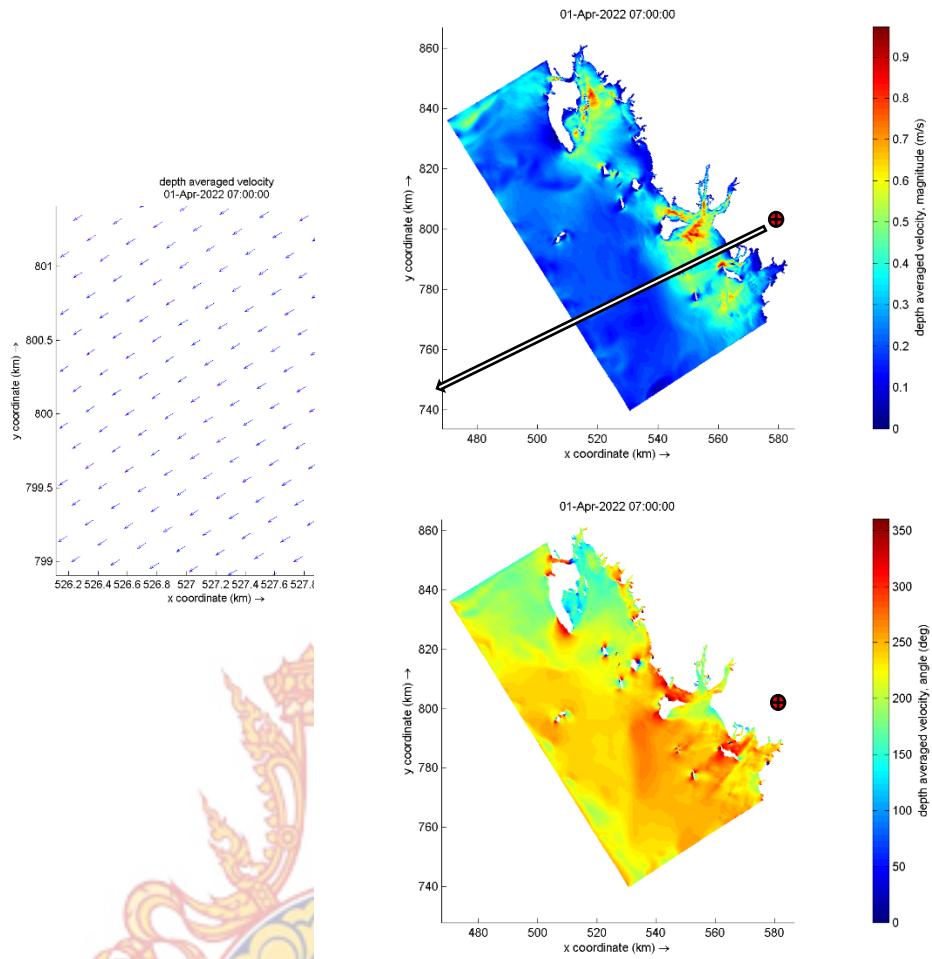
ภาพที่ 51 กราฟแสดงการปรับเทียบความเร็วและทิศทางกระแสน้ำ 25 ชั่วโมง สถานีเกาะไหงทางทิศตะวันออก

4. ผลการจำลองการไหลเวียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง โดยใช้แบบจำลองอุทกพลศาสตร์ จากอิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลง และลมมรสุม

การจำลองการไหลเวียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง ในภาพรวมจะเห็นได้ว่า ขณะน้ำขึ้นกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษามีการไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่ศึกษา ขณะน้ำลงไปออกไปทางทิศตะวันเฉียงใต้ของพื้นที่ศึกษา โดยความเร็วและทิศทางกระแสน้ำจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามระดับน้ำในแต่ละช่วงเวลา รวมถึงอิทธิพลของลมมรสุมในรอบปี เช่น วันที่ 1 เดือนเมษายน 2565 เวลา 8.00 น ช่วงน้ำเกิด 15 ค่าขณะน้ำขึ้นพบว่าความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01 - 1.2 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 0 - 100 องศา (ภาพที่ 52) และวันที่ 1 เดือนเมษายน 2565 เวลา 14.00 น ช่วงเกิด 15 ค่า ขณะน้ำลง พบว่าความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01 - 0.9 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 200-270 องศา (ภาพที่ 53)

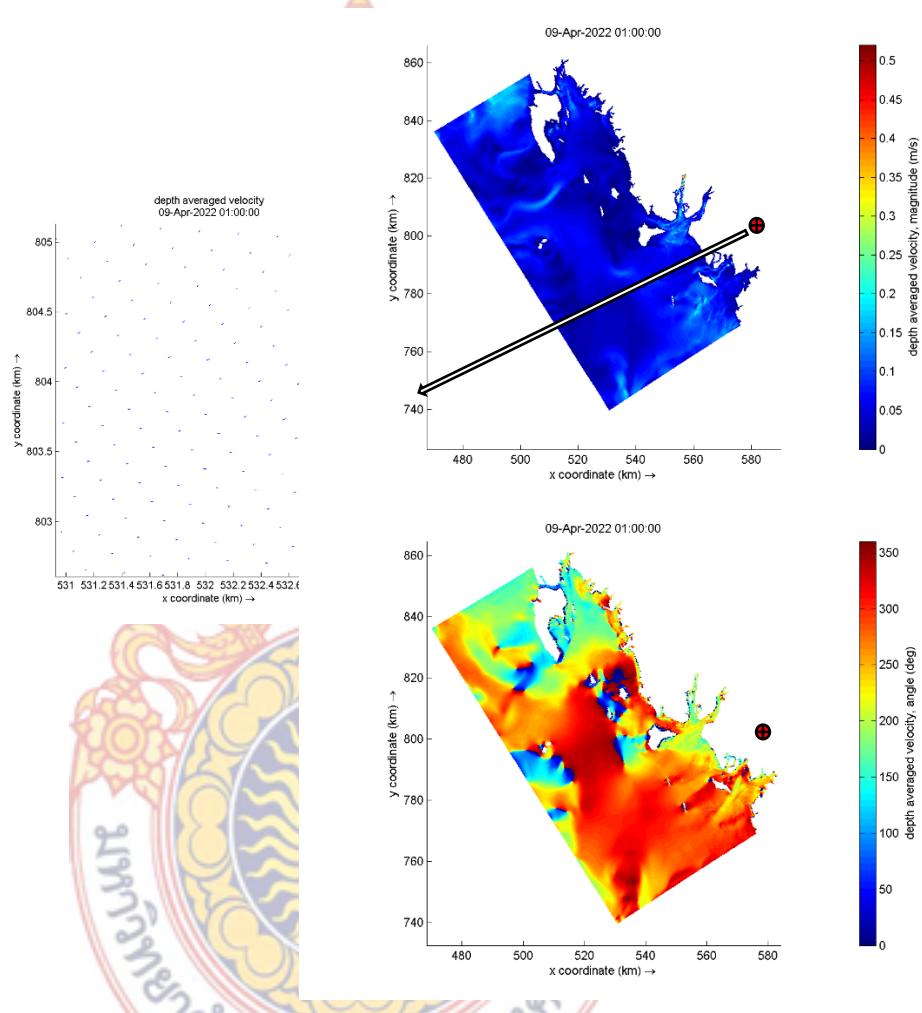

ภาพที่ 52 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขณะนี้ ช่วงนาเกิด 15 ค่ำ ในเดือนเมษายน 2565 เวลา 8.00 น. ความเร็วกระแส (บัน) ทิศทางของกระแส (ล่าง)

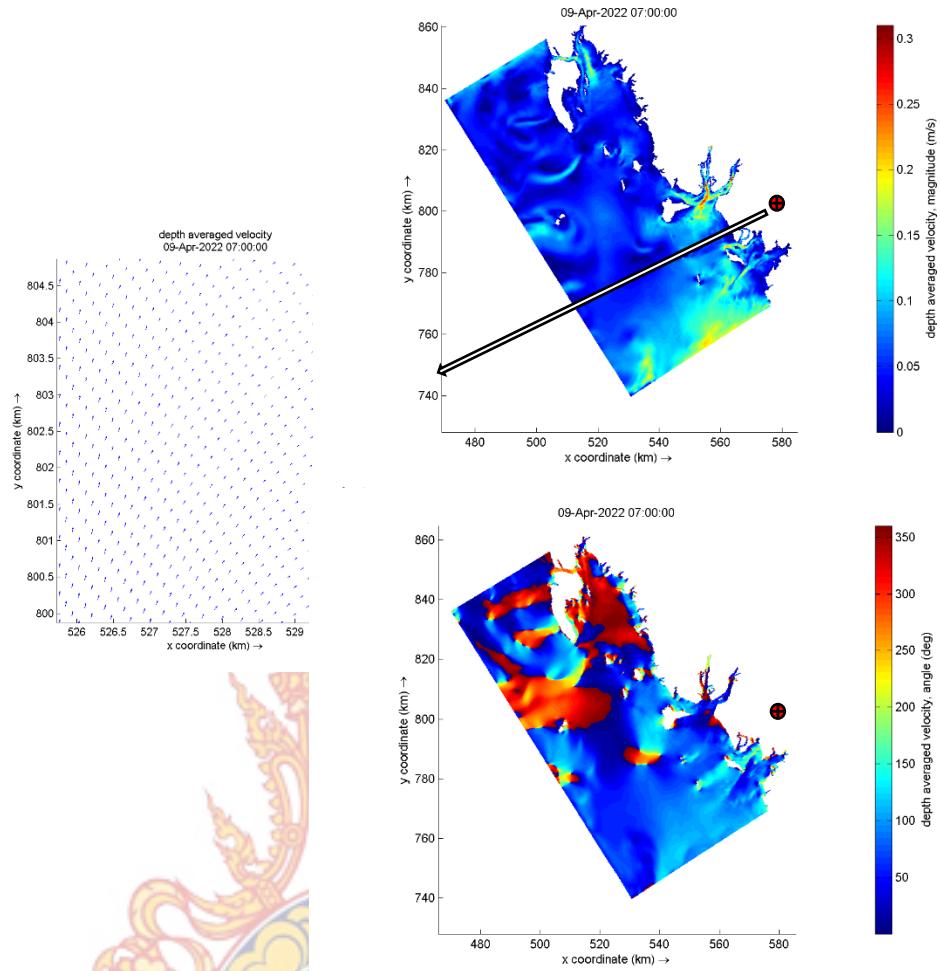

ภาพที่ 53 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขบวน้ำลง ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ในเดือนเมษายน 2565
เวลา 14.00 น. ความเร็วกระแส (บัน) ทิศทางของกระแส (ล่าง)

วันที่ 9 เดือนเมษายน 2565 เวลา 8.00 น ช่วงน้ำตาก 8 ค่า ขณะน้ำลงพบว่าความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01 - 0.25 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 0 - 100 องศา (ภาพที่ 54) และวันที่ 9 เดือนเมษายน 2565 เวลา 14.00 น ช่วงตาก 8 ค่า ขณะน้ำขึ้น พบร่วมความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01 - 0.3 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 0 - 100 องศา (ภาพที่ 55)

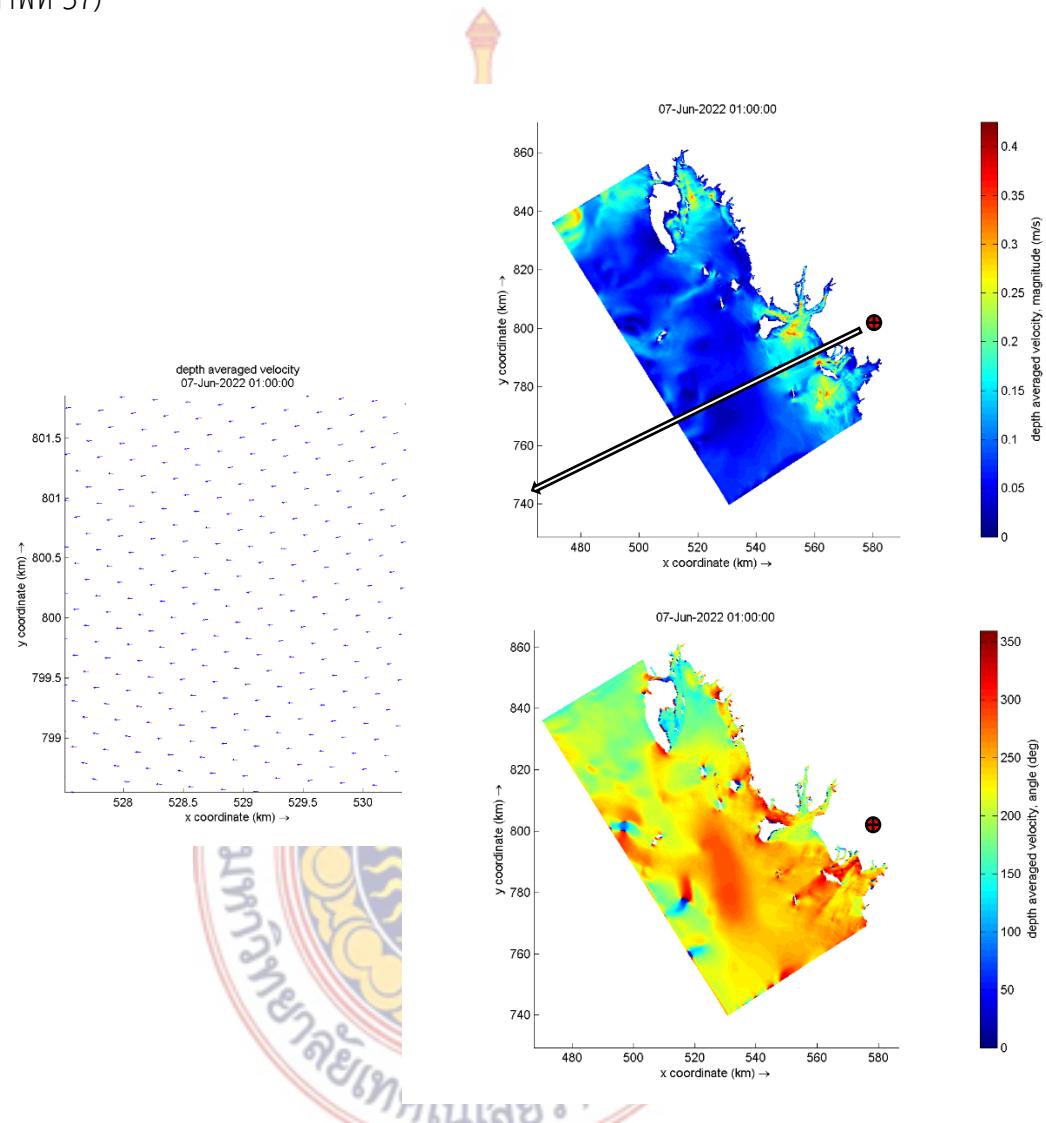
ภาพที่ 54 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขณะน้ำลง วันที่ 9 เดือนเมษายน 2565 เวลา 8.00 น.
ช่วงน้ำตาก 8 ค่า ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง)

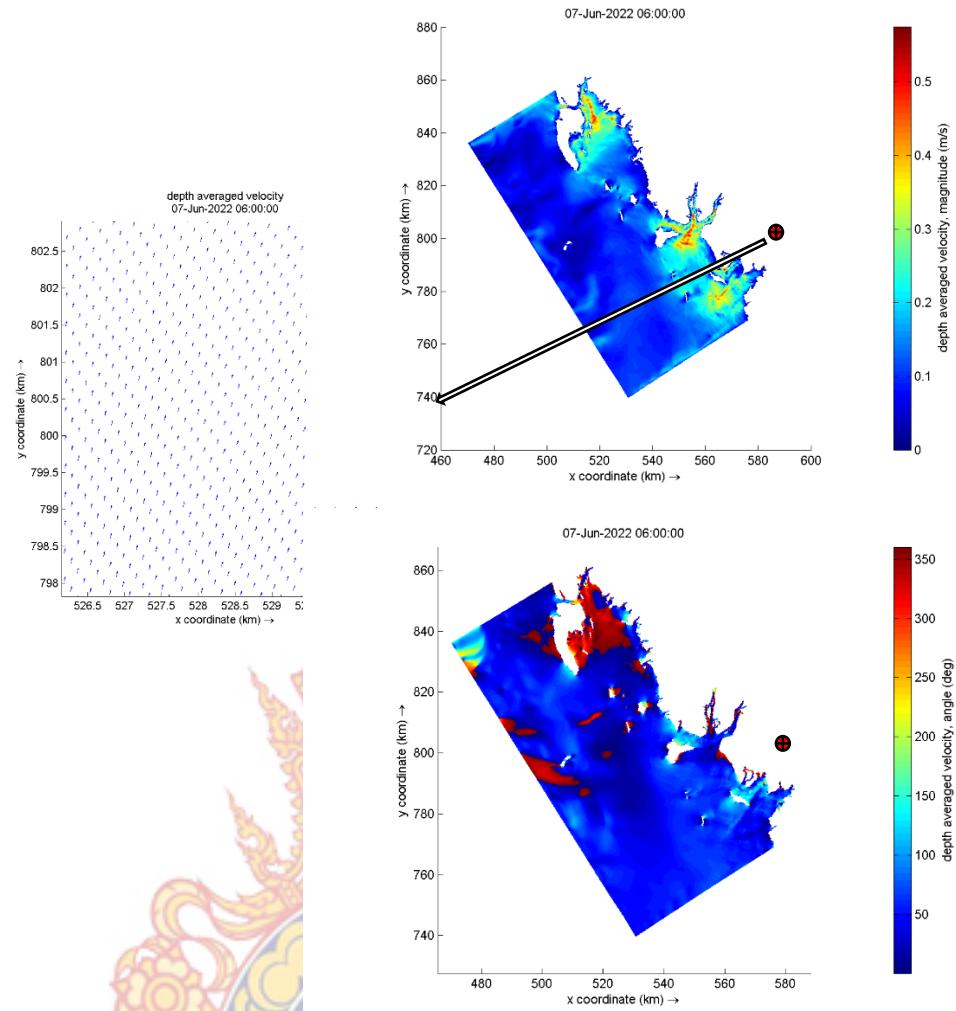
ภาพที่ 55 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขุณน้ำลัง วันที่ 9 เดือนเมษายน 2565 เวลา 14.00 น.
ช่วงตาย 8 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บัน) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง)

วันที่ 7 เดือนมิถุนายน 2565 เวลา 8.00 น. ช่วงน้ำตาย 8 ค่า ขณะน้ำลงพบว่าความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01 - 0.50 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 200 - 350 องศา (ภาพที่ 56) และวันที่ 7 เดือนมิถุนายน 2565 เวลา 13.00 น. ช่วงตาย 8 ค่า ขณะน้ำขึ้น พบว่าความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01 - 0.50 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 0 - 100 องศา (ภาพที่ 57)

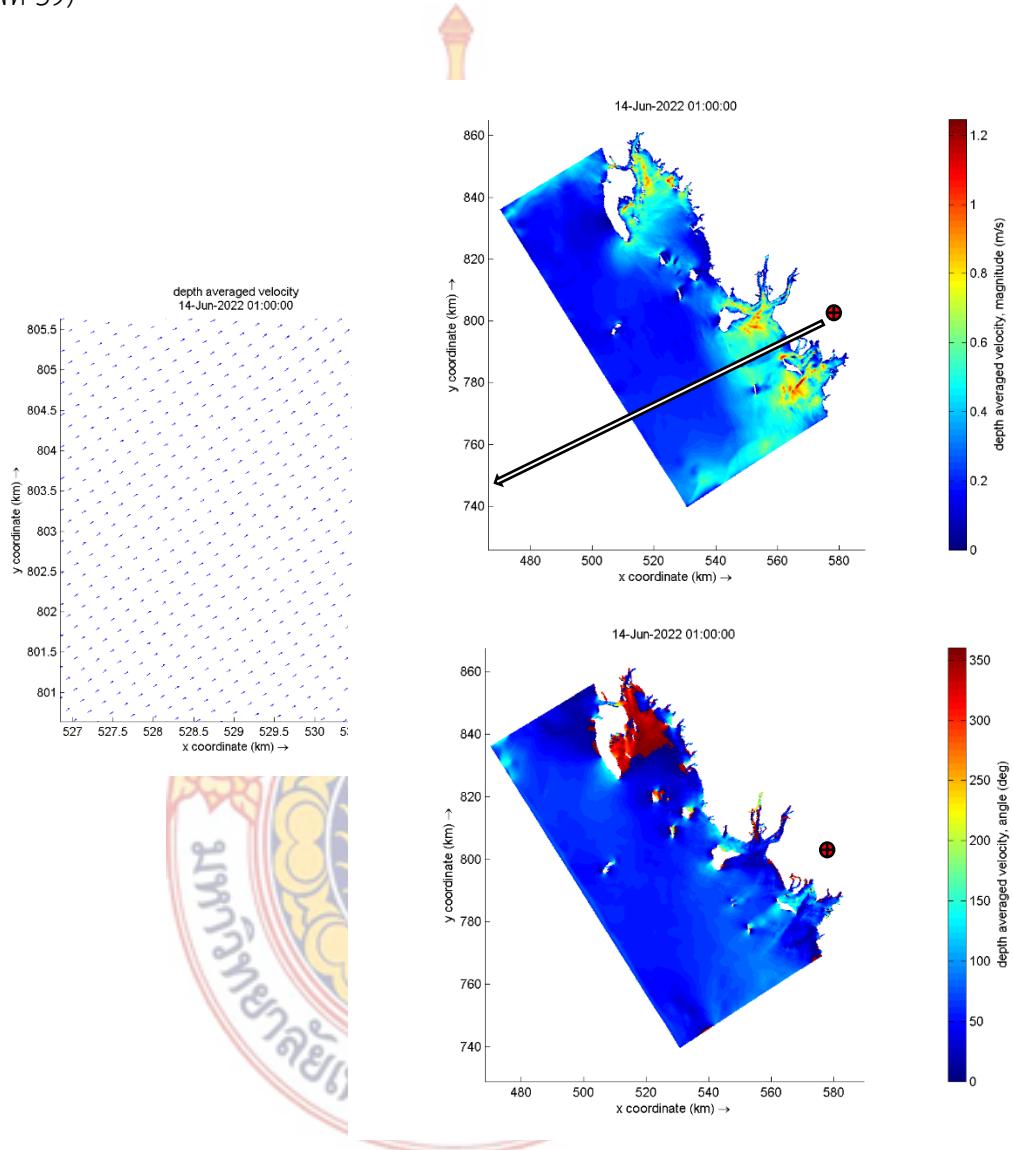

ภาพที่ 56 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขั้นน้ำลง วันที่ 7 เดือนมิถุนายน 2565 เวลา 8.00 น.
ช่วงน้ำตาย 8 ค่า ขณะน้ำลง ความเร็วกระแสน้ำ (บัน) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง)

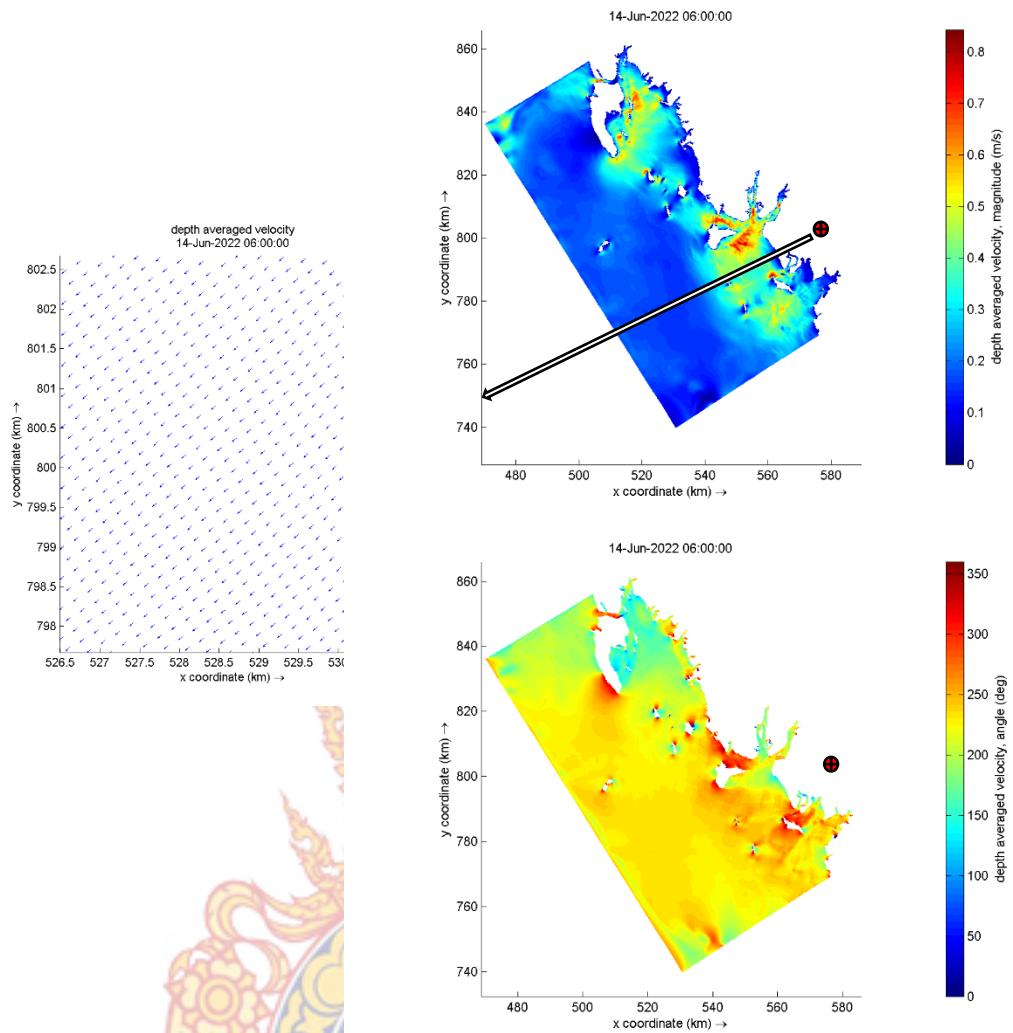

ภาพที่ 57 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขึ้นน้ำลง วันที่ 7 เดือนมิถุนายน 2565 เวลา 13.00 น.
ช่วงต้าย 8 ค่า ขั้นตอนน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บัน) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง)

วันที่ 14 เดือนมิถุนายน 2565 เวลา 8.00 น ช่วงน้ำขึ้นเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น พบร่วมความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01 - 1.20 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 0 - 150 องศา (ภาพที่ 58) และวันที่ 14 เดือนมิถุนายน 2565 เวลา 13.00 น ช่วงเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำลง พบร่วมความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01 - 0.80 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 150 - 300 องศา (ภาพที่ 59)

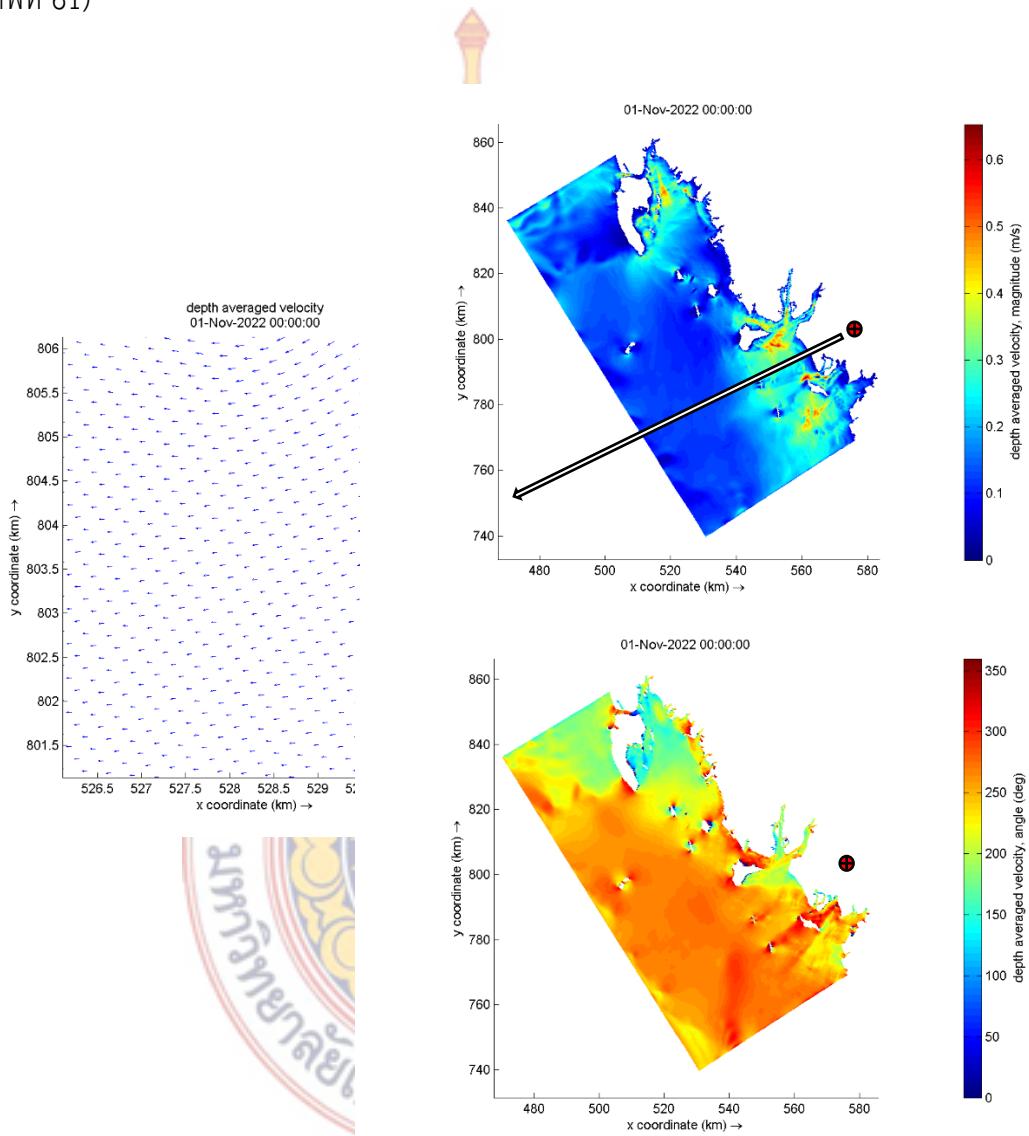

ภาพที่ 58 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขณะน้ำลง วันที่ 14 เดือนมิถุนายน 2565 เวลา 8.00 น.
ช่วงน้ำขึ้นเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บ) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง)

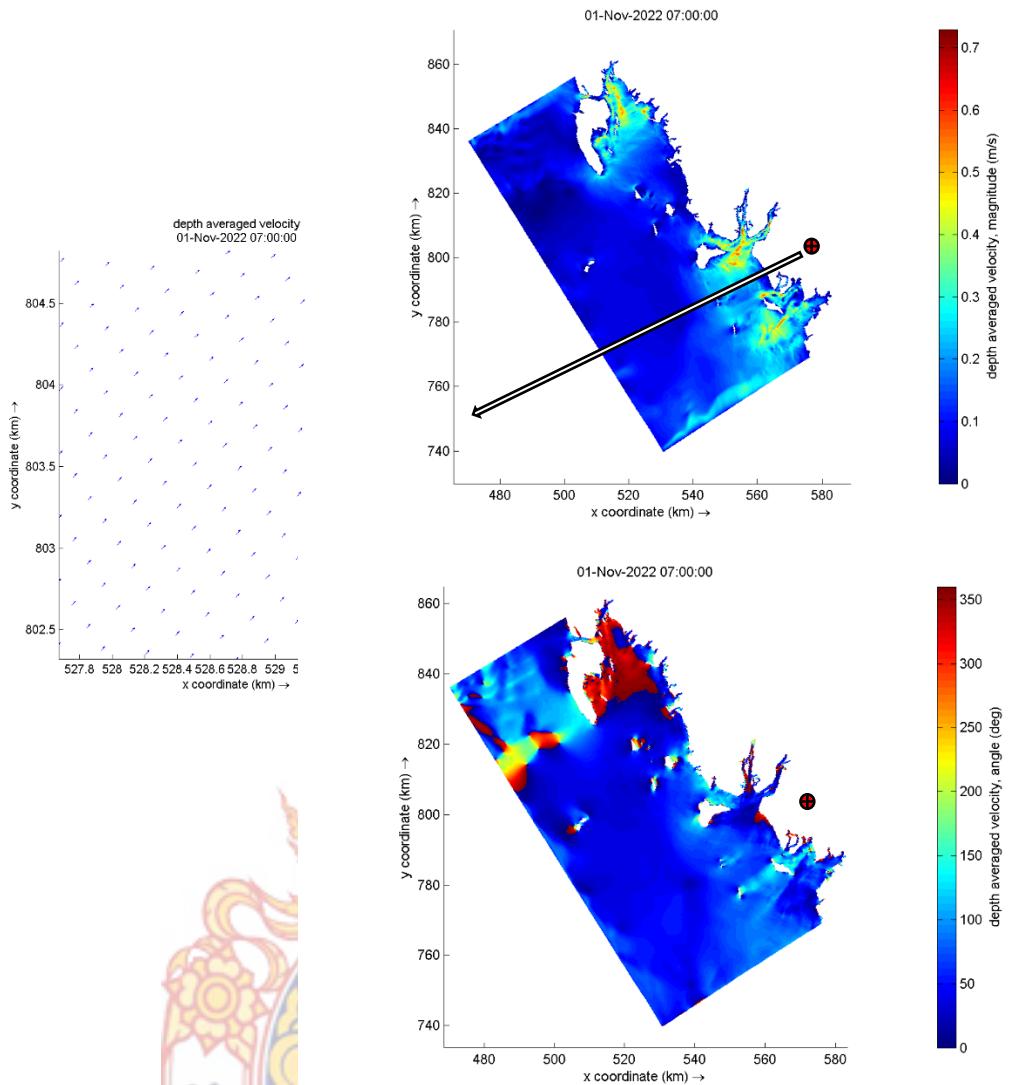

ภาพที่ 59 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขั้นระดับน้ำลง วันที่ 14 เดือนมิถุนายน 2565 เวลา 13.00 น.
ช่วงเกิด 15 คำ ขณะน้ำลง ความเร็วกระแส (บัน) ทิศทางของกระแส (ล่าง)

วันที่ 1 เดือนพฤษจิกายน 2565 เวลา 07.00 น ช่วงน้ำตาย 8 ค่า ขณะน้ำลงพบว่าความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01-0.40 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 200-350 องศา (ภาพที่ 60) และวันที่ 1 เดือนพฤษจิกายน 2565 เวลา 14.00 น ช่วงน้ำตาย 8 ค่า ขณะน้ำขึ้น พบว่าความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01-0.50 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 0-120 องศา (ภาพที่ 61)

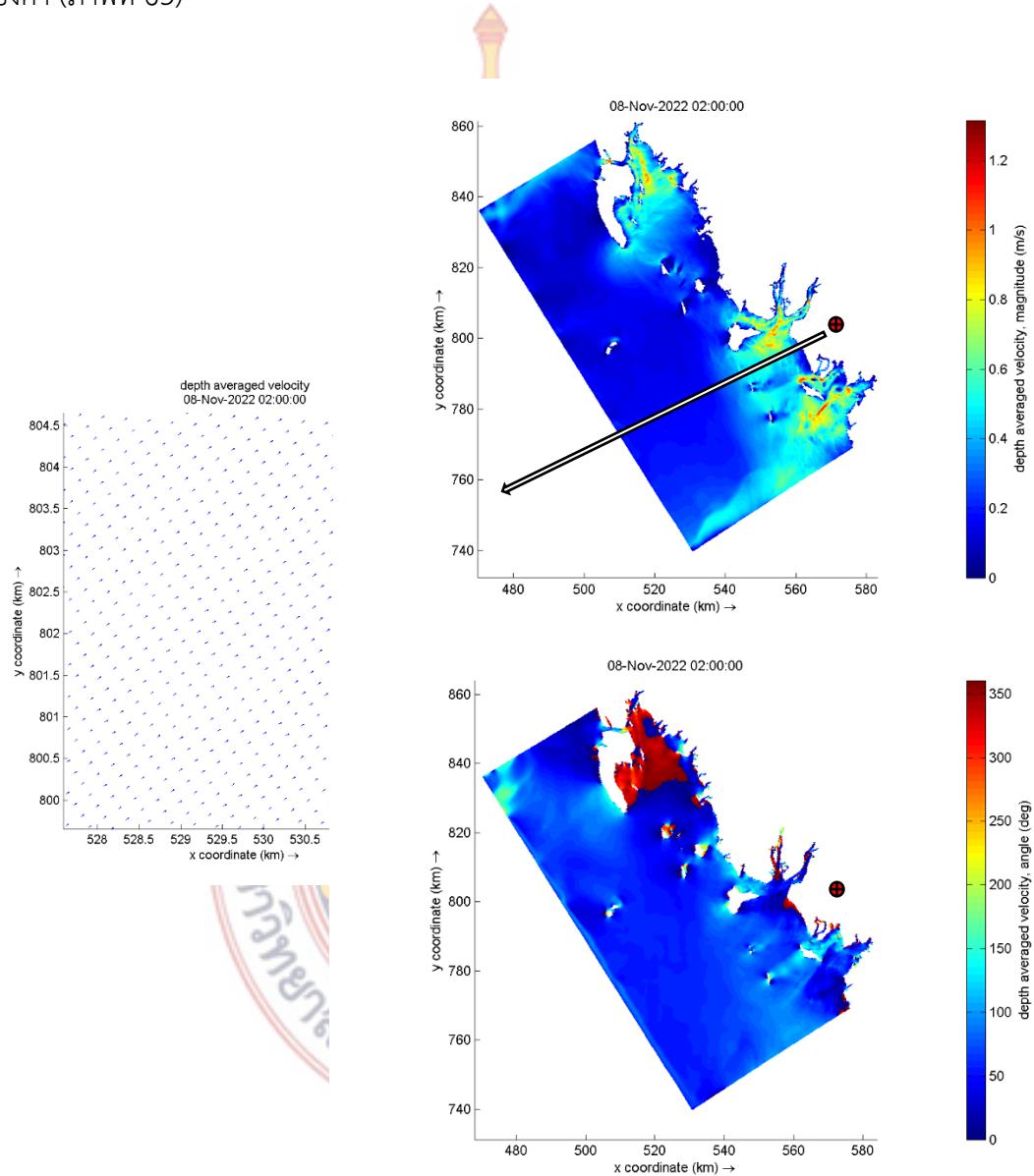

ภาพที่ 60 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขณะน้ำลง วันที่ 1 เดือนพฤษจิกายน 2565เวลา 07.00 น.
ช่วงน้ำตาย 8 ค่า ขณะน้ำลง ความเร็วกระแสน้ำ (บก) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง)

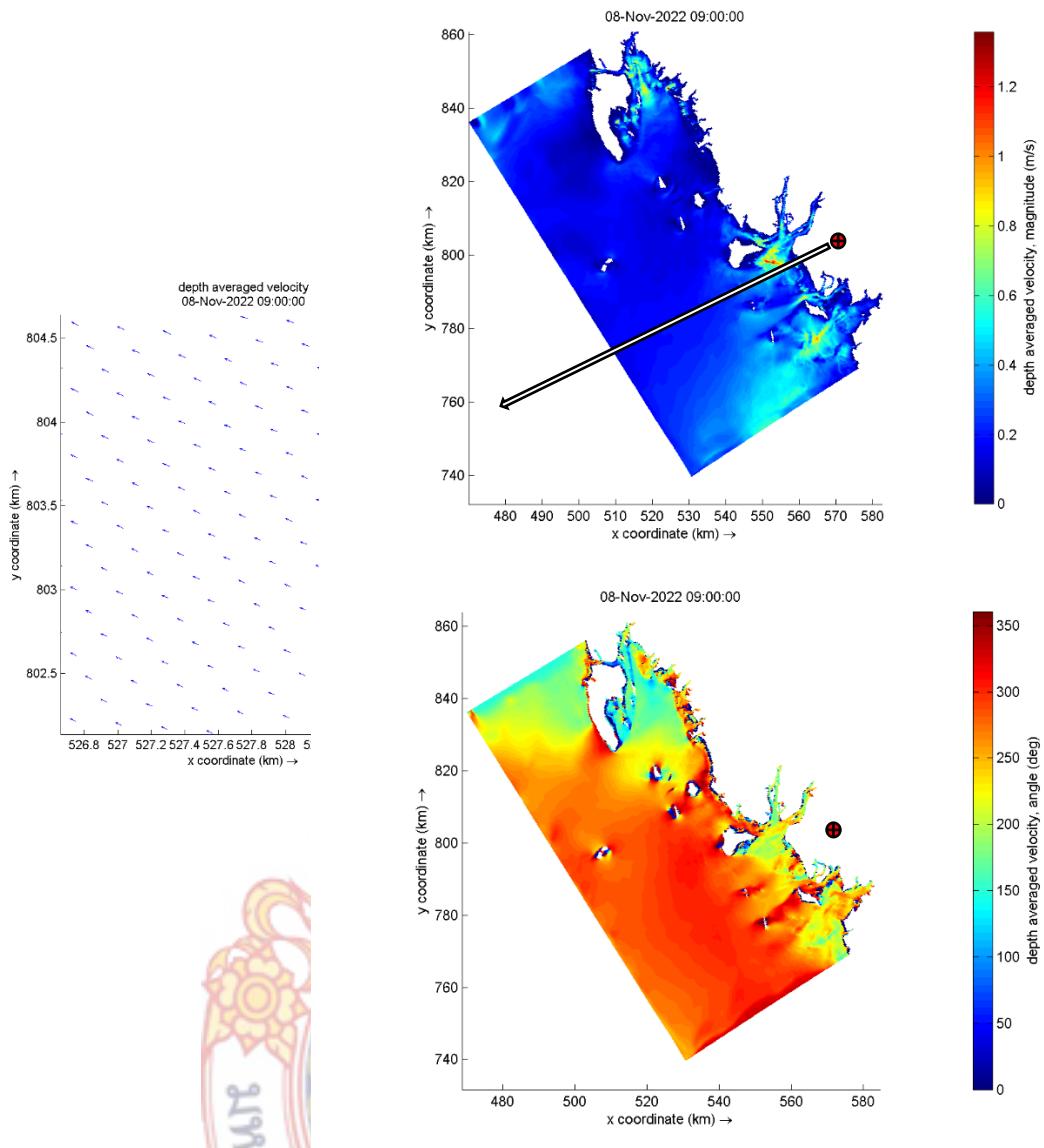

ภาพที่ 61 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขึ้น วันที่ 1 เดือนพฤศจิกายน 2565 เวลา 14.00 น.
ช่วงน้ำด้วย 8 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บัน) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง)

วันที่ 8 เดือนพฤษจิกายน 2565 เวลา 09.00 น ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น พบว่า ความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01 - 1.20 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 0 - 120 องศา (ภาพที่ 62) และ วันที่ 8 เดือนพฤษจิกายน 2565 เวลา 16.00 น ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำลง พบว่า ความเร็วของกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษาอยู่ระหว่าง 0.01-1.20 เมตรต่อวินาที ทิศทาง 200-350 องศา (ภาพที่ 63)

ภาพที่ 62 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขณะน้ำขึ้น วันที่ 8 เดือนพฤษจิกายน 2565 เวลา 09.00 น.
ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำขึ้น ความเร็วกระแสน้ำ (บ) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง)

ภาพที่ 63 ความเร็วและทิศทางของกระแสน้ำขณะน้ำลง วันที่ 8 เดือนพฤษจิกายน 2565 เวลา 16.00 น.
ช่วงน้ำเกิด 15 ค่ำ ขณะน้ำลง ความเร็วกระแสน้ำ (บัน) ทิศทางของกระแสน้ำ (ล่าง)

5. ผลการจำลองการกระจายตัวของปูวัยอ่อน *P. Pelagicus*

โดยใช้เงื่อนไขหรือข้อมูลที่มีสร้างแบบจำลองโมเดล 2 กรณีศึกษา ได้แก่ การจำลองการขนส่งการกระจาย และพื้นที่ลงเกาของลูกปูม้า โดยใช้ข้อมูลการนำเข้าของตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้า จากธนาคารปูม้าจำนวน 47 จุดและจำนวนลูกปูที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดตรัง เป็นโมเดลต้นแบบเพื่อติดตามตัวอ่อนของลูกปูในระยะ Zoea และระยะ Megalopa ทุก ๆ ชั่วโมง จนถึง 14 วันหลังการปล่อย และจำลองหาพิกัดตำแหน่ง ช่วงเวลา และขอบเขตจุดที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติของปูม้าวัยอ่อนภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบนิเวศต่อการอยู่รอดของลูกปูม้า วัยอ่อนในธรรมชาติและจะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการฟื้นฟูทรัพยากรูปม้าในทะเลไทยอย่างยั่งยืน

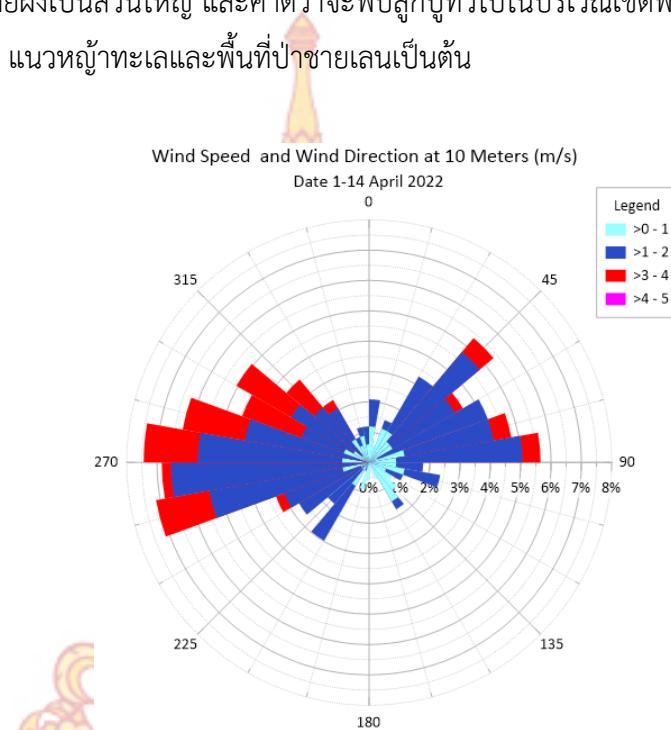
5.1 กรณีศึกษาที่ 1 การจำลองการขนส่ง การกระจาย และพื้นที่ลงเกาของลูกปูม้า *P. pelagicus* โดยใช้ข้อมูลการนำเข้าของตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า จำนวน 47 จุด และจำนวนลูกปูที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดตรังเป็นโมเดลต้นแบบ เพื่อติดตามตัวอ่อนของลูกปูในระยะ Zoea และระยะ Megalopa ทุก ๆ ชั่วโมงจนถึง 14 วันหลังการปล่อยภายใต้เงื่อนไขของอิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลงในช่วงน้ำตก ขณะน้ำลงในช่วงกลางวัน และลมมรสุมที่แตกต่างในพื้นที่ศึกษา 3 ช่วงเวลา ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และช่วงเวลาง่วงระหว่างมรสุม ตั้งแต่ราหที่ 17 และภาพที่ 64 65 66 67 68 และ 69

การจำลองการกระจายอนุภาคด้วยแบบจำลอง Delf - Part (Particle Tracking) ประกอบด้วย Advection และ Diffusion มีส่วน Random Walk ในการคำนวณการกระจายแบบไร้ทิศทางของอนุภาคด้วย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ $A = 1$ และ $B = 0.01$ ในสูตรคำนวณ Dispersion Coefficient ($D = at^b$) ซึ่งเป็นรูปแบบเริ่มต้นเพื่อจำลองการกระจายอนุภาคจำนวน 10,000 อนุภาค

ตารางที่ 17 ช่วงระยะเวลาในการจำลองการกระจายอนุภาคด้วยแบบจำลอง Delf - Part (Particle Tracking)

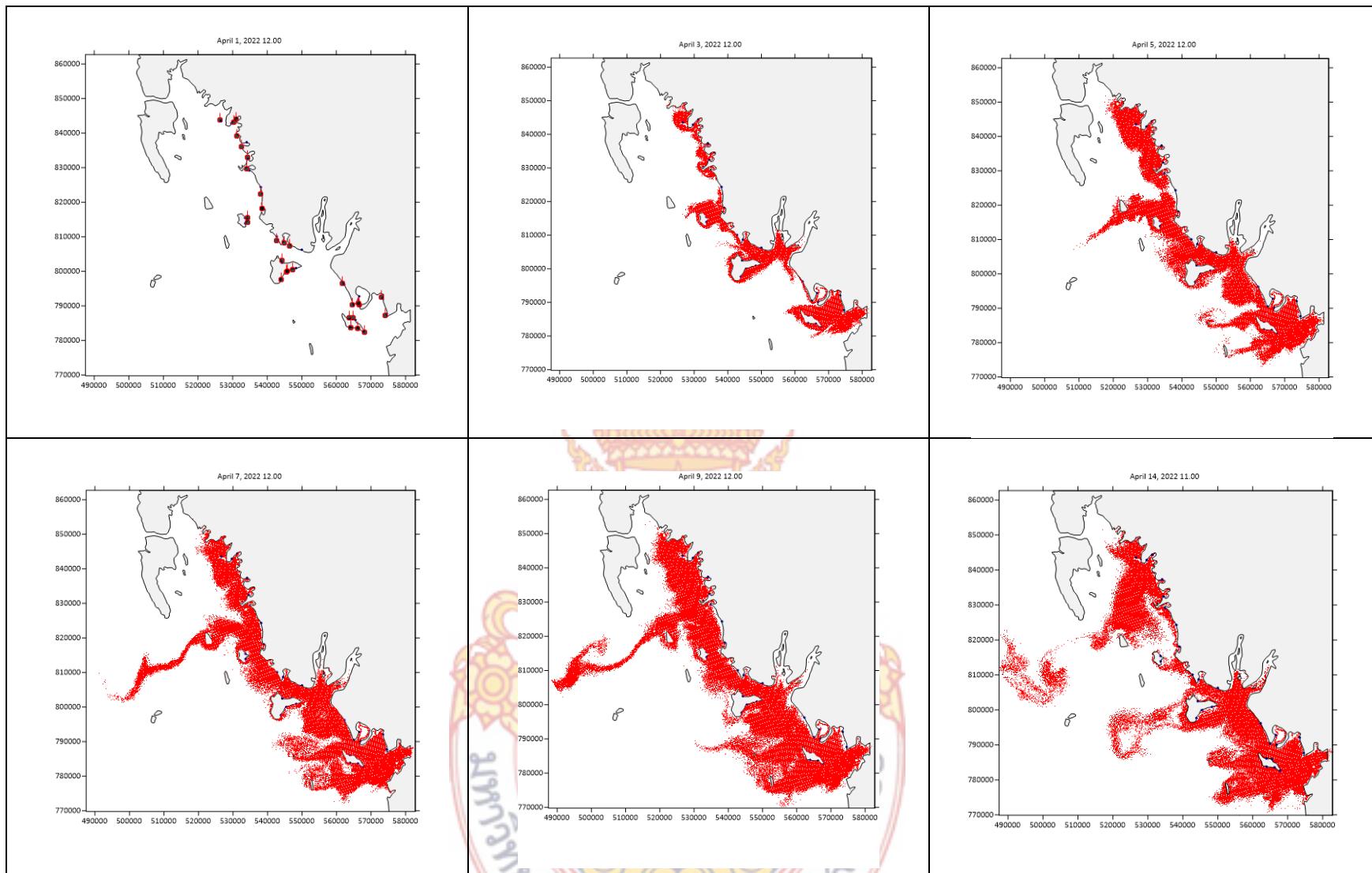
ช่วงลมมรสุม	ช่วงเวลาที่เป็นตัวแทนในการปล่อยลูกปูจากธนาคารปูม้า วัน/เดือน/ปี/เวลา	วันสิ้นสุดการจำลอง วัน/เดือน/ปี/เวลา	เวลาในการจำลอง (วัน)
ตะวันตกเฉียงใต้	1 /06/ 2022 13.00 (2 ค่ำ)	14 /06/ 2022 12.00	14
ตะวันออกเฉียงเหนือ	8 /11/ 2022 15.00 (15 ค่ำ)	21 /06/ 2022 14.00	14
ช่วงเวลาง่วงระหว่างมรสุม	1 /04/ 2022 12.00 (15 ค่ำ)	14 /06/ 2022 11.00	14

ภาพที่ 64 และภาพที่ 65 แสดงการกระจายตัวของลูกปุ่มที่ปล่อยจากธนาคารปูม้า เป็นระยะเวลา 14 วัน ในช่วงเดือน เมษายน 2565 อิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลงและลมส่งผลให้ตัวอ่อนปู มีการแพร่กระจายอยู่ในบริเวณแนวชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ รูปแบบการกระจายตัวในช่วงเวลางาน ระหว่างลมมรสุมลูกปุ่ม มีการเคลื่อนตัวไปตามกราะแสน้ำเป็นหลัก คาดว่าลูกปุ่มในช่วงเวลาดังกล่าวมีการ ลงเกาะตามแนวชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ และคาดว่าจะพบลูกปุ่มที่ไปในบริเวณเขตพื้นที่ชายฝั่งน้ำตื้น เช่น แนวปะการังน้ำตื้น แนวหญ้าทะเลและพื้นที่ป่าชายเลนเป็นต้น

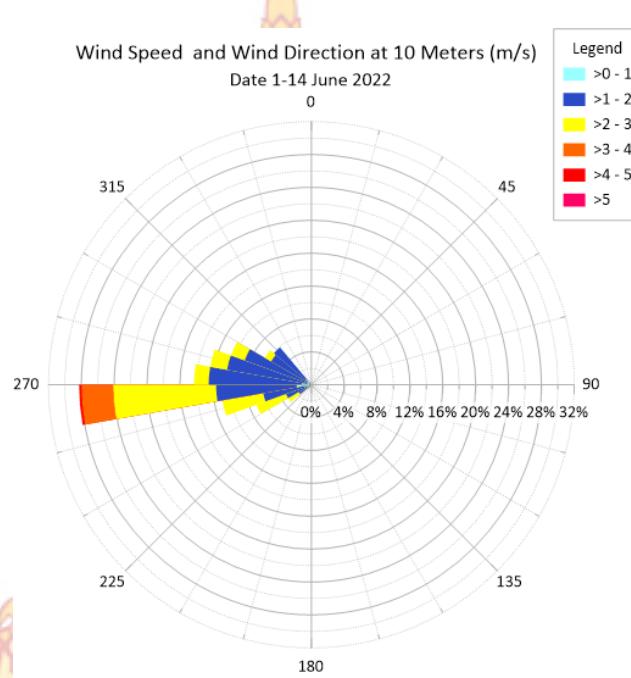
ภาพที่ 64 ข้อมูลและทิศทางลมในช่วงวันที่ 1 - 14 เดือนเมษายน 2565

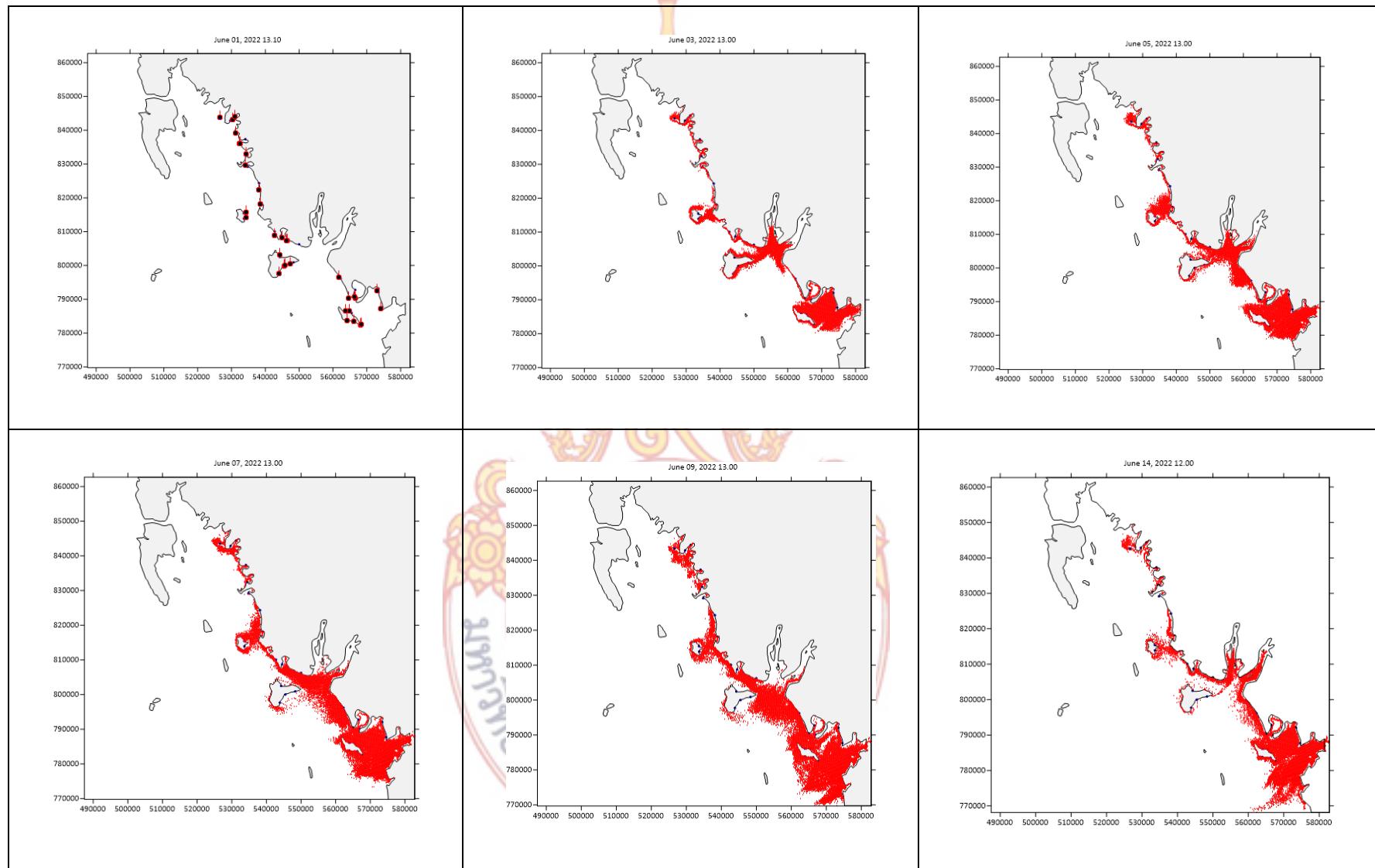
ภาพที่ 65 รูปแบบการกระจายตัวอ่อนปูม้าจำนวน 10000 ตัว จากตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า จำนวน 47 สถานี ระหว่างวันที่ 1 - 14 เดือนเมษายน 2565 ในช่วงน้ำเกิด(15 ค่ำ) ขณะน้ำลงเวลา 12.00 น. แสดงการกระจายในช่วงวันที่ 1,3,5,7,9 และ 14 วัน

ภาพที่ 66 และภาพที่ 67 แสดงการกระจายตัวของลูกปุ๋ *P. pelagicus* ที่ปล่อยจากธนาคารปูม้าเป็นระยะเวลา 14 วัน ในช่วงเดือน มิถุนายน 2565 อิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลงและลมมรสุมส่งผลให้ตัวอ่อนปูลูกพัดพาเข้าฝั่งและมีการแพร่กระจายตัวอยู่ในบริเวณชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ รูปแบบการกระจายตัวในช่วงลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ลูกปูมีการเคลื่อนตัวไปตามกระแสแนวเหนือและลมเป็นหลักคาดว่าลูกปูในช่วงเวลาดังกล่าวมีการลงเกาตามแนวชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ และคาดว่าจะพบลูกปูได้หนาแน่นในเขตพื้นที่ป่าชายเลน รองลงมาเป็นแนวหญ้าทะเล เป็นต้น

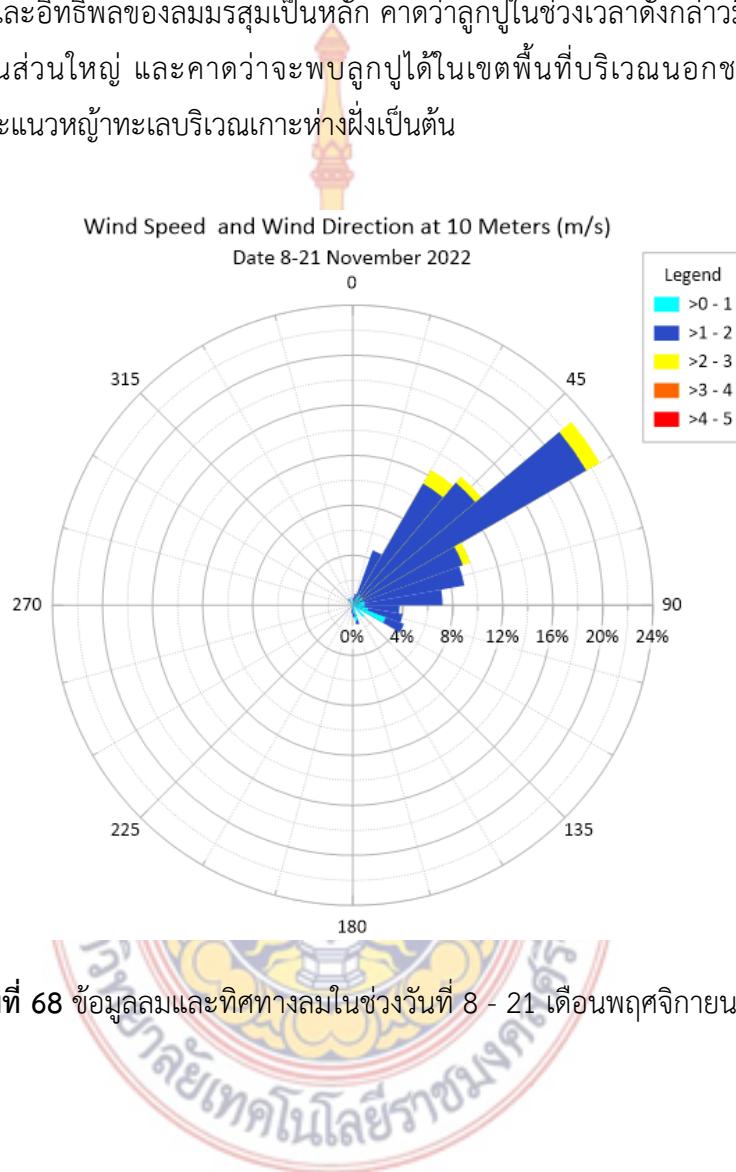
ภาพที่ 66 ข้อมูลลมและทิศทางลมในช่วงวันที่ 1 - 14 เดือนมิถุนายน 2565

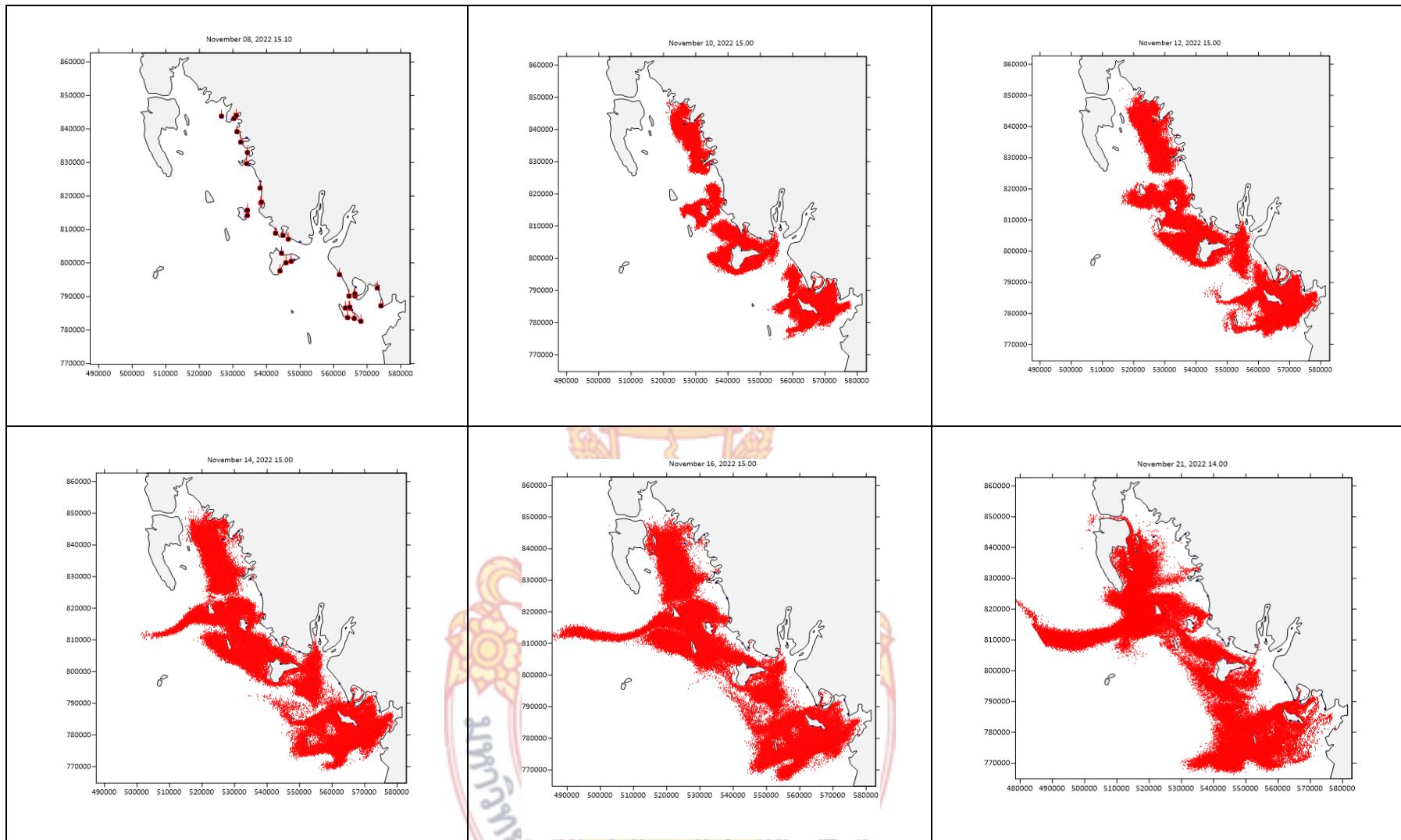

ภาพที่ 67 รูปแบบการกระจายตัวอ่อนปูม้า 10000 ตัว จากตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า จำนวน 47 สถานี ระหว่างวันที่ 1-14 เดือน มิถุนายน 2565 ในช่วงน้ำเกิด(2 ค่ำ) ขณะน้ำลงเวลา 13.00 น. แสดงการกระจายในช่วงวันที่ 1,3,5,7,9 และ 14 วัน

ภาพที่ 68 และภาพที่ 69 แสดงการกระจายตัวของลูกปุ๋ P. pelagicus ที่ปล่อยจากธนาคารปูม้าเป็นระยะเวลา 14 วัน ในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2565 อิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลงและลมมรสุมส่งผลให้ตัวอ่อนปูถูกพัดพาออกชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ และมีการแพร่กระจายตัวอยู่ในบริเวณชายฝั่งเล็กน้อย รูปแบบการกระจายตัวในช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือลูกปุ๋มีการเคลื่อนตัวไปตามกระแสน้ำและอิทธิพลของลมมรสุมเป็นหลัก คาดว่าลูกปุ๋ในช่วงเวลาดังกล่าวมีการลงเกาะนอกแนวชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ และคาดว่าจะพบลูกปุ๋ได้ในเขตพื้นที่บริเวณออกชายฝั่งน้ำตื้น เช่น แนวปะการังและแนวหินทรายบริเวณเกาะห่างฝั่งเป็นต้น

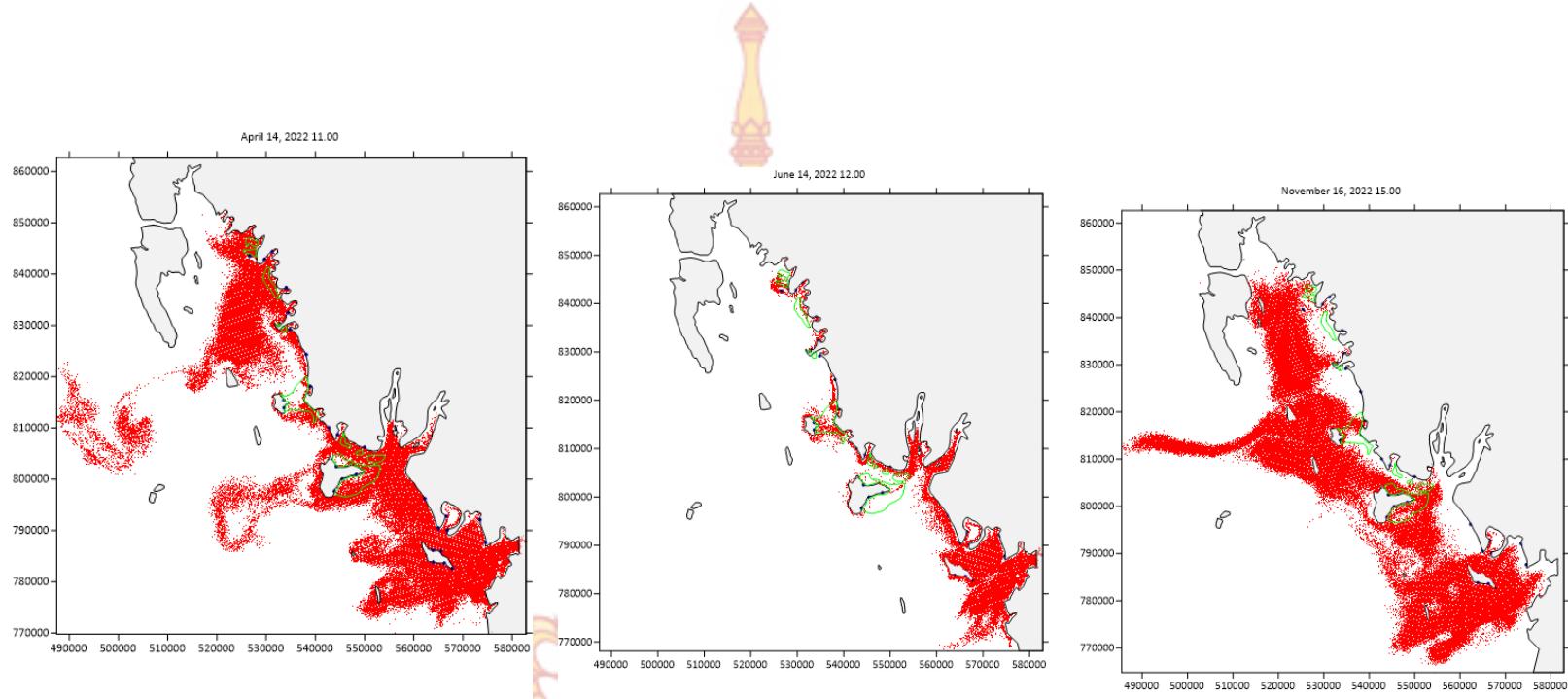
ภาพที่ 68 ข้อมูลลมและทิศทางลมในช่วงวันที่ 8 - 21 เดือนพฤษจิกายน 2565

ภาพที่ 69 รูปแบบการกระจายตัวอ่อนปูม้า 10000 ตัว จากตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า จำนวน 47 สถานี ระหว่างวันที่ 8 - 21 เดือนพฤษจิกายน 2565 ในช่วงน้ำเกิด(2 ค่ำ) ขณะน้ำลงเวลา 13.00 น. แสดงการกระจายในช่วงวันที่ 8, 10, 12, 14, 16 และ 21 วัน

5.2 กรณีศึกษาที่ 2 จำลองหาพิกัดตำแหน่ง ช่วงเวลา และขอบเขตจุดที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติของปูม้าวัยอ่อน *P. pelagicus* ภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบบินเวศต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อนในธรรมชาติและจะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการฟื้นฟูทรัพยากรูปม้าในทะเลไทยอย่างยั่งยืน เพื่อติดตามตัวอ่อนของลูกปูในระยะ Zoea และระยะ Megalopa ทุก ๆ ช่วงโมงจนถึง 14 วันหลังการปล่อย ภายใต้เงื่อนไขของอิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลงในช่วงน้ำเกิด ขณะน้ำลงในช่วงกลางวัน และลมมรสุมที่แตกต่างในพื้นที่ศึกษา 3 ช่วงเวลา ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และช่วงเว้นว่างระหว่างลมมรสุม ภาพที่ 70 ผลการจำลองพื้นที่ลงเกาะของลูกปูหลังจากปล่อยจากธนาคารปูม้าเป็นระยะเวลา 14 วัน ภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบบินเวศต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อนในธรรมชาติและจะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการฟื้นฟูทรัพยากรูปม้าในทะเลบริเวณรอบพื้นที่สีเขียวเป็นแนวหญ้าทะเล จังหวัดตรัง คาดว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมในการปล่อย คือช่วงน้ำลงในช่วงน้ำเกิด เนื่องจากกระแสน้ำและอิทธิพลของลมจะพัดพาลูกปูเข้ากลับมาในบริเวณแนวหญ้าทะเลได้ตลอดเกือบทั้งปี อีกทั้งยังแสดงแนวโน้มให้เห็นว่าลูกปูมีโอกาสกลับมาในแนวหญ้าทะเลมากสุดในช่วงเว้นว่างจากลมมรสุม ส่วนแนวโน้มในช่วงมรสุมตะวันออกพบว่าลูกปูถูกพัดพาทำให้มีการกระจายตัวลงทางทิศใต้ของพื้นที่ศึกษา และมีการกระจายตัวบริเวณแนวหญ้าทะเลเกาะมุขและเกาะลิบง และลมมรสุมตะวันตกอิทธิพลของลมส่งผลให้ลูกปูถูกพัดพาเข้าหาชายбриветนชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ คาดว่าจะพบลูกปูหนาแน่นในเขตพื้นที่ป่าชายเลน และมีการกระจายน้อยในพื้นที่แนวหญ้าทะเล

ภาพที่ 70 ผลการจำลองพื้นที่ลงเกาของลูกปูหลังจากปล่อยจากการปั่นเป็นระยะเวลา 14 วัน ภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบนิเวศต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อนในธรรมชาติ โดยการจำลองการลงเกาของลูกปูบริเวณพื้นที่แนวหญ้าทะเล จังหวัดตรังกรอบเส้นสีเขียว

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อน *P. Pelagicus* ในห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

1.1 สรุปผลการศึกษาความแปรปรวนของพฤติกรรมการว่ายน้ำของปูม้าวัยอ่อน *P. Pelagicus* ในห้องปฏิบัติการเพื่อการพัฒนารูปแบบการเคลื่อนที่ของลูกปูม้าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

พฤติกรรมการว่ายน้ำลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1 - 4 ที่บันทึกด้วยวิดีโอเพื่อติดตาม (Track) รูปแบบทิศทาง และพฤติกรรมการว่ายน้ำ พบร่วมกับลักษณะรูปแบบของการเคลื่อนไหว (Pattern of Motion) โดยพบลูกปูม้ามีการว่ายน้ำหลากหลายรูปแบบ เช่น การว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) หรือ ว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) หรือการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (Sideway) ซึ่งมีพฤติกรรมรูปแบบการว่ายน้ำแบบต่าง ๆ ทั้งการว่ายน้ำในวิถีที่ค่อนข้างตรง (Straight) การเคลื่อนที่ว่ายน้ำแบบไม่มีรูปแบบที่แน่นอน (Erratic) และบางครั้งพบมีการลอยตัว (Float) อยู่นิ่งๆ แต่ไม่ขยับ ซึ่งพอสรุปได้ว่าลูกปูในระยะ Zoea 1-4 มีความอิสระในการว่ายน้ำขึ้นอยู่กับปัจจัยเร้าในการเคลื่อนที่ คาดว่าปัจจัยที่ผล เช่น แสง อาหาร เป็นต้น

อัตราเร็ว(Speed) และความเร็ว (Velocity) ของลูกปูในระยะ Zoea 1 - 4 พฤติกรรมการว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) หรือลงด้านล่าง (Sinking - Downward) จะสังเกตเห็นได้ว่า เมื่อลูกปูมีอายุมากขึ้นตามระยะเวลาการเจริญเติบโตส่งผลให้เรื่องของพฤติกรรมในการว่ายน้ำโดยอัตราเร็วและความเร็วเพิ่มขึ้นไปด้วยตามระยะเวลาของลูกปู และเพิ่มความสามารถในการบังคับทิศทางได้แม่นยำขึ้น สังเกตพฤติกรรมได้ขณะตอนลูกปูเคลื่อนที่ขึ้นหรือลงจากการทดลองจะอยู่ในแนวเส้นตรงมากขึ้นเป็นต้น

พฤติกรรมการว่ายน้ำของลูกปูม้า *P. pelagicus* ระยะ Megalopa พบร่วมกับลูกปูม้าระยะ Megalopa แต่ละตัว (Individual Swimming Track) มีทิศทาง (Direction) และรูปแบบการเคลื่อนไหว (Pattern of Motion) ที่แตกต่างกัน โดยพบการว่ายน้ำหลากหลายรูปแบบ เช่น การว่ายน้ำขึ้นด้านบน (Upward) หรือ ว่ายน้ำลงด้านล่าง (Downward) หรือการว่ายน้ำไปทางด้านข้าง (Sideway) แต่ทิศทางการว่ายน้ำมักเป็นแนวตั้ง (Vertical Movement) คล้ายกับการว่ายน้ำของลูกปูม้าระยะ Zoea 4 นอกจากนี้ พฤติกรรมการว่ายน้ำลูกปูม้าระยะ Megalopa มักมีรูปแบบการว่ายน้ำแบบต่าง ๆ ทั้งการว่ายน้ำในวิถีที่ค่อนข้างตรง (Straight) การเคลื่อนที่ว่ายน้ำ

แบบไม่มีรูปแบบที่แน่นอน (Erratic) และบางครั้งพบมีการลอยตัว (Float) อยู่นิ่งแทบไม่ขยับ โดยอัตราเร็ว (Speed) และความเร็ว (Velocity) ขณะว่ายน้ำของลูกปูในระยะ Megalopa มีความสามารถในการบังคับทิศทางได้แม่นยำกว่าลูกปูระยะ Zoea สังเกตจากพฤติกรรมขณะว่ายน้ำขึ้นและลงจากการทดลอง

1.2 สรุปผลการศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปู *P. pelagicus* ระยะ Zoea 1-4 และระยะ Megalopa

กรณีที่ 1 การเคลื่อนที่เข้าหาแสงโดยการล่อไฟด้านบน (Upward) จ่ายแหล่งกำเนิดแสง LED (อุณหภูมิสี 7000 ± 1000 K และความเข้มของ 2250 ± 250 mcd) อยู่หน้าและใต้พื้นที่สังเกตการณ์ 10 เซนติเมตร ในการทดลองแต่ละการทดลองทำการพักลูกปู 10 นาทีทุกครั้ง และต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสง เริ่มต้นลูกปูอยู่ที่ความลึกประมาณ 90 เซนติเมตรใน (ใช้วิธีล่อไฟด้านล่าง จนกระทั่งลูกปูครบจำนวน 10 ตัว) แล้วปิดไฟด้านล่าง และกรณีที่ 2 การเคลื่อนที่เข้าหาแสงโดยการล่อไฟด้านล่าง (Downward) จ่ายแหล่งกำเนิดแสง LED (อุณหภูมิสี 7000 ± 1000 K และความเข้มของ 2250 ± 250 mcd) อยู่แนวตั้งจากกับพื้นที่สังเกตการณ์ ลูกปูอยู่ที่ความลึก 0 เซนติเมตร (บริเวณผิวน้ำ) ในการทดลองแต่ละการทดลองทำการพักลูกปู 10 นาทีทุกครั้งและต้องไม่มีแหล่งกำเนิดแสง เริ่มต้นลูกปูอยู่ที่ความลึกประมาณ 0 เซนติเมตร (ใช้วิธีล่อไฟด้านบนจนกระทั่งลูกปูครบจำนวน 10 ตัว) แล้วปิดไฟด้านบน หลังจากนั้นเริ่มการทดลองโดยการเปิดไฟล่อด้านบน และสังเกตการเคลื่อนที่ของลูกปูในช่วงระยะเวลา 4 นาที ทำการบันทึกเวลาและตำแหน่งความลึกของลูกปูจำนวน 10 ตัว พฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวตั้งของลูกปู ระยะ Zoea 1 2 3 และ 4 พบว่า ลูกปูแต่ละระยะแสดงให้เห็นว่าลูกปูมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยการเคลื่อนที่ดัวขึ้นและลงเข้าหาแสงในแนวตั้งแบบฟ็อกโตแท็กซิส (Phototaxis) เป็นพฤติกรรมตอบสนองโดยมีแสงเป็นสิ่งเร้า (Forward and Buswell, 1989) มีการเคลื่อนที่ด้วยความเร็วเฉลี่ยที่แตกต่างกันเล็กน้อยในลูกปูแต่ละระยะ และอาศัยอยู่บริเวณผิวน้ำในขณะนั้น ดังนั้นคาดได้ว่าลูกปูในธรรมชาติมีพฤติกรรมเป็นแบบเดียวกัน โดยลูกปูในระยะนี้จะอาศัยอยู่บริเวณที่มีความเข้มแสงส่องถึง และคาดว่าจะพบลูกปูอาศัยอยู่บริเวณผิวน้ำajanถึงความลึกที่มีความเข้มแสงส่องถึง (Epifanio and Cohen, 2016)

1.3 สรุปผลการศึกษาพฤติกรรมการว่ายน้ำในแนวราบของลูกปู

โดยมีเงื่อนไขควบคุมความเร็วของกระแสน้ำที่ต่างกัน 5 ระดับ คือ ความเร็วกระแสน้ำ 1, 2, 3, 4 และ 5 เซนติเมตรต่อวินาทีของลูกปูขณะมีพัฒนาการของระยะ Zoea 1 - 4 พบว่าความเร็วของกระแสน้ำมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการว่ายน้ำตามแนวราบของลูกปูในระยะ Zoea 1 - 4 สามารถว่ายทวนกระแสน้ำได้บ้างในแนวราบที่ความเร็วไม่เกิน 0.01 เซนติเมตร/วินาที ดังนั้นในธรรมชาติความเร็วกระแสน้ำส่วนใหญ่มีความเร็วอยู่ในช่วง 0.01 - 0.8 เมตร

ต่อวินาที คาดการณ์ได้ว่าพฤติกรรมในการว่ายน้ำในแนวราบของลูกปูในระยะนี้ล่องลอยไปตามกระแสน้ำเป็นหลัก

2. สรุปผลการจำลองการไหลเวียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง โดยใช้แบบจำลองอุกฤษศาสตร์

2.1 สรุปผลการปรับเทียบและทวนสอบแบบจำลอง

การปรับเทียบความถูกของระดับน้ำจากแบบจำลองกับการตรวจวัด สถานีเกาะสุกร สถานีตรวจวัดราชมงคล และสถานีตรวจวัดท่าเรือหาดใหญ่ในเดือนเมษายน 2565 เป็นระยะเวลา 30 วัน พบร่วมกับแบบจำลองสามารถจำลองเลียนแบบธรรมชาติได้ใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง โดยพิจารณาจากผลการปรับเทียบระดับน้ำรายชั่วโมงโดยการทดสอบทางสถิติ และผลการปรับเทียบค่าข้อมูลนิยมของระดับน้ำ โดยมีค่าเออมเพลจูดและเฟสของระดับน้ำรายชั่วโมงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งผลการปรับเทียบกระแสน้ำ ทิศทางของกระแสน้ำ และระดับน้ำจากแบบจำลองกับผลการตรวจวัด สถานีเกาะใหญ่ทางทิศตะวันออก ในช่วงวันที่ 23 เดือน เมษายน 2565 เวลา 11.00 น. ถึงวันที่ 24 เดือน เมษายน 2565 เวลา 12.00 น. เป็นระยะเวลา 25 ชั่วโมง พบร่วมกับแบบจำลองกับผลการตรวจวัดมีผลการการปรับเทียบมีความแม่นยำและถูกต้อง ดังนั้นสามารถนำผลการจำลองนำเข้าเป็นผลเริ่มต้นในโมเดลจำลอง Delft3D Part เพื่อจำลองการแพร่กระจายตัวของอ่อนลูกปูในระยะ Zoea เป็นระยะเวลา 14 วัน ก่อนลงเกาะ

2.2 สรุปผลการจำลองการไหลเวียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง โดยใช้แบบจำลองอุกฤษศาสตร์ จากอิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลง และลมมรสุม

การจำลองการไหลเวียนของน้ำบริเวณชายฝั่งอันดามัน จังหวัดตรัง ในภาพรวม จะเห็นได้ว่า ขณะน้ำขึ้นกระแสน้ำในพื้นที่ศึกษามีการไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่ศึกษา ขณะน้ำลงไปออกไปทางทิศตะวันเฉียงใต้ของพื้นที่ศึกษา โดยความเร็วและทิศทางกระแสน้ำจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามระดับน้ำในแต่ละช่วงเวลา รวมถึงอิทธิพลของลมมรสุมในรอบปี ซึ่งอิทธิพลของลมมรสุมจะทำให้ระดับน้ำตามแนวชายฝั่งมีการเปลี่ยนแปลงทิศทางของกระแสน้ำในช่วงนี้ ส่งผลต่อการแพร่กระจายของลูกปูม้าในพื้นที่ศึกษาอย่างเด่นชัด คาดว่าในช่วงลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้จะทำให้ระดับสูงขึ้นบริเวณชายฝั่งของพื้นที่ศึกษา และกระแสน้ำจะพัดพาลูกปูม้าในระยะ Zoea เข้าหาชายฝั่ง และคาดว่าจะพบรูกปูม้าลงเกาะบริเวณใกล้แนวชายฝั่งน้ำตื้น เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าชายเลนเป็นต้น ขณะในช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระดับน้ำแนวชายฝั่งจะกลับมาปกติ ส่งผลให้แรงเฉือนจากลมทำให้กระแสน้ำเคลื่อนที่ออกจากแนวชายฝั่ง คาดว่าส่งผลให้ลูกปูในช่วงเวลาที่เคลื่อนตัวออกจากแนวชายฝั่งน้ำตื้น อาจพบลูกปูวัยอ่อนในเขตพื้นที่ห่างจากแนวชายฝั่ง เช่น แนวัญญาที่บริเวณเกาะมุก และเกาะลิบง เป็นต้น

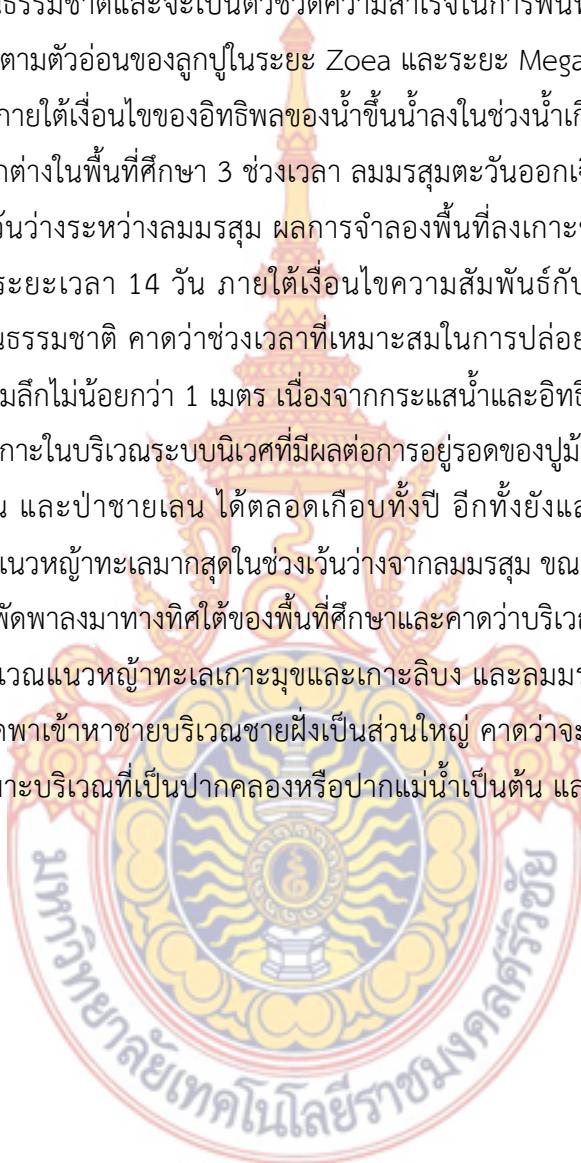
2.3 สรุปผลการจำลองการกระจายตัวของปูอ่อน *P. Pelagicus*

โดยใช้เงื่อนไขหรือข้อมูลที่มีสร้างแบบจำลองโมเดล 2 กรณีศึกษา ได้แก่ การจำลอง การขันส่ง การกระจาย และพื้นที่ลงเกาของลูกปูม้า โดยใช้ข้อมูลการนำเข้าของตำแหน่งพิกัด จุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า จำนวน 47 จุด และจำนวนลูกปูที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่ ชายฝั่งจังหวัดตรังเป็นโมเดลต้นแบบ เพื่อติดตามตัวอ่อนของลูกปูในระยะ Zoea และระยะ Megalopa ทุก ๆ ช่วงโมงจนถึง 14 วันหลังการปล่อย และจำลองหาพิกัดตำแหน่ง ช่วงเวลา และขอบเขตจุดที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติของปูม้าวัยอ่อนภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบบันเวศ ต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อนในธรรมชาติและจะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการฟื้นฟูทรัพยากร ปูม้าในทะเลไทยอย่างยั่งยืน

กรณีศึกษาที่ 1 การจำลองการขันส่ง การกระจาย และพื้นที่ลงเกาของลูกปูม้า *P. pelagicus* โดยใช้ข้อมูลการนำเข้าของตำแหน่งพิกัดจุดปล่อยลูกปูม้าจากธนาคารปูม้า จำนวน 47 จุด และจำนวนลูกปูที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดตรังเป็นโมเดลต้นแบบ เพื่อติดตามตัวอ่อนของลูกปูในระยะ Zoea และระยะ Megalopa ทุก ๆ ช่วงโมงจนถึง 14 วันหลังการปล่อย ภายใต้เงื่อนไขของอิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลงในช่วงน้ำเกิด ขณะน้ำลงในช่วงกลางวัน และลมมรสุมที่แตกต่าง ในพื้นที่ศึกษา 3 ช่วงเวลา ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และช่วงเว้นว่างระหว่างมรสุม พบร่องในช่วงเดือน เมษายน 2565 เป็นตัวแทนของช่วงเว้นว่างระหว่างมรสุมอิทธิพล ของน้ำขึ้นน้ำลงและลมส่งผลให้ตัวอ่อนปูมีการแพร่กระจายอยู่ในบริเวณชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ รูปแบบ การกระจายตัวในช่วงเว้นว่างระหว่างลมมรสุมลูกปูมีการเคลื่อนตัวไปตามกระแสน้ำเป็นหลัก คาดว่า ลูกปูในช่วงเวลาดังกล่าวมีการลงเกาและตามแนวชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ และคาดว่าจะพบลูกปูทั่วไป ในบริเวณเขตพื้นที่ชายฝั่งน้ำตื้น เช่น แนวปะการังน้ำตื้น แนวหญ้าทะเลและพื้นที่ป่าชายเลน เป็นต้น ในช่วงเดือน มิถุนายน 2565 เป็นตัวแทนของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ อิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลง และลมมรสุมส่งผลให้ตัวอ่อนปูถูกพัดพาเข้าฝั่งและมีการแพร่กระจายตัวอยู่ในบริเวณชายฝั่ง เป็นส่วนใหญ่ รูปแบบการกระจายตัวในช่วงลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ลูกปูมีการเคลื่อนตัวไปตาม กระแสน้ำ และอิทธิพลของลมมรสุมเป็นหลัก คาดว่าลูกปูในช่วงเวลาดังกล่าวมีการลงเกาตามแนวชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ ลูกพัดพาเข้าหาฝั่งอย่างชัดเจนในช่วงฤดูดังกล่าว และคาดว่าจะพบลูกปูได้ในเขตพื้นที่บริเวณชายฝั่งน้ำตื้น เช่นแนว ปะการังน้ำตื้น แนวหญ้าทะเลและพื้นที่ป่าชายเลน เป็นต้น ในช่วงเดือน พฤษภาคม 2565 เป็นตัวแทนของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลงและลมมรสุมส่งผลให้ตัวอ่อนปูถูกพัดพาออกนอกชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ และมีการแพร่กระจายตัวอยู่ในบริเวณชายฝั่งเล็กน้อย รูปแบบการกระจายตัวในช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือลูกปูมีการเคลื่อนตัวไปตามกระแสน้ำเนื่องจากได้รับอิทธิพลของลมมรสุม คาดว่าลูกปูในช่วงเวลาดังกล่าว

มีการลงเกาณ์นอกแนวชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ และคาดว่าจะพบลูกปูได้ในเขตพื้นที่บริเวณนอกชายฝั่ง น้ำตื้น เช่นแนวปะการัง และแนวหญ้าทะเลบริเวณเกาะห่างชายฝั่งเป็นต้น

กรณีศึกษาที่ 2 จากผลการจำลองหาพิกัดตำแหน่ง ช่วงเวลา และขอบเขตจุดที่ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติของปูม้าวัยอ่อน *P. pelagicus* ภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบบินิเวศต่อการอยู่รอด ของปูม้าวัยอ่อนในธรรมชาติและจะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการฟื้นฟูทรัพยากรปูม้าในทะเลไทย อย่างยังยืน เพื่อติดตามตัวอ่อนของลูกปูในระยะ Zoea และระยะ Megalopa ทุก ๆ ชั่วโมงจนถึง 14 วันหลังการปล่อย ภายใต้เงื่อนไขของอิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลงในช่วงน้ำเกิด ขณะน้ำลงในช่วงกลางวัน และลมมรสุมที่แตกต่างในพื้นที่ศึกษา 3 ช่วงเวลา ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และช่วงเว้นว่าระหว่างลมมรสุม ผลการจำลองพื้นที่ลงเกาของลูกปูหลังจากปล่อยจากธนาคารปูม้าเป็นระยะเวลา 14 วัน ภายใต้เงื่อนไขความสัมพันธ์กับระบบบินิเวศต่อการอยู่รอด ของปูม้าวัยอ่อนในธรรมชาติ คาดว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมในการปล่อย คือช่วงน้ำลงในช่วงน้ำเกิด จุดปล่อยควรมีความลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร เนื่องจากกระแสน้ำและอิทธิพลของลมจะสามารถพัดพา ลูกปูเข้ากลับมาลงเกาในบริเวณระบบบินิเวศที่มีผลต่อการอยู่รอดของปูม้าวัยอ่อน เช่น แนวหญ้าทะเล เขตปะการังน้ำตื้น และป่าชายเลน ได้ตลอดเกือบทั้งปี อีกทั้งยังแสดงแนวโน้มให้เห็นว่าลูกปู มีโอกาสกลับมาในแนวหญ้าทะเลมากสุดในช่วงเว้นว่างจากลมมรสุม ขณะเดียวกันคาดว่าในช่วงมรสุม ตะวันออกลูกปูถูกพัดพาลงมาทางทิศใต้ของพื้นที่ศึกษาและคาดว่าบริเวณนี้จะมีลูกปูหนาแน่น และมี การกระจายตัวบริเวณแนวหญ้าทะเลเป็นมากที่สุดและเกาจะมีลักษณะเป็นรากไม้ รวมทั้งสิ่งที่มีลักษณะเป็นรากไม้ หรือเศษไม้ต่างๆ ที่ตกลงมาบนพื้นดิน ทำให้ลูกปูสามารถใช้ประโยชน์ได้ คาดว่าจะพบลูกปูหนาแน่นในบริเวณ ป่าชายเลนโดยเฉพาะบริเวณที่เป็นปากคลองหรือปากแม่น้ำเป็นต้น และมีการกระจายน้อยในพื้นที่ แนวหญ้าทะเล

ข้อเสนอแนะ

1. การนำแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ไปใช้กับทรรพยากรประเมินชนิดอื่นและพื้นที่อื่น ควรพิจารณา เสื่อนไขขอบเขตที่อยู่ในพื้นที่ศึกษาและพิจารณาลักษณะจำเพาะของสัตว์น้ำชนิดนั้นๆ
2. นอกจากการส่งเสริมทางหลักวิชาการเพื่อเพิ่มความสำเร็จเป้าหมายความยั่งยืน การประยุกต์ใช้ เสื่อนไขทางสังคมให้กับชาวประมงโดยเฉพาะการตระหนักรถึงการมีส่วนร่วมเพื่อบรรลุเป้าหมายการ พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้มีส่วนร่วมในทรรพยากรนั้น ๆ
3. ควรมีการประยุกต์ผลการศึกษาเข้ากับผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประเมินผล ผลกระทบที่นวัตกรรมเข้าไปเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับทุกภาคส่วน

บรรณานุกรม

- กุศล เรื่องประเทืองสุข. 2552. ความสัมพันธ์ระหว่างผลวัตประชากรปูม้า *Portunus pelagicus* กับปัจจัยทางกายภาพของแหล่งที่อยู่อาศัย จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมประมง. 2549. สถิติการประมงแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2547. ใน เอกสารฉบับที่ 4/2549.
- กลุ่มวิจัยและวิเคราะห์สถิติการประมง, ศูนย์สารสนเทศการประมง, กรมประมง, กรุงเทพฯ.
- กรมประมง. 2560. สถิติการประมงแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558. ใน เอกสารวิชาการฉบับที่ 5/2560. กลุ่มวิจัยและวิเคราะห์สถิติการประมง, กองนโยบายและยุทธศาสตร์พัฒนาการประมง, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- กรีนเนท. 2562. ธนาคารปูม้าชุมชน. นวัตกรรมและภูมิปัญญาในการฟื้นฟูทะเลไทยของชาวประมงพื้นบ้าน. แหล่งที่มา <https://www.greennet.or.th>, 1 กันยายน 2563.
- เจียน สิทธิอนุวงศ์. 2520. การศึกษาชีวประวัติของปูม้า *Portunus pelagicus Linnaeus* ในอ่าวไทย. ใน รายงานประจำปี 2520. กองประมงทะเล, กรมประมง.
- บุญศรี วงศ์จิตต์ชื่อ และเจต พิมลจินดา. 2527. การเจริญเติบโตของลูกปูม้า *Portunus pelagicus* Linn. แบบหมوال (mass culture). รายงานวิชาการฉบับที่ 20 งานปลาผิวน้ำ. กรมประมงทะเล, กรมประมง.
- สุเมร ตันติกุล. 2527. ชีววิทยาการประมงของปูม้าในอ่าวไทย. ฝ่ายสัตว์น้ำอื่น ๆ, กองประมงทะเล, กรมประมง.
- บรรจง เทียนส่งรัศมี. 2545. การเพาะเลี้ยงปูม้าทางเลือกใหม่ของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งและชาวประมงพื้นบ้าน. เทคโนโลยีชาวบ้าน 14(294): 102-104.
- บรรจง เทียนส่งรัศมี. 2547. เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงปูม้า. สถาบันวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง, กรุงเทพฯ.
- บรรจง เทียนส่งรัศมี. 2550. การเพาะเลี้ยงปูม้าในทะเลชายฝั่งแบบชุมชนมีส่วนร่วม. 919 เทคนิคพรีนติ้ง, กรุงเทพฯ.
- 华林那 ธนาสมหวัง, พรทิพย์ ทองบ่อ, ฉลอง ทองบ่อ และ วุฒิชัย ทองล้ำ. 2547. การอนุบาลลูกปูม้า (*Portunus pelagicus* Linnaeus, 1758) ในที่กักขังโดยให้ที่หลบซ่อนต่างชนิด. ใน เอกสารวิชาการฉบับที่ 35/2547. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งสมุครสาคร, สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- 华林那 ธนาสมหวัง. 2548. การเพาะเลี้ยงปูม้าเชิงพาณิชย์. เอกสารเผยแพร่โครงการผลิตพันธุ์และการเลี้ยงปูม้า (*Portunus pelagicus* Linnaeus, 1758) เชิงพาณิชย์. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งสมุครสาคร, กรมประมง.

- Anger, K. 2001. *The biology of decapod crustacean larvae*. Volume 14, Lisse: AA Balkema Publishers.

Anger, K. 2006. Contributions of larval biology to crustacean research: a review. *Invertebrate Reprod Dev* 49: 175–205.

Anger, K., Queiroga, H. and Calado, R. 2015. Larval development and behavior strategies in Brachyuran. In: Castro P, Davie PJF, Guinot D, Schram FR, von Vaupel Klein JC, editors. *Treatise on Zoology-Anatomy, Taxonomy, Biology-The Crustacea, complementary to the volumes translated from the French of the Traite de Zoologie*. Vol.9, Part C-I, Decapoda: Brachyura (Part 1). Brill: Boston: 317–373.

Arshad, A., Efrizal, K.M. and Saad, C.R. 2006. Study on fecundity, embryology and larval development of blue swimming crab *Portunus pelagicus* (Linnaeus, 1758) under laboratory conditions. *Research Journal of Fisheries and Hydrobiology* 1(1): 35-44.

Delft Hydraulics. 2008. *Delft3D-FLOW User Manual*. WL/Delft Hydraulics.

Epifanio, C.E. 1995. Transport of blue crab (*Callinectes sapidus*) larvae in the waters off Mid-Atlantic states. *Bulletin of Marine Science* 57(3): 713-725.

Gebco. 2021. แบบจำลองความสูงของภูมิประเทศของโลก. GEBCO 2021 Grid. แหล่งที่มา: https://www.gebco.net/data_and_products/gridded_bathymetry_data/gebco_2021, 20 มีนาคม 2564.

Jintasaeranee, P. and Piaypong, C. 2021. Bathymetric Resolution Analysis of the Gulf of Thailand. *ASEAN Journal of Scientific and Technological Reports* 24(2).

Joseph, C. Caracappa and Daphne, M. Munroe. 2019. Variability in swimming behavior among broods of blue crab (*Callinectes sapidus*) zoeae. *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology* 518: 1–9.

Keller, G.H. and Richards, A.F. 1967. Sediments of the Malacca Strait, Southeast Asia. *Journal of Sedimentary Research*.

Kon, T. 1979. Ecological studies on larvae of the crabs belonging to the genus *Chionoecetes*. 1. The influence of starvation on the survival and growth of the zuwai crab. *Bulletin of the Japanese Society of Scientific Fisheries* 45(1): 7-9.

- Kon, T. 1980. Studies on the life history of the zuwai crab. *Chionoecetes opilio* (O. Fabricius) 2: 1–64.
- Kon, T., Adachi, T. And Suzuki, Y. 2003. Distribution of snow crab, *Chionoecetes* spp., larvae off Wakasa Bay in the Sea of Japan. *Fish. Sci* 69: 1109–1115.
- Lett, C., Verley, P., Mullon, C., Parada, C., Brochier, T., Penven, P. and Blanke, B. 2008. A Lagrangian tool for modelling ichthyoplankton dynamics. *Environmental Modelling & Software* 23(9): 1210-1214.
- Linnaeus, C. 1758. *Systema Naturae per Regna Tria Naturae, Secundum Classes, Ordines, Genera, Species, cum Characteribus, Differentiis, Synonymis, Locis.* Edition 10.
- Lipcius, R.N., Olmi III, E.J. and van Montfrans, J. 1990. Planktonic availability, molt stage and settlement of blue crab postlarvae. *Marine Ecology Progress Series* 58(3): 235-242.
- Moksnes, P.O., Lipcius, R.N., Pihl, L. and van Montfrans, J. 1997. Cannibal-prey dynamics in young juveniles and postlarvae of the blue crab. *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology* 215(2): 157-187.
- Montane, M.M., Lipcius, R.N., Haner, J.L., Seebo, M.S., Pile, A.J., Montfrans, J.V. and Pihl, L. 1995. A field study of the population dynamics of the blue crab *Callinectes sapidus* Rathbun, in the Chesapeake Bay. Final Report.
- Okuno, A., Watanabe, T., Takayama, K., Honda, N., Kakinoki, K. And Katoh, O., 2010. Numerical simulation of the larval transport of snow crab *Chionoecetes opilio* in the Japan Sea. Available Source: <https://meetings.pices.int/publications/presentations/PICES-2010/2010-FIS/FIS-day2/FIS-P-1000-Okuno.pdf>, February 4, 2020.
- Olmi III, E.J. and Lipcius, R.N. 1991. Predation on postlarvae of the blue crab *Callinectes sapidus* Rathbun by sand shrimp *Crangon septemspinosa* Say and grass shrimp *Palaemonetes pugio* Holthuis. *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology* 151(2): 169-183.

- Orth, R.J. and Van Montfrans, J. 1987. Utilization of a seagrass meadow and tidal marsh creek by blue crabs *Callinectes sapidus*. 1. Seasonal and annual variations in abundance with emphasis on post-settlement juveniles. **Marine Ecology Progress Series** 41: 283-294.
- Parada, C., Armstrong, D.A., Ernst, B., Hinckley, S. and Orensanz, J.M. 2010. Spatial dynamics of snow crab (*Chionoecetes opilio*) in the eastern Bering Sea-putting together the pieces of the puzzle. **Bulletin of Marine Science** 86(2): 413-437.
- Perkins-Visser, E., Wolcott, T.G. and Wolcott, D.L. 1996. Nursery role of seagrass beds: enhanced growth of juvenile blue crabs (*Callinectes sapidus* Rathbun). **Journal of Experimental Marine Biology and Ecology** 198(2): 155-173.
- Pile, A.J., Lipcius, R.N., Van Montfrans, J. and Orth, R.J. 1996. Density-dependent settler-recruit-juvenile relationships in blue crabs. **Ecological Monographs** 66(3): 277-300.
- Provenzano Jr, A.J., McConaughay, J.R., Philips, K.B., Johnson, D.F. and Clark, J. 1983. Vertical distribution of first stage larvae of the blue crab, *Callinectes sapidus*, at the mouth of Chesapeake Bay. **Estuarine, Coastal and Shelf Science** 16(5): 489-499.
- Ramage, C.S. 1971. **Monsoon Meteorology** (1sted). Academic Press, New York.
- Rizal, S., Damm, P., Wahid, M.A., Sundermann, J., Ilhamsyah, Y. and Iskandar, T. 2012. General circulation in the Malacca Strait and Andaman Sea: A numerical model study. **American Journal of Environmental Sciences** 8(5): 479.
- Ryer, C.H., van Montfrans, J. and Orth, R.J. 1990. Utilization of a seagrass meadow and tidal marsh creek by blue crabs *Callinectes sapidus*. 2. Spatial and temporal patterns of molting. **Bulletin of Marine Science** 46(1): 95-104.
- Stephen, E.S., Eric, A.T. and Jeffrey, S.S. 2019. A Review of Biophysical Models of Marine Larval Dispersal. **Oceanography and Marine Biology** 57: 325-356
- Treml, E.A., Ford, J.R., Black, K.P. and Swearer, S.E. 2015. Identifying the key biophysical drivers, connectivity outcomes, and metapopulation consequences of larval dispersal in the sea. **Movement ecology** 3(1): 1-16.

- Unger, D., Ittekkot, V., Schafer, P., Tiemann, J. and Reschke, K. 2003. Seasonality and interannual variability of particle fluxes to the deep Bay of Bengal: Influence of riverine input and oceanographic processes. **Deep Sea Research Part 2: Topical Studies in Oceanography** 50: 879-923.
- Van Montfrans, J., Ryer, C.H. and Orth, R.J. 2003. Substrate selection by blue crab *Callinectes sapidus* megalopae and first juvenile instars. **Marine Ecology Progress Series** 260: 209-217.
- Varkey, M.J., Murty, V.S.N. and Suryanarayana, A.. 1996. Physical oceanography of the Bay of Bengal and Andaman Sea. **Oceanography and Marine Biology** 34: 1-70.
- Vutthichai Oniam and Wasana Arkonrat. (2013). Development of crab farming: The complete cycle of blue swimming crab culture program (CBSC program) in Thailand. **Kasetsart University Fisheries Research Bulletin (Thailand)** 37(2): 31–43.
- Wyrtki, K. 1961. **Physical oceanography of the Southeast Asian waters** (1st ed.). University of California, California.
- Xinyan, Mao., Xinyu, Guob., Taishi, Kubota. and Yucheng, Wang. 2019. Numerical studies on snow crab (*Chionoecetes opilio*) larval survival and transport in the Sea of Japan. **Progress in Oceanography** 179: 1–13.
- Yamamoto, T., Yamada, T., Fujimoto, H. And Hamasaki, K. 2014. Effects of temperature on snow crab (*Chionoecetes opilio*) larval survival and development under laboratory conditions. **J. Shell. Res.** 33(1): 19–24.